

Maridalen

Botanisk undersøkelse av verneverdier

Øyvind H. Rustan
& Cees Bronger

© Oslo helseråd 1984

Øyvind H. Rustan & Cees Bronger:
Maridalen. Botanisk undersøkelse av verneverdier

Layout og illustrasjoner: Øyvind H. Rustan & Cees Bronger
Forside: Lillian Sandven

ISBN 82-7309-020-5

Innhold

Forord.....	3
Sammendrag.....	4
1. Innledning.....	5
1.1. Områdebeskrivelse.....	5
1.2. Geologi.....	7
1.3. Klima.....	8
2. Metodikk.....	10
3. Vernekriterier.....	10
4. Vegetasjon.....	12
4.1. Kulturpåvirkning.....	12
4.2. Hovedtrekk i vegetasjonen.....	14
4.3. Skogvegetasjon.....	18
4.4. Myrvegetasjon.....	32
4.5. Eng-, ugras- og knausvegetasjon.....	34
4.6. Vann- og sumpvegetasjon.....	38
5. Flora.....	41
5.1. Plantegeografiske elementer.....	42
5.2. Vestlig element.....	42
5.3. Sørlig element.....	42
5.4. Sørøstlig element.....	45
5.5. Østlig element.....	46
5.6. Alpint element.....	47
5.7. Sterkt kulturbetingete arter.....	47
5.8. Karakteristiske trekk ved floraen.....	49
6. Undersøkte lokaliteter.....	50
7. Verneverdige områder.....	85
7.1. Nasjonal verneverdi.....	87
7.2. Regional verneverdi.....	87
7.3. Lokal verneverdi.....	89
8. Litteratur.....	90
Vedlegg: Artslister, vegetasjonskart.....	92

Nordby i Maridalen. Foto: Ø.H. Rustan.

Forord

Innenfor Oslos kommunegrenser ligger to store velavgrensede jordbruksområder, bemerkelsesverdig lite berørt av moderne tekniske inngrep. Både Sørkedalen og Maridalen utgjør kulturlandskap som må sies å være spesielle og ualminnelig godt bevart til å ligge så nær en storby. Gjennom senere års planlegging har såvel byens folkevalgte som administrasjonen vist at de har vært fullt vitende om dette og ønsket om å bevare disse to kulturlandskapstypene er sterke både på kommunalt og på statlig plan.

Begge dalfører er allikevel utsatt for et meget sterkt press fra ulike interesser. I forrige kommuneplan ble mulighetene for å bygge i Maridalen og Sørkedalen vurdert. Selv om disse forslagene er forlatt i administrasjonens forslag til ny kommuneplan, antydes allikevel i kommuneplan 1984 potensielle utbyggingsområder bl.a. i Maridalen og ved Bogstad. I de siste årene har det særlig vært anlegg i forbindelse med friluftslivets behov som har vært aktuelle i Maridalen. Det gjelder både planene om golfbane ved Brekke og planene om anlegg av gang-, sykkel- og rulleskibane parallelt med Maridalsveien.

Det er viktig å være oppmerksom på konflikten mellom de estetiske og rekreasjonsmessige verdier og økonomiske produksjonsinteresser i et meget beferdet område som Maridalen. Det er her spørsmål om hvilke hensyn som skal veie tyngst - enten hensynet til et økonomisk rasjonelt jordbruk/skogbruk med høy mekaniseringsgrad og ensretting av naturmiljø og økosystemer, eller hensynet til byens friluftsfolk som også har behov for området til rekreasjon og naturopplevelser. I Maridalen finnes også en rekke interessante og verneverdige naturgeografiske og historiske enkeltobjekter. Kulturelt står dalen i en særstilling gjennom den inspirasjon den har gitt en rekke av våre forfattere. Rent friluftsmessig utgjør den fagre Maridal et pionerområde; det går en rød tråd fra Bernhard Herres jaktturet og Asbjørnsens fisketurer i Maridalen fram til vår tids friluft- og rekreasjonsbruk av dalføret.

På bakgrunn av det som her er sagt samt det ansvar stadsfysikus har for byens drikkevann, er det en selvfølge at helserådet følger nøye med i dalens utvikling og registrerer såvel dagens forhold som de endringer som forekommer.

Denne botaniske undersøkelsen er et ledd i denne nærmest kontinuerlige prosess som forøvrig omfatter alle dalens naturressurser. Uansett utvikling er det viktig med dokumentasjon av de verdier som finnes i Maridalen. Dessuten gir landskapet i Maridalen et godt bilde av tilstanden i og omkring Oslo slik den var før byutviklingen satte i gang for fullt.

Undersøkelsen er også denne gang utført av "våre" botanikere cand. scient. Øyvind H. Rustan og cand. real. Cees Bronger etter oppdrag fra og i samarbeid med stadsfysikus' kontor for natur- og miljøvernsaker. Stadsfysikus takker for godt utført arbeid og for nødvendig økonomisk støtte fra Miljøverndepartementet og Fylkesmannen i Oslo og Akershus.

Fredrik Mellbye

Fredrik Mellbye
stadsfysikus

Pål Vartdal

Pål Vartdal
overing.

Sammendrag

Maridalen er et gammelt jord- og skogbrukslandskap som har beholdt mye av sitt opprinnelige preg. Dette gjelder både landskapets utforming og bebyggelse. Her finnes gårdsbruk og store arealer med dyrket mark. I Oslo er det bare Maridalen og Sørkedalen som kan oppvise slike kvaliteter. Det er derfor mange grunner til at Maridalen bør sikres for framtiden slik den er idag. De viktigste grunnene er verdier innenfor jord- og skogbruk, rekreasjon og friluftsliv, kulturhistorie, jordvern, naturvitenskap og landskapestetikk.

Vegetasjonen rundt gårdene i Maridalen er gjennomgående svært kulturpåvirket. Mye av skogvegetasjonen er preget av intensiv skogsdrift. Store områder er plantefelt, og dessuten finnes en rekke større hogstflater.

De største områdene med lite berørt vegetasjon finnes i åssidene langs dalen. Her dominerer store bestand av fattig furuskog og blåbærgranskog, typiske for skogsvegetasjonen i Osломarka. Nede i selve dalen er det meste av vegetasjonen kulturpåvirket. Lite berørt vegetasjonen forekommer i mindre flekker mellom brukene og jordene og i noen større områder. Dette gjelder både naturlig vegetasjon og kulturbetinget vegetasjon som hagemarkskog, ødeenger, fuktenger og ugrassamfunn. De botanisk mest interessante områdene finnes langs Skjærsvjøelva og Dausjøvassdraget. Av spesiell interesse er edellauvskogen ved Skar samt det store myrområdet i N-enden av Dausjøen. Bestandene er velutviklede og har stor verneverdi.

Floraen i Maridalen er relativt artsrik, og tilsammen ble det registrert 361 arter. Til tross for det store antall arter er floraen triviell. Dette skyldes den fattige berggrunnen og det store innslaget av kulturbetingete arter. Plantegeografisk ligger Maridalen i et område med svakt kontinentalt preg. Arter fra de sørlige og sørøstlige elementene er sterkest representert. Dessuten er innslaget av østlige arter forholdsvis stort. Enkelte av artene er svært sjeldne, ikke bare i Maridalen, men også i landet forøvrig og har stor verneverdi.

Av 85 undersøkte lokaliteter har 2 nasjonal verneverdi, 8 regional verneverdi og 38 lokal verneverdi. Lokalitetene med nasjonal og regional verneverdi er gruppert sammen i 6 områder som har stor verneverdi. I områdene inngår også bestand med lokal verneverdi og bestand uten verneverdi. De to områdene av nasjonal interesse bør sikres i henhold til lov om naturvern. Fire områder klassifiseres som regionalt verneverdige og bør sikres i henhold til bygningsloven.

1. Innledning

Det har i lengre tid foreligget planer om å opprette et landskapsvernområde i Maridalen. Dalen er en av de eldste bosettingsplassene nær Oslo, og det har i mange hundre år vært drevet jord- og skogbruk i området. Formålet med et eventuelt vern er først og fremst å ta vare på kulturlandskapet og de mange kulturminnene i dalen. I tillegg er det av interesse å få en oversikt over aktuelle verneobjekter innenfor områdene geologi, botanikk og zoologi. Denne undersøkelsen tar for seg de botaniske verdier som finnes i Maridalen.

Feltundersøkelsene ble foretatt sommeren 1982 og supplert sommeren 1983. Finn Wischmann takkes for hjelp til bestemmelse av vanskelige planteslekter og arter. Jarle Gulbransen takkes for overføring av fargedias til svart-hvitt bilder. Christian Brochmann takkes for kritikk og kommentarer til manuskriptet.

1.1. Områdebeskrivelse

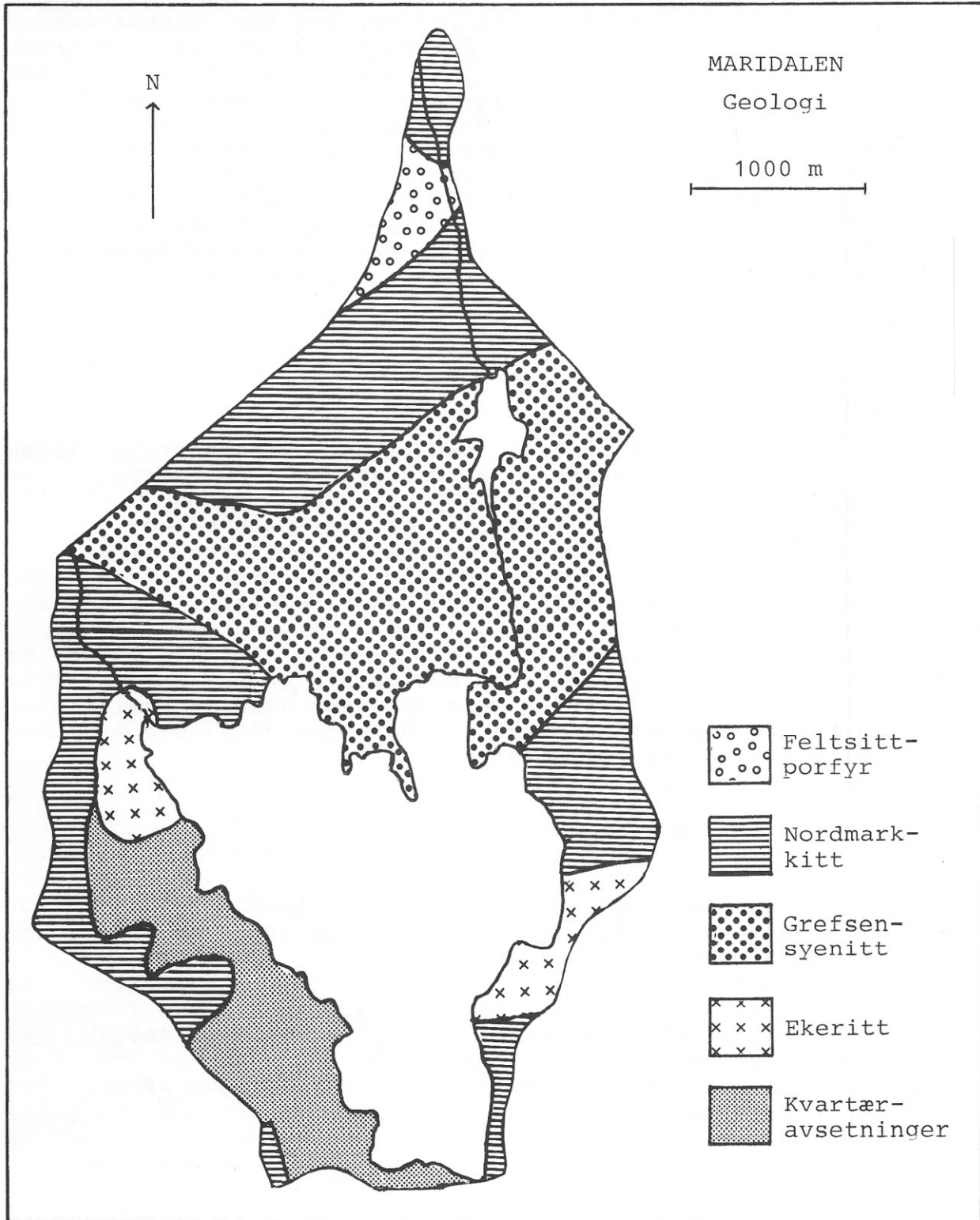
Maridalen ligger i Oslo kommune, ca. 7-8 km N for Oslo sentrum. Området dekkes av kartbladene 1914 IV Oslo og 1915 III Nannestad i kartserien M 711. Det undersøkte området (fig. 1) dekker ca. 14 km² og omfatter et planlagt landskapsvernområde i Maridalen. I tillegg er området ved Skar inkludert på grunn av interessant vegetasjon.

Maridalen strekker seg fra Brekke og Kjelsås i syd til Nordbråten og Sakariasbråten i nord. Dalen er omgitt av de skogkledte åsene Skarshaugen og Høgåsen på V-siden og Sandermosåsen på Ø-siden. Høyeste punkt innen det undersøkte området ligger 260 m o.h. Den sentrale delen utgjøres av Maridalsvannet (3,7 km², 149 m o.h.). Vannet demmes opp av en morenerygg i sør. To større vassdrag har sitt utløp i Maridalsvannet. Ved Hammeren kommer Skjærsvjøelva ned fra Skjærsvjøen. På NØ-siden munner Dausjøvassdraget fra Øyungen og Dausjøen ut. Mellom Dausjøen og Maridalsvannet passerer Dausjøelva et trangt pass hvor Dausjøberget stuper bratt ned i elva. Selve Dausjøen ligger 154 m o.h., og i N-enden av denne munner Skarselva ut.

Maridalen er en gammel jord- og skogbruksbygd med en rekke gårder, tilhørende dyrka mark og skogsområder. Landskapet har beholdt mye av sitt opprinnelige preg, og gir et godt bilde av forholdene omkring Oslo før byutviklingen satte i gang for fullt. Av større gårder kan nevnes Brennenga, Skjerven, Kirkeby, Ødegården og Nes. I tilknytning til disse finnes også en rekke nedlagte husmannsplasser. I nordre del er det mindre dyrket mark, men også her finnes enkelte større gårder som Hauger, Skar og Vaggstein. I Maridalen ligger også landets eldste kraftoverføringsanlegg, Hammeren kraftverk. Av stor kulturhistorisk interesse er ruinene av St. Margaretha-kirken fra ca. år 1250. Maridalen har også sitt navn etter St. Margaretha, og het opprinnelig Margarethadalen.

1.2. Geologi

Maridalen ligger innenfor "Oslo-feltet" (Holtedahl & Dons 1955). Berggrunnen utgjøres utelukkende av permiske bergarter som er ca. 270 millioner år gamle. Permtiden var en urolig periode da "Oslo-feltet" ble utsatt for stor vulkansk aktivitet. Fra vulkanene strømmet det ut lava som dannet ulike typer dyp-, gang- og dagbergarter. Disse bergartene dominerer i det meste av Nordmarka.

Figur 2. Geologisk kart over Maridalen. Omtegnet etter Sæther (1962).

De permiske bergartene kan deles i fire hovedgrupper (Sæther 1962). Av disse finnes kun syenitter og unge gangbergarter i Maridalen (fig. 2). Området domineres av nordmarkitt, som er en syenitt, og grefsen-syenitt. På Ø- og V-siden av Maridalsvannet finnes områder med ekeritt. Ekeritt skiller seg fra nordmarkitt ved større kvartsinnhold. Enkelte steder i Maridalen finnes det yngre, gjennombrutte porfyrganger i syenittene. Alle disse bergartene forvitrer sakte, og gir et lite næringsrikt jordsmonn.

Etter permtiden fulgte et langt tidsrom da det meste av "Oslo-feltet" lå under havets overflate. I denne perioden begynte Maridalen å ta form. Den nåværende utformingen ble dannet under siste istid ved at isen utvidet og eroderte dalen. Da isen trakk seg tilbake for ca. 10000 år siden, la den igjen store mengder løsmateriale. Under tilbaketrekingen hadde isen også mindre framstøt i perioder med klimaforverring. Løsmaterialet ble da avsatt i morenerygger. En av ryggene, Aker-trinnet, demmer opp Bogstadvannet, Sognsvann og Maridalsvannet (Holte Dahl 1953). Maridalen lå på denne tid under havets overflate, og marine sedimenter ble avsatt på havbunnen. Disse utgjør i dag det meste av den dyrkbare jorda i dalen. Den marine grensen nådde helt opp til 214 m o.h. før landhevingen satte inn for fullt.

1.3. Klima

Maridalen ligger i et område med svakt kontinentalt klima (fig. 3). På nærmeste klimastasjon, Blindern, er middeltemperaturen for juli 17,7°C og for januar -4,7°C. Differansen mellom årets varmeste og kaldeste måned, juli og januar, er 22,4°C (Bruun 1967). Årsmiddeltemperaturen ligger på 5,9°C. Nedbøren faller jevnt gjennom hele året slik at ingen virkelig skadelige tørkeperioder forekommer. Totalt faller det ca. 740 mm nedbør i året.

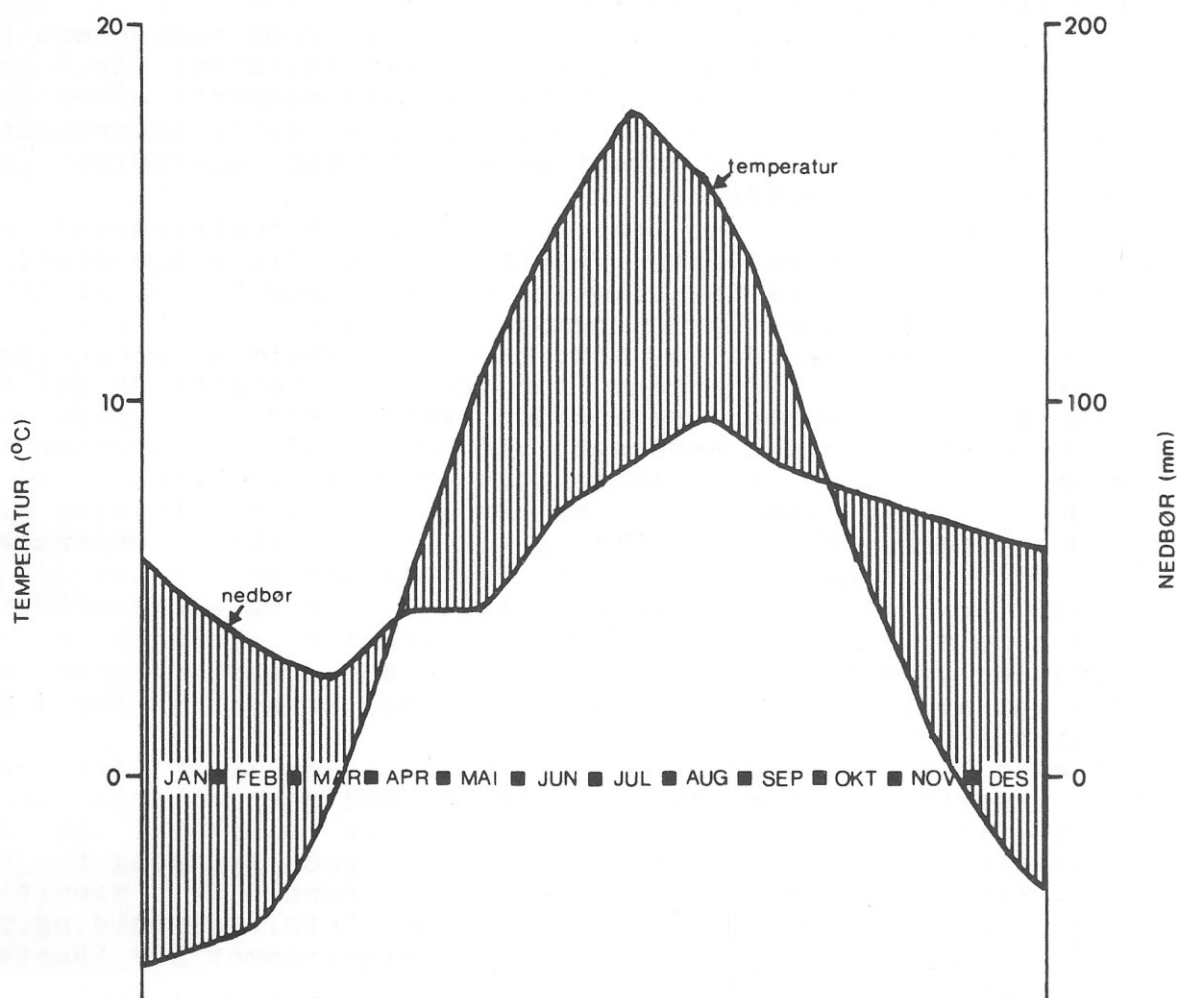
Humiditeten (fuktigheten) i et område påvirkes både av nedbør og temperatur, og den øker med økende nedbørmengde. Hvis temperaturen blir lavere, avtar fordampningen slik at humiditeten øker. Martonnes humiditetsindeks (de Martonne 1926) kan benyttes som et mål for klimaets humiditet:

$$H = \frac{P}{T + 10}$$

P er årlig nedbør (mm) og T er årsmiddeltemperatur i °C. For Maridalen er H = 46. Områder hvor H er mellom 40 og 50 regnes som subhumide (Hesselmann 1932).

Kontinentalitetsbegrepet er knyttet til temperatur og humiditet. Et oseanisk klima er karakterisert av liten forskjell mellom årets kaldeste og varmeste måned (Tuhkanen 1980). Når klimaet er kontinentalt, er det stor forskjell mellom disse månedene. Conrads indeks (Tuhkanen 1980) benyttes som et mål for klimaets kontinentalitet:

$$C = \frac{1.7 A}{\sin (X+10)} - 14$$

Figur 3. Klimadiagram for Blindern, Oslo, basert på data fra Bruun (1967) og Nedbøren i Norge for normalperioden 1931-60.

A er differensen mellom årets kaldeste og varmeste måned. X er breddegrad. For Maridalen er $C = 27$. Områder med en slik C-verdi betegnes som svakt kontinentale (Tuhkanen 1980).

Klimatisk ligger Maridalen i et gunstig område, men på grunn av de fattige bergartene er floraen langt artsfattigere enn i områder med kalkholdig berggrunn.

2. Metodikk

Feltarbeidet ble utført fra juli til september 1982 og i juli 1983. For områdets nordre del var vegetasjonen registrert på flyfoto (1:15000) av T. Kummen, Jordregisterinstituttet, Ås. For søndre del av området forelå ferdig vegetasjonskart i målestokk 1:10000 (Kummen & Larsson 1981). På grunnlag av dette materialet, supplert med egne registreringer, ble det utarbeidet et vegetasjonskart for Maridalen.

I undersøkelsen ble det lagt størst vekt på registrering og beskrivelse av vegetasjonen. Vegetasjon og flora ble grundig undersøkt på 85 utvalgte lokaliteter. Lokalitetene ble valgt slik at bestandene var noenlunde homogene, omfattet flest mulig av vegetasjonstypene i Maridalen, samt hadde geografisk spredning. På grunn av den korte tiden som stod til rådighet er det få undersøkelser av samme vegetasjonstype. For å beskrive vegetasjonen ble sjiktene undersøkt med hensyn på artsinventar og dominansforhold. Alle karplanter ble notert på krysslister. Økologiske forhold samt grad og type av kulturpåvirkning ble grovt registrert. Moser, sopp og lav ble ikke undersøkt systematisk. I tillegg ble det gjort feltnotater om vegetasjonens utforming og variasjon innen hele undersøkelsesområdet. Bestandene ble klassifisert i grove enheter (forbund eller assosiasjoner). Dette er kunstige enheter som representerer en abstraksjon av forholdene i naturen, men som er nyttige for å gi en oversikt over vegetasjonen.

Floraen ble bare registrert på lokaliteter hvor det ble foretatt vegetasjonsundersøkelse. Dette medfører at artslisten ikke er fullstendig for Maridalen. Den skulle allikevel gi et representativt bilde av floraen og være et godt grunnlag for en plantegeografisk plassering av området. Funn av spesiell interesse er belagt ved Botanisk museum, Oslo. Bearbeiding og utskrift av artslistene ble utført med dataprogrammet BDP (Rustan 1984).

Navngivningen av karplantene følger Lid (1974). Vegetasjonstypene følger i hovedtrekk Hesjedal (1973). Vegetasjonsbeskrivelsene er basert på Nihlgård (1980), Kielland-Lund (1981), Kummen & Larsson (1981) og Vevle (1983).

3. Vernekriterier

Denne undersøkelsen er en registrering og vurdering av botaniske verdier i Maridalen. I området finnes både naturlig og kulturbetinget vegetasjon. Den naturlige vegetasjonen er ofte sterkt kulturpåvirket gjennom inngrep av forskjellige slag. Ved vurderingen av et områdes botaniske kvaliteter er følgende kriterier lagt til grunn (basert på Moen et al. 1983):

1. Prosesser i nåtid: Området har vegetasjon som gir opplysninger om nåtidens tilstand eller viser prosesser i nåtid, f.eks.

suksesjoner. Disse prosessene gjenspeiles i vegetasjonens struktur, utforming og arts sammensetning.

2. Sjeldenhet: Forekomsten av sjeldne vegetasjonstyper eller arter i området. Det skilles mellom sjeldenhet i landssammenheng og lokalt.

3. Typisk område: Vegetasjonstypene og/eller floraen er typisk (representativ) lokalt, regionalt eller nasjonalt.

4. Utforming og størrelse: Vegetasjonen er velutviklet og har en utforming som klart viser sammenhengen mellom vegetasjon og økologiske faktorer. Kriteriet tillegges stor vekt. Størrelse i seg selv tillegges mindre betydning, men vanligvis øker verdien for andre kriterier med økende størrelse.

5. Mangfold (diversitet): Det skilles mellom mangfold i vegetasjonstyper og flora. Forekomst av mange vegetasjonstyper og arter gir høyt mangfold. Kriteriet tillegges stor vekt.

6. Forsknings- og undervisningsverdi: Områdets verdi som forsknings- og undervisningsobjekt er vanligvis også knyttet til andre kriterier, og er ikke tillagt vekt som eget kriterium.

7. Tilstand og kulturpåvirkning: Vegetasjonen i Maridalen er kulturpåvirket i større eller mindre grad. Mange av vegetasjonstypene er kulturbetinget og avhengige av en viss kulturpåvirkning for å opprettholdes. Tekniske, irreversible inngrep betraktes alltid negativt. Kulturpåvirkning av naturlige vegetasjonstyper er ikke tillagt negativ betydning, forutsatt at vegetasjonen kan restaureres hvis påvirkningen opphører.

Samlet vurdering

Kriteriene 1 til 7 utgjør et hjelpemiddel ved vurderingen av et områdes botaniske verneverdi. Noen kriterier er innbyrdes uavhengige, mens det mellom andre er et avhengighetsforhold. Kriteriene 4 og 5 er viktigst, mens de øvrige er tillagt liten vekt. Bruken av kriteriene er klart subjektiv og vurderingen av verneverdi blir derfor i stor grad basert på skjønn. På bakgrunn av en totalvurdering er områdenes verneverdi klassifisert i følgende grupper:

Nasjonal verneverdi
Regional verneverdi
Lokal verneverdi
Ingen verneverdi

Områder med nasjonal verneverdi inneholder botaniske verdier som er interessante i landsmålestokk. Disse områdene bør vernes i henhold til lov om naturvern. Områder med regional verneverdi utpeker seg som interessante innen Oslo kommune og tilgrensende kommuner. Områder med lokal verneverdi er interessante innen Maridalen og bør søkes bevart for å sikre et mangfold av representativ vegetasjon. Aktuell verneform for disse områdene må vurderes i de enkelte tilfellene.

4. Vegetasjon

4.1. Kulturpåvirkning

Maridalen har fra gammelt av vært en jord- og skogbruksbygd, og størstedelen av området er et typisk kulturlandskap (fig. 4). Idag finnes det 24 gårdsbruk i dalen, hvorav 18 eies av Oslo kommune og 6 er private. I tillegg kommer en spredt bebyggelse med en- og tomannsboliger, en kraftstasjon ved Hammeren, noen hytter, samt kirke, skole og velhus. Befolkningen er på ca. 300 og viser en klart synkende tendens.

Omformingen av landskapet i Oslo-området startet for fullt med ekspansjonen i jordbrukskulturen for ca. 3500 år siden (Hafsten 1962). Gårdsnavn som Skjerven, Sanner, Nes, Skar, Turter og Hauger er blant de eldste i landet og viser at Maridalen i mer enn 1000 år har vært benyttet av menneskene. Nyere typer av gårdsnavn mangler, slik at hele dalen må ha vært tatt i bruk svært tidlig.

Kulturlandskapet er oppstått ved at den opprinnelige skogvegetasjonen er ryddet bort. Det avviker fra det omkringliggende skoglandskapet ved et stort innslag av lauvtrær som kunne beskjæres til vinterfor. Området har sin egen bebyggelse og eiendomstruktur og inneholder elementer som stammer fra ulike former for utnyttelse, f.eks. åkrer, enger og beitemark. Disse elementene opptrer oftest i mosaikk med naturlig vegetasjon og kulturbetinget vegetasjon som hagemarkskog og ødeenger. Variasjon i vegetasjonen skyldes blant annet forskjeller i markfuktighet og utnyttelsesgrad. Vegetasjonen er dynamisk og ulike igjenvoksningsstadier har alltid forekommet. Sluttstadiet for disse igjenvokningene er normalt sekundære skogsamfunn som likner de opprinnelige.

I eldre kulturlandskap gikk en viktig skillelinje mellom innmark og utmark (Asheim 1978). Innmarka lå i nærheten av bebyggelsen og bestod av åkrer og enger. Disse ble utnyttet intensivt for produksjon av for, korn og grønnsaker. Åkrene spilte lenge en underordnet rolle. Engene var derimot en forutsetning for husdyrhold i områder med lange vintre. Utmarka bestod av ekstensivt utnyttete beiter, skoger, myrer og tilfeldig svedjemark. Beitetrykket ble regulert ved sommerbeite på setre. I Maridalen har husdyrbruk med foravl vært viktigste driftsform på gårdene fra gammel tid.

I 1967 ble det innført kraftige restriksjoner på gårdsdrift og boligbygging i forbindelse med bruken av Maridalsvannet som drikkevannskilde. Flere hus ble revet, og alt husdyrhold, unntatt hester, ble forbudt på kommunens bortforpaktete bruk. Den tradisjonelle driftsformen med husdyrhold og forproduksjon forsvant og ble erstattet av kornproduksjon. Enger og beiter på ikke altfor fuktig mark ble dyrket opp til åkrer og idag er ca. 2600 da fulldyrket mark. Bare små partier med eng er tilbake. Fuktengene har imidlertid fått utvikle seg fritt etter at beite og slått opphørte. Jordbunns- og klimaforhold gjør Maridalen best egnet for forproduksjon (Telle 1978). Ugunstig klima med sein vår og tidlig høst med tåke og fuktighet gir sammen med lite kalk i jorda dårlige forhold for kornproduksjon og små avlinger. Skogsdrift foregår idag i hele området etter moderne metoder som flatehogst og plantefelt.

←Figur 4. Typisk kulturlandskap omkring Brenners i Maridalen.
Foto: Ø.H. Rustan.

4.2. Hovedtrekk i vegetasjonen

Maridalen ligger i blandingskogsonen, den boreonemorale sone (Sjørs 1967, Ahti et al. 1968). Sonen er karakterisert av blandingskoger med bar- og lauvtrær og omfatter den sørøstre del av Norge, et bredt belte i Sør-Sverige og de sørligste deler av Finland. Sammen med gran og furu opptrer de fleste av den nemorale sonens varmekjære lauvtrær som alm, ask, lønn og lind. Floraen inneholder mange arter som tilhører det sørlige og sørøstlige utbredelselementet i Norden.

Vegetasjonskart for Maridalen er gitt som vedlegg. Maridalen er en gammel jord- og skogbruksbygd hvor naturlig vegetasjon opptrer i mosaikk med åkrer, enger, beitemark og kulturbetinget vegetasjon som hagemarkskog, ødeenger og ugrassamfunn. Den mest kulturpåvirkete vegetasjonen finnes omkring brukene og bebyggelsen på vest- og nordsida av Maridalsvannet. De marine leiravsetningene er i dag åkerland, og bare små partier med eng og beitemark er tilbake. Minst berørt vegetasjon finnes i åssidene hvor fattig lavfuruskog og blåbærgranskog dominerer. Plantefelt og hogstflater i ulike suksesjonsstadier er vanlige i hele området.

Gran er det vanligste treslaget, og dominerende skogtype er blåbærgranskog. På noe dypere og rikere jord finnes lågurtgranskog. Furu dekker mindre areal enn gran, og de to treslagene opptrer ofte i blanding. Vanligste furuskogtype er lav- og lyngrik furuskog som finnes på koller og åsrygger med skrinn og fattig jord.

Lauvtrærne er i stor grad bundet til kulturmark. Mellom åkrer og enger danner bjørk og osp lauvtrekratt og hagemarkskog. Disse vil uten menneskelig påvirkning utvikle seg mot barskog. Varmekjære lauvtrær forekommer på rikere og klimatisk gunstige lokaliteter og dominerer i edellaauvskogene. I Maridalen finnes bare få, spredte forekomster av edellaauvskog. Vanligst er gråor-heggeskog som finnes på næringsrike, fuktige områder langs elver og bekker. Tre av områdene med edellaauvskog ble klassifisert som verneverdige i en undersøkelse av Oslos edellaauvkoger (Bronger & Rustan 1983).

Myrvegetasjon dekker i dag små områder i Maridalen, og de fleste myrene er fattige til intermediære. Mange store myrområder er gått tapt på grunn av grøfting og skogplanting. Disse er nå igjenvokst med bartrær og danner fattige sumpkoger. Den fineste myra i dag er Sørbråtemyra på nordsiden av Dausjøen. Myra omfatter flere myrtyper og er klassifisert som verneverdig (Bronger 1984).

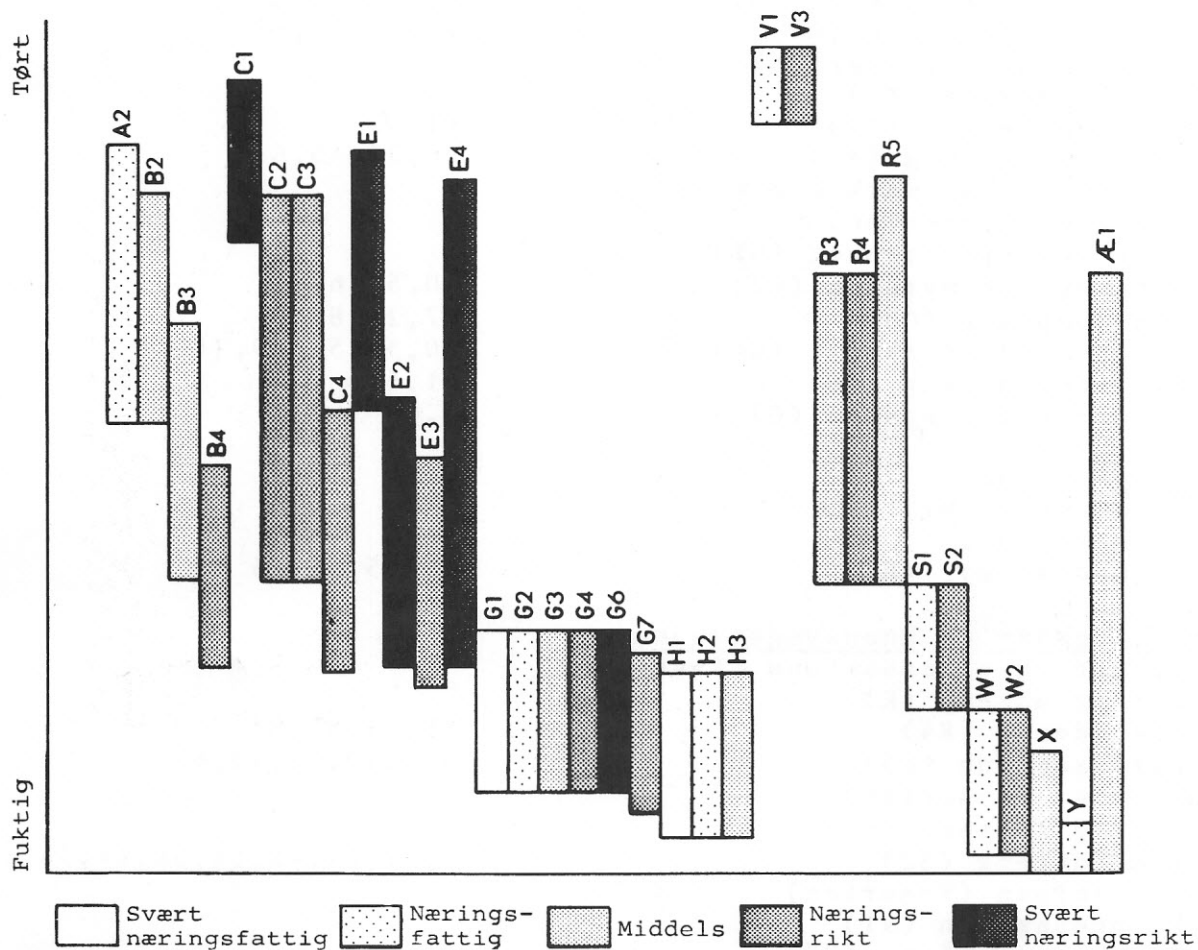
Vann- og sumpvegetasjon er fint utviklet enkelte steder ved Maridalsvannet og Dausjøen, men dekker totalt et lite areal. Små bestand finnes spredt langs Skarselva, Dausjøelva og Skjærsljøelva. Ved Lautabekkens utløp i Maridalsvannet er det dannet et delta med fint utviklet våtmark.

En oversikt over behandlede enheter med angivelse av lokaliteter er gitt i tabell 1. Enheter som dekker små areal er bare omtalt og ikke undersøkt spesielt. For hver enhet er det angitt kode og plantesosiologisk navn. Vegetasjonstypenes plassering langs de to viktigste økologiske gradientene, tørr-våt og fattig-rik, er vist på figur 5. Framstillingen er sterkt skjematisk, men skulle likevel vise sammenhengen mellom økologiske faktorer og vegetasjonstype. Mellom vegetasjonstypene er det gradvise overganger, korrelert med kontinuerlig variasjon i de økologiske faktorene. Artslistene (tabell 6-14) er bare

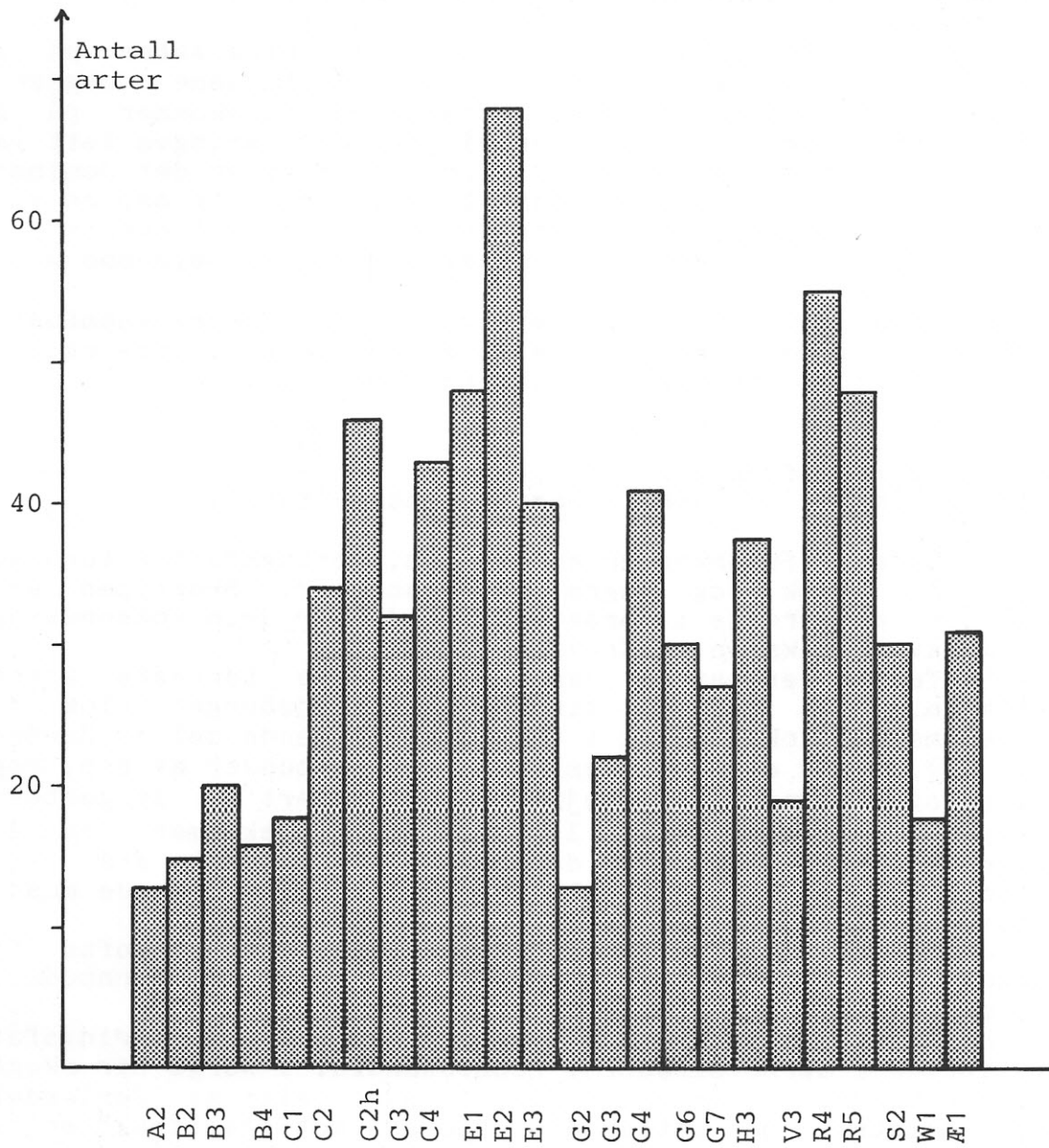
Tabell 1. Vegetasjonstyper og undersøkte lokaliteter i Maridalen.

Vegetasjonstype	Lokalitet nr.
<u>Skogsvegetasjon</u>	
Næringsfattige furuskoger (A-serien)	
Lav- og lyngrik furuskog (A2)	6,14,26,28,33,66,70,72,81
Blåbær-bregnegranskoger (B-serien)	
Blåbærgranskog (B2)	7,13,16,84
Småbregnegranskog (B3)	54,79
Storbregnegranskog (B4)	55,82
Lågurt- og høystaudeskoger (C-serien)	
Kalkfuruskog (C1)	39
Lågurtgranskog (C2)	9,23,46,48
Hogstflate (C2h)	17,53,57
Vanlig hagemarkskog (C3)	4,44,47,78
Høystaudegranskog (C4)	15,18,34,62
Edellaauvskoger (E-serien)	
Alm-lindeskog (E1)	35,36
Gråor-askeskog (E2)	61,83
Gråor-heggeskog (E3)	20,37,45,61
Varmekjær hagemarkskog (E4)	
Sumpskoger (G-serien)	
Røsslyng-furumyrskog (G1)	
Bærlyng-furumyrskog (G2)	30,52,69
Gransumpskog (G3)	27,29,80
Gråor-istervierkratt (G4)	10,50,51,59,71,73
Svartorsumpskog (G6)	31,60
Gråor-trollheggeskog (G7)	3,68
<u>Myrvegetasjon</u>	
Regnvannsmyr (H1)	
Fattigmyr (H2)	65
Intermediær myr (H3)	12,65,67,76
<u>Eng-, ugras- og knausvegetasjon</u>	
Ødeenger og ugrassamfunn (R-serien)	
Fattig ødeeng (R3)	
Rik ødeeng (R4)	25,38,40,85
Ugrassamfunn (R5)	5,8,19,32,43,63
Fuktenger (S-serien)	
Fattig fukteng (S1)	
Rik fukteng (S2)	1,11,21,42,56,58,64,74,75
Knaussamfunn (V-serien)	
Klippesamfunn (V1)	
Bergknappsamfunn (V3)	24
<u>Vann- og sumpvegetasjon</u>	
Starrsummer (W-serien)	
Fattig starrsump (W1)	22,41,49,77
Rik starrsump (W2)	
Takrørsummer (X)	
Nøkkerose- og tjønnaessamfunn (Y-serien)	
Nålesivakssamfunn (Æ1)	2

eksempler på floraen innen vegetasjonseenhetene og gir ikke et fullstendig bilde av variasjonen. Gjennomsnittlig artsantall i enhetene er vist i figur 6. Hovedtrekket er at den mest næringskrevende vegetasjonen har høyest artsantall. Det er imidlertid stor variasjon fra bestand til bestand, spesielt innen de artsrike typene.

Figur 5. Vegetasjonstypenes plassering langs de økologiske gradientene fattig-rik og tørr-fuktig. Basert på Kummén & Larsson (1981). Koder for vegetasjonstypene er gitt i tabell 1.

Figur 6. Gjennomsnittlig artsantall i undersøkte vegetasjonsheter. Koder for vegetasjonstypene er gitt i tabell 1.

4.3. Skogvegetasjon

4.3.1. Næringsfattige furuskoger (A-serien)

Næringsfattige furuskoger er skoger av heikarakter på grovt materiale eller grunnlendt mark. Samfunnene utgjør den næringsssvakeste delen av boreal barskog og forekommer på svært næringsfattig, skrinn jord eller på jord der næringen lett vaskes ut. Jorda er sterkt sur med podsolprofil. Furu er det dominerende treslaget. Uedle lauvtrær som bjørk, rogn og osp er vanlige innslag i skogtypene. Feltsjiktet er dominert av lyngarter, mens bunnsjiktet er karakterisert ved høy dekning av nøysomme moser og lav.

Følgende hovedtyper av næringsfattige furuskogsamfunn kan utskilles: Lav- og krekling-fjellbjørkeskog (A1), lav- og lyngrik furuskog (A2) og bærlyng-barblandingsskog (A3).

Lav- og lyngrik furuskog (A2)

Cladonio-Pinetum og Barbilophozio-Pinetum (tabell 6)

Lav- og lyngrik furuskog er en lysåpen, næringsfattig furuskog på grunnlendt mark og magre grus/sandmoer. Skogtypen er den fattigste og tørreste i Sørøst-Norge, den er seintvoksende og gir derved lav produksjon av trevirke.

Samfunnet er svært vanlig på i de tørreste åsene i Maridalen. Fine bestand finnes på Dausjøberget (lok. 72), i Kjerkebymarka (lok. 28) og i den høyereliggende del av Sanderåsen (lok. 70). Furu er hovedtreslaget, men småbusker av osp, rogn og gran er ofte iblandet. Feltsjiktet er dominert av lyngarter som røsslyng og tyttebær. I tillegg forekommer smyle og engmarimjelle. Bunnsjiktet domineres av lys og grå reinlav, islandslav, begerlav-arter, kvitkrull, og mattedannende moser som frynsemose, nikkemose og sigdmoser.

Jordsmonnet er tynt, nærings- og kalkfattig og ofte finnes flekker med bart fjell. Jordtypen er en utpreget jernpodsol med et tynt råhumuslag eller jernhumus-podsol.

Lav- og lyngrik furuskog er utbredt på næringsfattige lokaliteter i tørre områder i Fennoskandia. I Norge har skogtypen en vid utbredelse i Sørøst-Norge, i indre deler av Sørlandet, i tørre dalstrøk på Østlandet oppover mot fjelltraktene og til skogområdene i Finnmark. Skogtypen er også vanlig i Midt-Sverige, Midt- og Sør-Finnland og Estland.

4.3.2. Blåbær-bregnegranskoger (B-serien)

Blåbær-bregnegranskoger er artsfattige granskoger som finnes på middels næringsrik mark med godt jorddekke. Skogene er skyggefulle, og feltsjiktet er dominert av lyng eller bregner. Moser dominerer bunnsjiktet. Gran er det naturlig dominerende treslag, men innslag av bjørk, osp, rogn og furu forekommer ofte.

Jorda er vanligvis sur og har et godt utviklet råhumuslag. Jordprofilen er oftest podsol, men kan i de rikeste utformingene nærme seg et brunjordprofil.

Blåbær-bregnegranskogen er den vanligste skogtypen i

Sørøst-Norge og i Fennoskandia totalt, og tilhører det boreale barskogbeltet. Særlig de fattigste utformingene kan dominere store skogområder og gi landskapet et ensformig preg. Under de nåværende klimatiske forhold regnes skogtypen som klimakssamfunn på middels næringsrik grunn fra havets nivå og til skoggrensen.

På grunnlag av artsvariasjonen i felt- og bunnsjiktet kan skogtypen inndeles i følgende underenheter: Blåbær-småbregne-fjellbjørkeskog (B1), blåbærgranskog (B2), småbregnegranskog (B3) og storbregnegranskog (B4).

Blåbærgranskog (B2) - Eu-Piceetum myrtilletosum (tabell 7)

Blåbærgranskog forekommer på middels rik morenemark og sedimenter i alle granskogområdene i Sørøst-Norge. Skogtypen er vår artsfattigste granskog og har en middels produksjon av trevirke.

Blåbærgranskog er vanligste skogtype i Maridalen. De største og best utviklete bestandene finnes i Skjervenmarka nedenfor Ankerveien (lok. 13, 16), i Haugemarka og i Sanderåsen. Tresjiktet er dominert av gran, mens bjørk, rogn, osp og furu forekommer spredt i busksjiktet. Feltsjiktet domineres av blåbær. Innslaget av bregner og urter er lite, men arter som maiblom, skogstjerne, hårfrytle, stri kråkefot, linnea og nikkevintergrønn er vanlige. På lysåpne steder dominerer vanligvis smyle. I bunnsjiktet er det mest moser. Særlig vanlige er etasjemose, furumose, sigdmoser og fjærmose.

Jorda er næringsfattig og har oftest et tykt råhumuslag fordi nedbrytningen av de sure barnålene går langsomt. Vanligste jordprofil er jernpodsol.

Blåbærgranskog er den vanligste granskogtypen i Norge og finnes fra havets nivå og til subalpin sone. Utbredelsen strekker seg fra Sørlandet og Sørøst-Norge til Trøndelag, og med forekomst i sentrale deler av Troms. Ellers finnes skogtypen gjennom Sverige og Finland til Baltikum og Karelien.

Småbregnegranskog (B3) - Eu-Piceetum dryopteridetosum (tabell 7)

Småbregnegranskog er typisk for noe rikere og fuktigere mark enn blåbærgranskog (B2) og finnes i skyggefulle baklier og mørke daler. Floristisk og økologisk er de to typene nærstående, men i liene er det sigevann som gir bedre næringsforhold i jorda. Skogtypen har en høy produksjon av trevirke.

Småbregnegranskog dekker små arealer i Maridalen, men et velutviklet bestand finnes i N-enden av Haugermosan (lok. 54). I tillegg til artene i blåbærgranskog består feltsjiktet av noe mer næringskrevende arter som småbregnene fugletelg og hengeving, samt hvitveis og gaukesyre. På svært fuktige steder forekommer myrfiol. Disse artene gir skogen et friskt og frodig preg. I bunnsjiktet opptrer middels kravfulle moser som skyggemose og litorvmose.

På tross av et frodig, urte- og bregne-dominert feltsjikt er humustypen en råhumus. Denne er imidlertid forholdsvis godt omdannet, mineralisert og tynnere enn i blåbærgranskogene. Jordprofilen er vanligvis jernpodsol, men også humuspodsol kan være utviklet.

Småbregnegranskog finnes fra lavlandet opp til høyereliggende dalstrøk. Sammen med storbregnegranskog (B4) har den sin største utbredelse i kjølige-humide områder i de

høyereliggende deler av Skandinavia. På varme sør- og vestvendte dalsider erstattes den ofte av lågurtgranskog (C2), spesielt i kalkrike områder.

Storbregnegranskog (B4) - Eu-Piceetum athyrietosum (tabell 7)

Storbregnegranskog er en frodig, bregnedominert granskog på rik, fuktig og grunn jord. I lavlandet finnes skogen på leirgrunn hvor næringsrikt sigevann og grunnvann trenger opp i overflaten. Skogtypen forekommer ofte som smale bestander i dalsenkninger og langs bekker. Storbregnegranskog kan være vanskelig å skille fra høystaudegranskog (C4) hvis innslaget av høystauder er stort. Produksjonen av trevirke er høy, men den blir ofte redusert av vindfelling som skyldes et grunt rotsystem og våt, elastisk jord.

Storbregnegranskog er sjelden i Maridalen. Kun to bestand ble funnet i undersøkelsesområdet. Sør for Sanderstuen (lok. 82) finnes et velutviklet bestand hvor tresjiktet utgjøres av gran og bjørk. Bestandet ved Haugen (lok. 55) har innslag av lønn. I busksjiktet forekommer spredte rogn og bringebærbusker. Feltsjiktet har tilsvarende artsinventar som småbregnegranskog (B3), men har i tillegg et innslag av større bregne-arter. Dominanter er bregnene skogburkne, ormetelg, geittelg, fugletelg og hengeving. Ellers er skogsnelle og snerprørkvein vanlige. Lyngarter forekommer ytterst sparsomt. Bunnsjiktet består av kravfulle blad- og levermoser og torvmosematter.

Jorda er mindre sur enn i småbregnegranskogen og har et moldaktig humussjikt. Jordsmonnet er relativt grunt med et jordprofil av typen brunjord-podsol.

Storbregnegranskog har sammen med småbregnegranskog sin største utbredelse i de høyereliggende deler av Skandinavia hvor klimaet er kjølig-humid. Her finnes skogtypen i friske dalsider med god tilgang på næringsrikt vann.

4.3.3. Lågurt- og høystaudeskoger (C-serien)

Lågurt- og høystaudeskoger er gras- og urterike barskoger på næringsrik, ofte kalkholdig mark. En rekke mer nærings- og varmekrevende arter skiller skogtypen fra blåbær-bregnegranskogene (B-serien). Feltsjiktet er artsrikt med forekomst av høystauder og kravfulle, tørketålende urter og gras. Karakteristiske arter er teiebær, skogsvever, skogmarimjelle og legevintergrønn. Lyngarter og moser inngår mer sparsomt enn i blåbær-bregnegranskogene. Av kravfulle moser i bunnsjiktet inngår kransemose. Jorda er svakt sur til basisk og har et jordprofil som nærmer seg brunjordutforming.

Lågurt- og høystaudeskogen er utbredt i Sør- og Mellom-Fennoskandia. Klimatisk er skogene bundet til lavlandsområder og solrike dalsider. Bare på kalkrik grunn kan de gå høyere. På lokaliteter med rik morenemark, gunstig klima og eksposisjon kan de vikariere med blåbær-bregnegranskogene.

På grunnlag av jordbunnsmessig, geografisk og høydebetinget variasjon kan skogtypen deles i flere underenheter: Kalkfuruskog (C1), lågurtgranskog (C2), vanlig hagemarkskog (C3) og høystaudegranskog (C4).

Kalkfurskog (C1)

Melico-Piceetum pinetosum og Convallario-Pinetum (tabell 8)

Kalkfurskog er relativt stabil, åpen og lys furskog på kalkrik og grunn jord. Økologisk og floristisk viser kalkfurskogene slektskap både med lav- og lyngrik furskog (A2) og edellauvskog (E). Produksjonen av trevirke er middels til lav, og skogtypen er ømfintlig for slitasje.

I de lavereliggende delene av Oslo-området finnes mange fine bestand med kalkfurskog, men i Maridalen er samfunnet kun kjent fra en lokalitet ved Øvre Kirkeby (lok. 39). Her finnes en skrinnt utforming hvor tresjiktet domineres av furu. Busksjiktet har spredte innslag av hassel, einer og rogn. Feltsjiktet er helt dominert av smyle. Dessuten forekommer spredte hvitveis, engfiol, tepperot og knollerteknapp. I typisk, velutviklet kalkfurskog har feltsjiktet en rik flora av krevende urter og gras.

Strøsjiktet er som regel sterkt surt og tildekker det kalkrike jordsmonnet under. Humusen er moldliknende og går gradvis over i et lyst rustbrunt sjikt med kalksteingrus.

Kalkfurskog er en temmelig sjelden skogtype i Norge. Den finnes spredt på kalkrike bergarter i Sørøst-Norge, Trøndelag og nord til Salten i Nordland. De fleste forekomstene ligger i "Oslo-feltet". Enkelte steder på Vestlandet og i Nord-Norge finnes også beslektede skogstyper. Kalkfurskog er kjent fra Sør- og Midt-Sverige, de baltiske land og Karelien.

Lågurtgranskog (C2) - Melico-Piceetum typicum (tabell 8)

Lågurtgranskog er en urterik granskog som opptrer på næringsrike, varme lokaliteter. I lavlandet under marin grense er skogtypen svært utbredt på leirete skråninger, mens den i dalene finnes mer spredt på friske eller kalkrike, solrike dalsider. Produksjonen av trevirke er høy.

Velutviklete bestand med lågurtgranskog er ikke vanlige i Maridalen, men på 4 lokaliteter ble det funnet typiske utforminger. De fineste bestandene finnes ved Nesbukta S for Bakken (lok. 46, fig. 7) og ved Skjærsljøelva (lok. 23). Gran er det dominerende treslaget, men skogtypen har også et betydelig innslag av pionertrær som bjørk og andre lauvtrær. Nær bebygget eller dyrket mark forekommer ofte bestand av lågurtgranskog med osp og hengebjørk i tresjiktet. Feltsjiktet er mer artsrikt enn i blåbær-bregnegranskogene (B-serien). I Maridalen har de typiske utformingene et artsinventar som er karakteristisk for blåbær-bregnegranskogene, men enkeltstående individer av skogfiol, markjordbær, legeveronika, knollerteknapp, skogmarimjelle, teiebær og skogsvever indikerer en bedre næringstilstand. I beitemodifisert lågurtgranskog vil særlig legeveronika, skogsvever, gulaks og skogfiol dominere. Ved svakere beitetrykk vil feltsjiktet være karakterisert av arter som knollerteknapp, stormarimjelle og engfrytle. Bunnsjiktet er mer sparsomt utviklet med arter som etasjemose og kransemose.

Jordsmonnet er middels næringsrikt og varierer fra mold til råhumus. Jordprofilen er en svakt podsolisert brunjord.

Lågurtgranskog er den vanligste typen av lågurt- og høystaudeskoger i Sørøst-Norge. Skogtypen er utbredt i lavlandet fra Sørlandet, Sørøst-Norge og Trøndelag over Sverige og Finland til Russland. I dalene når den opp i 600 m o.h. på svært gunstige og solrike dalsider. Høyere opp og på skyggefulle, kjøligere lokaliteter erstattes den av småbregnegranskog (B3).

Figur 7. Lokalitet 46: Lågurtgranskog (C2) ved Nesbukta. Foto: Ø.H. Rustan.

Hogstflate (C2h) (tabell 8)

Vegetasjonens utforming på hogstflater varierer sterkt med jordsmonn og suksesjonstrinn. På de undersøkte hogstflatene var opprinnelig vegetasjon antagelig lågurtgranskog (C2), og de er derfor klassifisert sammen med denne skogtypen.

Hogstflater gjennomgår en rekke stadier av igjenvoksning (suksesjoner) fra de åpne flatene og til opprinnelig skogsvegetasjon igjen er etablert. På unge hogstflater er de økologiske forholdene svært forskjellige fra den opprinnelige skogen. Fordi trærne er fjernet øker lystilgangen, temperaturen blir høyere og området lettere utsatt for tørke. Nedbrytningen av hogstavfallet fører til økt næringstilgang, særlig av nitrogen. De første suksesjonsstadiene er derfor dominert av lyselskende arter som smyle, snerprørkvein og einstape, samt nitrogenelskende arter som geitrams og bringebær. Etter noen år kommer et tett oppslag av lauvtrær som bjørk og osp. Seinere vil gran etterhvert etablere seg og gradvis skygge ut de lyselskende artene. Tilslutt vil gran igjen være dominerende på området. Suksesjonens hastighet kan økes ved å plante inn gran. Dette er vanlig i dag, og i Maridalen finnes en rekke plantefelt. Plantefeltene får etterhvert et svært tett tresjikt og lite undervegetasjon hvis det ikke tynnes.

De undersøkte hogstflatene har et stort innslag av lauvtrær som bjørk, rogn, rødhyll og hassel. Feltsjiktet er artsrikt, og vanlige arter er snerprørkvein, geitrams, bringebær, sølvbunke, svever, hårfrytle, gullris, markjordbær, blåbær, legeveronika, smyle og vrangdå.

Vanlig hagemarkskog (C3)

Kulturmodifisert Melico-Piceetum typicum (tabell 8)

Vanlig hagemarkskog er sterkt kulturpåvirkete utforminger av lågurtgranskog (C2). Samfunnet er karakteristisk for kulturlandskapet i Maridalen, og finnes ofte rundt gårdstun, på tidligere dyrket mark og i åkerkanter. Vegetasjonen bærer ofte preg av tidligere beiting ved at den inneholder arter som tåler sterk beiting og tråkk. Bestandene varierer mye fra sted til sted. Fine lokaliteter finnes ved Nesbuktas Ø-side (lok. 78) og Sommerro (lok. 44). Lauvtrær som bjørk, osp, selje og rogn dominerer. Produksjonen av trevirke er normalt høy.

Høystaudegranskog (C4) - Melico-Piceetum aconitetosum (tabell 8)

Høystaudegranskog forekommer i dalsenkninger og på fuktige dalsider hvor det er friskt, næringsrikt sigevann i jorda. Skogtypen omfatter den grandominerte høystaudeskogen på Østlandet, samt tilsvarende samfunn nedenfor fjellbjørkebeltet andre steder.

I Maridalen forekommer høystaudegranskog hovedsaklig i mindre bekkedaler. Fine bestand finnes ved Nordbråten (lok. 62), Hønefoten (lok. 34) og på nedsiden av Ankerveien i åsen NV for Sag (lok. 15, 18). Innslaget av lauvtrær som bjørk, rogn og gråor er ganske stort, men mindre framtrедende enn i lågurtgranskog (C2). Høystaudegranskog står nær lågurtgranskog og storbregnegranskog (B4). I felt- og bunnsjiktet inngår de samme artene som i lågurtgranskog (C2), men i tillegg kommer dominans

av høystauder. Typiske arter er tyrihjelm, enghumleblom, vendelrot, mjødurt, skogburkne og sumphaukeskjegg. Under disse er det en rik flora av lave urter, bregner og kravfulle moser.

Jordsmonnet er middels til sterkt kalkholdig, grovkornet og svært dypt (20-60 cm). Jordprofilen er en spesiell type brunjord med sterk humusdannelse.

Høystaudegranskogen er særlig utbredt i høyereliggende skogområder med næringsrik berggrunn. I lavlandet og i kystnære områder er samfunnet sjeldnere. I Skandinavia er skogtypen utbredt fra Sørlandet, Sørøst-Norge og Trøndelag til Midt- og Nord-Sverige. Den er også angitt fra sentrale deler av Troms. I Finland, Russland og de baltiske land forekommer samfunnet mer spredt.

4.3.4. Edellauvskoger (E-serien)

Edellauvskoger er gras- og urterike lauvskoger på næringsrik og ofte kalkholdig mark. Skogene er karakterisert ved dominans av varmekjære lauvtrær som alm, ask, lind, lønn og hassel. Til edellauvskogene regnes også typer med dominans av de mer hardføre treslagene gråor og hegg. Vanligvis har skogene et velutviklet busksjikt. Feltsjiktet er frodig og artsrikt med mange kravfulle, ofte varmekjære urter og gras. I fuktige typer er høystauder og storbregner vanlige. Mosefloraen har mange krevende arter og er svært frodig i fuktige områder. Jorda er nærings- eller kalkrik og har et brunjordprofil.

Edellauvskogene i Norge representerer de nordligste utløperne av de mellomeuropeiske varmekjære lauvskogene. Her i landet er skogene relativt sjeldne og forekommer på klimatisk og jordbunnsmessig gunstige lokaliteter. Utbredelsen begrenses fordi de varmekjære lauvtrærne stiller store krav til vegetasjonsperiodens lengde og sommertemperaturen. Dessuten er mange av skogene forsvunnet på grunn av kulturinngrep. Edellauvskogene forekommer på Sørlandet, Sørøst-Norge, Østlandets dalstrøk, i indre strøk på Vestlandet, Trøndelag og nord til Nordland. Gråor-heggeskog (E3) går helt nord til Finnmark.

Edellauvskogene deles i følgende typer: Alm-lindeskog (E1), gråor-askeskog (E2), gråor-heggeskog (E3) og varmekjær hagemarkskog (E4).

Alm-lindeskog (E1) - Ulmo-Tilietum (tabell 9)

Alm-lindeskog er en varmekjær edellauvskog som finnes på rike lokaliteter i lavlandet og i lokalklimatisk gunstige dalsider. Voksestedene er ofte bratte, solrike lier (sørberg) med frisk til tørr, kalkrik og god jord. Produksjonen av trevirke er middels til høy. Vegetasjonen er middels slitesterk.

Alm-lindeskog er en sjelden vegetasjonstype i Maridalen. Ingen velutviklede utforminger ble registrert, men på to lokaliteter (lok. 35, 36) ble det funnet pionersamfunn med tresjiktet helt dominert av hassel. Bestandene forekommer på to SØ-eksponerte rygger langs åkerkanter V for Kirkeby. Hassel står her i tette, 3-4 m høye klynger. Busksjiktet er dårlig utviklet med spredte gråor, rogn og osp. På grunn av tett tresjikt mangler feltsjiktet flere steder. Karakteristiske arter er liljekonvall, hvitvis, blåveis, skogfiol og kranskonvall.

Jordsmonnet er næringsrik kalk- eller brunjord. Molda er brunjordsliknende, mørkfarget og kornet.

Alm-lindeskog er vidt utbredt i Norge, uten å være vanlig. Fra Sørlandet og Sørøst-Norge går skogtypen langt nord i Østlandets dalstrøk, langs Vestlandet i indre, mer kontinentale fjordområder til Møre og Romsdal og i Sør-Trøndelag. Liknende samfunn er kjent til Midt-Sverige, Sør-Finnland og Baltikum.

Gråor-askeskog (E2) - Alno-Fraxinetum (tabell 9)

Gråor-askeskog er en frodig, varmekjær edellauvskog som finnes i lune bekkedaler og lier på kalkrik, frisk til fuktig jord. Produksjonen av trevirke er høy. Skogtypen finnes ofte sammen med alm-lindeskog (E1) eller nedenfor denne i skråninger og dalsider. I små dalsenkninger og rike bekkedaler forekommer gråor-askeskogen ofte i en sone ovenfor gråor-heggeskog (E3). En slik sonert utforming finnes i Maridalen langs V-bredden av Skarselva (lok. 61). I tillegg ble samfunnet registrert i en fuktig bekkedal på Ø-siden av Maridalsvannet (lok. 83). Skogtypen har livsmuligheter for mer varmekjære og kravfulle trær, busker og urter enn gråor-heggeskog. Vegetasjonen er slitasjesvak.

Dominerende i tresjiktet er vanligvis ask. I Maridalen er det også et stort innslag av gråor. Typisk er et frodig, velutviklet busksjikt med ungplanter av ask og gråor. Feltsjiktet er meget frodig med saftige, næringskrevende urter. Ved Skarselva (lok. 61) finnes bekkeblom, bekkekarse, mjødurt, firblad, og hvitveis. På lokalitet 83 er feltsjiktet mer høystaudepreget med tyrihjel, vendelrot, ormetelg, geittelg, mjødurt og kranskonvall. I busksjiktet inngår kravfulle moser som veikmose, stor moldmose og krusfagermose.

Jordbunnsforholdene likner de i gråor-heggeskog, men moldlaget er noe mektigere og brunjordsprofilen bedre utviklet. Molda er middels kalkrik til kalkrik.

Gråor-askeskog er utbredt fra Sørlandet og de sydligste deler av Sørøst-Norge nord til Hamar, og opp til 200 m o.h. Forekomstene er svært små og finnes på de klimatiske og edafiske gunstigste lokalitetene.

Gråor-heggeskog (E3) - Alno-Prunetum (tabell 9)

Gråor-heggeskog er en høyproduktiv og hardfør edellauvskog. Skogtypen finnes på rik, frisk til fuktig mark i bunnen av raviner og langs bekker og elver med ustabil vannføring. Samfunnet tåler stor variasjon i vannstanden. Vegetasjonen er slitasjesvak.

I Maridalen finnes fine utforminger ved Skjærsjøelva (lok. 20), i en liten bekkekløft N for Kirkeby (lok. 37) og ved Skarselva (lok. 61). Karakteristisk utformet har skogtypen et tresjikt med gråor og hegg, samt et frodig felt- og busksjikt. Kravfulle arter dominerer, men varmekjære arter som er typiske for de andre edellauvskogtypene er sjeldne. I busksjiktet er hegg og rips typiske arter. På lokalitet 20 har bestanden urskogpreg med et tett, uframkommelig busksjikt dominert av hegg. I feltsjiktet dominerer bregner, mjødurt, springfrø og hvitveis. Strutseving er dominerende på lok. 37. På sjeldent oversvømte steder finnes skogstjerne, geittelg, fugletelg og hengeving. Regelmessig forekomst har også skogstjerneblom og firblad. I

beitemodifisert gråor-heggeskog i Maridalen er sølvbunke et typisk innslag sammen med nitrogenelskende arter som rød jonsokblom, hundekveke og stornesle. Bunnsjiktet er mosedominert med arter som veikmose og taggmose.

Jordsmonnet er næringsrikt og middels kalkrikt til kalkrikt. Jordtypen er brunjord med en mineralrik mold.

Gråor-heggeskog er i Norge vidt utbredt fra Sørlandet til Finnmark, og finnes fra havets nivå til skoggrensen. Nærstående samfunn finnes i Midt- og Nord-Sverige og i Finland.

Varmekjær hagemarkskog (E4)

Kulturmodifisert Ulmo-Tilietum og Alno-Fraxinetum

Varmekjær hagemarkskog er en økologisk parallell til vanlig hagemarkskog (C3). Skogen opptrer på gammel kulturmark hvor nærings- og klimaforhold er så gode at edellaauvskogen er konkurransedyktig. I Maridalen finnes kun fragmenter av varmekjær hagemarkskog. Langs S-kanten av lokalitet 35 forekommer et lite bestand der ask og osp dominerer tresjiktet. Lønn og bjørk forekommer også. Bunnvegetasjonen består av en blanding av gammel kulturvegetasjon, gjerne grasarter, og edellaauvskogsarter.

4.3.5. Sumpskoger (G-serien)

Sumpskogene forekommer på torvjord og sumpmark. De kjennetegnes ved høy grunnvannstand, sumpjordprofil og forekomst av mange myr- eller sumpjordsarter.

Fattige sumpskoger forekommer vanligvis i kanten av større myrflater eller på tidligere grøftet mark og kan betraktes som tresatte myrområder. Antall trær pr. flateenhet bestemmer om et område skal klassifiseres som sumpskog eller myr (H-serien). Furumyrskogen på Sandermosen (lok. 69) og på Haugermosan (lok. 52) er tidligere åpne myrområder som har blitt grøftet. Grøftete furumyrskoger har en suksesjon i retning mot bærlyng-barblandingsskog (A3).

I tresjiktet dominerer furu eller gran. Busksjiktet er sparsomt utviklet og består av ungsudd av gran eller furu og bjørk. Feltsjiktet har et blandet artsinventar av myr- og barskogsarter. I bunnsjiktet dominerer torvmoser. Jordsmonnet består av ombrogen eller minerogen torv. Fattige sumpskoger deles i følgende typer: Røsslyng-furumyrskog (G1), bærlyng-furumyrskog (G2) og gransumpskog (G3).

Rike sumpskoger forekommer på næringsrik og fuktig mark. En rekke næringskrevende arter skiller disse skogtypene fra de fattige sumpskogene. Tresjiktet har vanligvis et betydelig innslag av gran sammen med bjørk og ore-arter. I busksjiktet, som ofte er svært tett, dominerer vier-arter og ungsudd av gran og bjørk. Feltsjiktet er oftest artsrikt med fuktighetskrevende arter som også finnes på rikere myrer og i friske edellaauvskoger. Vanlige er myrfiol, stor myrfiol, bekkeblom, myrhatt, skog- og vassrørkvein, myrmaure og mjødurt. I bunnsjiktet er det særlig torvmoser eller fagermoser. Jordsmonnet består av næringsrik torv og leirjord. Rike sumpskoger deles i følgende typer: Gråor-istervierkratt (G4), subalpin riksumpskog (G5), svartorsumpskog (G6), gråor-trollheggskog (G7), svartorstrandskog (G8) og myrteleg-gråseljekratt (G9).

Figur 8. Lokalitet 52: Grøftet furumyrskog (G1-2) på Haugermosan.
Foto: C. Bronger.

Fattige sumpskoger (G1-G3) er utbredt i hele Norge og Fennoskandia. I Sørøst-Norge finnes de helt opp til det subalpine beltet. Av de rike sumpskogene er de fattigste typene (G4-G5) utbredt i hele landet, mens de næringsrikeste (G6-G9) er konsentrert til lavereliggende strøk av Sørøst-Norge.

Røsslyng-furumyrskog (G1) - Oxycocco-pinetum cladonietosum

Røsslyng-furumyrskog er en seintvoksende, svært lysåpen furuskog på igjengroende regnvannsmyrer (H1).

Velutviklete bestand av samfunnet forekommer ikke i Maridalen, men fragmenter finnes i kanten av sumpskogkomplekset på Haugermosan (lok. 52). Tresjiktet består av forkrøpelt furu i dårlig vekst. Busksjiktet er glissent med spredte bjørk og furu. Feltsjiktet er svært artsfattig og dominert av røsslyng, krekling, molte, tranebær og hvitlyng. I bunnsjiktet dominerer torvmoser og lav. Jordsmonnet består av næringsfattig, sur torv.

Røsslyng-furumyrskog er utbredt i hele Norge og Fennoskandia og finnes opp til det subalpine beltet.

Bærlyng-furumyrskog (G2) - Oxycocco-pinetum vaccinietosum (tabell 10)

Bærlyng-furumyrskog dannes ved igjengroing av fattig minerogen myr (H2). Den skiller seg fra røsslyng-furumyrskog (G1) ved at næring også tilføres fra sivevann.

Lite berørte bærlyng-furumyrskoger er sjeldne i Maridalen. Bortsett fra bestandet V for Petersborg (lok. 30) er alle bestandene mer eller mindre kulturpåvirkete. Tresjiktet er åpent og domineres av middels høy furu. På grøftete områder som på Haugermosan (lok. 52, fig. 8) vokser furua seg svært kraftig. Busksjiktet består av spredte bjørk og små gran. I tillegg til artene i røsslyng-furumyrskog har feltsjiktet arter som blåbær, duskmyrull og skinntryte. På grøftete steder finnes også et betydelig innslag av blåtopp. Bunnsjiktet domineres av torvmoser. Jordsmonnet består av næringsfattig torvjord.

Bærlyng-furumyrskog er utbredt i hele Norge og Fennoskandia og finnes opp til det subalpine beltet.

Gransumpskog (G3) - Chamaemoro-Piceetum (tabell 10)

Gransumpskoger forekommer i forsenkninger og i kanten av myrer hvor næringsforholdene er noe bedre enn i furumyrskogene (G1-2). Jordfuktigheten er ofte svært variabel, og bestandene varierer fra spredt tresatte myrsamfunn til lukkede skogsamfunn. Trærne er seintvoksende og skrantne. Skogbunnen er variert med tuer med granskogsarter og fuktige torvmoseflater.

I Maridalen finnes samfunnet en rekke steder som i Kjerkebymarka (lok. 27, 29) og SV for Sanderstuen (lok. 80). Alle bestandene dekker små arealer. Tresjiktet domineres av gran. I unge utforminger finnes et betydelig innslag av bjørk. Busksjiktet er åpent med enkelte smågran, bjørk og av og til svartor. Feltsjiktet domineres av myrfiol, skogsnelle, stjernestarr og hvitveis. I fattige typer dominerer bregner som fugletelg og hengeving. Begge typene er representert i Maridalen. I bunnsjiktet finnes nesten utelukkende torvmoser.

Jordsmonnet er næringsfattig til middels næringsrikt. Jordprofilen er et sumpjordsprofil med et øvre strølag.

Gransumpskog er vanlig i hele SØ-Norge og finnes også innenfor granas øvrige utbredelse i Norge. Skogtypen er østlig med vid utbredelse til Russlands vestre deler. Samfunnet finnes fra lavlandet og opp til det subalpine beltet.

Gråor-istervierkratt (G4) - Calamagrostio-Salicetum pentandrae
(tabell 10)

Gråor-istervierkratt er en rik sumpskogtype som finnes langs mindre vannsig og i forsenkninger med oksygenrikt grunnvann. Jordoverflaten er ujevn med tuer med blåbærgranskogsarter. Samfunnet forekommer ofte i kanten av høystaudegranskog (C4), og på steder hvor det er oppkom av kildevann.

Samfunnet er vanlig i Maridalen, men utformingene varierer mye. Langs kanten av Dausjømyra (lok. 71) finnes fine bestand i kontakt med myr. På Haugermosan (lok. 51) opptrer samfunnet i kanten av furumyrskog og gransumpskog. Tresjiktet er åpent og domineres av gråor og bjørk, og har innslag av gran. Busksjiktet er velutviklet med tette kratt av gråor, istervier og andre vier-arter. Karakteristiske arter i feltsjiktet er skogrørkvein, enghumleblom og krypsoleie. I rike utforminger som ved Låkeberget (lok. 10, fig. 9) og Dausjømyra (lok. 73) forekommer dessuten bekkeblom, myrhatt, skogsnelle og mjødukt. Fattige utforminger domineres av etasjemose. I bunnsjiktet forekommer flere fagermose-arter, spesielt på slamaktig jordsmonn. Pionersamfunn som i Grøndalen (lok. 50) er rene vier-kratt uten gråor. I eldre, etablerte samfunn opptrer småbestand med svartor på de fuktigste stedene.

Jordsmonnet er middels næringsrik til næringsrik torvjord. Jordprofilen er vanligvis et torv-leirjordprofil.

Gråor-istervierkratt er en vanlig sumpskogtype i hele landet og finnes vidt utbredt i Norden. Samfunnet forekommer vanligvis ikke høyere enn 500 m o.h.

Svartorsumpskog (G6) - Carici elongatae-Alnetum (tabell 10)

Svartorsumpskog forekommer i forsenkninger med svært gode næringsforhold og stagnerende, høytstående grunnvann. Skogbunnen er tuet på grunn av svartors evne til å danne ungsudd fra stammebasis. Jordsmonnet mellom tuene er jevnt og slamaktig. Disse partiene er oversvømmet om våren og høsten, men uttørket om sommeren. Vegetasjonen er lite slitesterk.

I Maridalen ble svartorsumpskog bare registrert ved Hønefoten (lok. 31) og på Ø-siden av Skarselva (lok. 60). Bestanden ved Hønefoten ligger i kanten av gransumpskog (G3). Tresjiktet er dominert av svartor, men har innslag av gran og bjørk. Ved Hønefoten (lok. 31) dominerer gråor. Busksjiktet har innslag av svartor og gran. Ved Skarselva (lok. 60) består sjiktet av et ugjennomtrengelig svartvierkratt. Feltsjiktet er heterogent med skogburkne, geittelg og blåbærgranskogsarter på de tørre tuene. I fuktige partier forekommer bekkeblom, vassrørkvein, myrmaure og gulldusk. I rike utforminger som lokalitet 31 finnes langstarr, myrkongle, enghumleblom og stor myrfiol. Artsfattige utforminger domineres av bregner og torvmosearter.

Jordsmonnet er næringsrik torvjord, og oftest middels kalkrikt. Humuslaget er svært næringsrikt fordi svartor er nitrogenfikserende.

Upåvirkete svartorsumpskoger er sjeldne. Vanligvis erstattes samfunnet av kulturpåvirket gråor-trollheggskog (G7). I Norge er svartorsumpskog utbredt på Østlandet nord til Rendalen og langs kysten vest til Kristiansand. Vikarierende utforminger finnes på Vestlandet. Over 200 m o.h. erstattes svartorsumpskog av gråor-istervierkratt (G4). Svartorsumpskog er vanlig i hele Nord-Europa.

Figur 9. Lokalitet 10: Gråor-istervierkratt ved Låkeberget. Foto: Ø.H. Rustan.

Figur 10. Lokalitet 68: Gråor-trollheggskog (G7) på Dausjøens Ø-side. Foto: C. Bronger.

Gråor-trollheggskog (G7)

Frangulo-Salicetum auritae og Dryopterido-Salicetum cinerae
(tabell 10)

Gråor-trollheggskog forekommer i næringsrike forsenkninger med høy grunnvannstand. Samfunnet finnes vanligvis i kanten av næringsrike vann, med dyrket mark innenfor. Samfunnet står nær svartorsumpskog (G6) og kan oppfattes som suksesjonesstadiet etter denne. Det er imidlertid sannsynlig at mange av gråor-trollheggskogene er dannet på grunn av grøfting.

I Maridalen finnes gråor-trollheggskog langs kanten av Skarselva, ved Maridalsvannet (lok. 3) og ved Dausjøen (lok. 68,

fig. 10). Ved Maridalsvannet opptrer samfunnet mellom dyrket mark og fattig starrsump (W1). Tresjiktet er åpent med spredte gråor. Busksjiktet består av tette kratt med gråselje, svartvier, ore-artene, bjørk, ørevier, trollhegg, istervier, pors og små gran. I feltsjiktet er det sumparter som vassrørkvein, skogsivaks, takrør, kattehale, mjølkerot, mjødurt og sneller.

Gråor-trollheggskog er begrenset til Sørøst-Norge. Utbredelsen utenfor Norge er ikke kjent.

4.4. Myrvegetasjon

Myr er botanisk sett åpne torvområder karakterisert ved forekomsten av myrplanter. Antall trær pr. flateenhet bestemmer om et område skal klassifiseres som myr eller sumpskog (G-serien). Hvis myra grøftes vil den vokse til med skog. Myr kan dannes i flatt eller hellende terreng hvor grunnvannet av klimatiske eller topografiske årsaker står nær overflaten. Dannelsen foregår ved gjengroing av tjern eller forsumpning av fastmark. Torva er vannmettet med liten vanngjennomstrømning. På grunn av oksygenmangel går nedbrytningen av planterester seinere enn tilførselen av nytt materiale. Dette fører til akkumulasjon av organisk materiale og torvdannelse.

Myrer er vanskelig å behandle plantesosiologisk fordi de viser en kompleks variasjon langs 3 hovedgradienter: i) næring (fattig-rik), ii) myrkant-myrflate og iii) tue-løsbunn. Myrene kan klassifiseres etter dannelselse og topografi eller etter variasjonen langs næringsgradienten.

Myr kan deles i to hovedtyper etter hvordan de får tilførsel av vann. Regnvannsmyr (ombrogen myr, H1) får sin næringstilførsel utelukkende fra regnvann. Myrene ligger så høyt i terrenget at grunnvannet ikke influerer på næringstilgangen. Vegetasjonen er svært artsfattig og inneholder lite næringskrevende arter. Jordvannsmyr (minerogen myr H2-H5) får næring fra grunnvannet eller sigevann fra omgivelsene. Næringstilstanden betinges av bergartene i myras nedbørsfelt. Jordvannsmyrene kan deles inn i: Fattigmyr (H2), intermediær myr (H3), rikmyr (H4) og ekstremrik myr (H5). Innen hver type kan det forekomme tuet myr, mattemyr eller myr med løsbunn. Myrene klassifiseres negativt etter fravær av næringskrevende arter.

4.4.1. Regnvannsmyr (H1) - Sphagnion fusci

Regnvannsmyr, eller rismyr, forekommer på torvområder hvor nedbrytningen av planterester går svært seint. Dette medfører at myra gradvis bygger seg opp slik at vegetasjonen mister kontakten med grunnvannet. All næring til myra kommer med regnvannet. Slike myrer får et velvet utseende og kalles derfor også for høymyrer. Langs kanten av myra finnes lavereliggende, minerotrofe myrpartier (lagg) med en rikere vegetasjon. Ofte finnes tuer med ombrotrof vegetasjon på jordvannsmyrer, slik at det blir en veksling mellom tueformete, tørre høymyrpartier og lavereliggende minerogene partier (høljer). I Maridalen ble regnvannsmyr bare funnet som spredte høymyrtuer på minerotrofe myrflater, f.eks. på Sørbråtemyra (lok. 65). På tuene finnes arter som røsslyng,

kreklings, hvitlyng og molte, mens bjønnskjegg, hvitmyrak og duskmyrull forekommer i høljene.

Regnvannsmyrer er vanlige i lavlandet i hele Norge.

Figur 11. Lokalitet 12: Intermediær myr (H3) N for Sag. Foto: Ø.H. Rustan.

4.4.2. Fattigmyr (H2)

Leuco-Scheuchzerion og fattige deler av Caricion canescentis-nigrae

Fattigmyr er jordvannspåvirket myr i områder med sure bergarter, og finnes ved næringsfattige tjern eller i kanten av nedbørsmyrer. Fattigmyrene er ofte dannet ved igjengroing av tjern. De største myrarealene i Oslo-området er fattigmyr. På fattigmyrene vil det nesten alltid finnes høyereliggende, artsfattige tuer med regnvannsmyr (H1). Velutviklede fattigmyrer finnes ikke i Maridalen, men på Sørbråtemyra (lok. 65) er det

fattigmyr i ytre sone mot Dausjøen. Her finnes trådstarr, duskmyrull, flaskestarr, trådsiv, blåtopp og slåttestarr. Mot åpent vann består myra av løse torvmose-matter med strengstarr og dystarr. Torva er alltid fattig på næringsstoffer og forholdsvis sur. Fattigmyr er vanlig i hele landet helt opp til høyfjellet.

4.4.3. Intermediær myr (H3)

Intermediære deler av *Caricion canescentis-nigrae* og *Stygio-Caricion limosae* (tabell 11)

Intermediær myr finnes på middels næringsrik torv og er en overgangstype mellom fattigmyr (H2) og rikmyr (H4). Artsinventaret består av mange fattigmyrarter, og i tillegg enkelte indikatorer på bedre næringstilgang. Den største intermediære myra i Maridalen er Sørbråtemyra (lok. 65) som er dannet ved igjengroing av et grunt område av Dausjøen. Karakteristiske arter er stor myrfiol, myrklegg, hundekvein, pors, mjølkerot, blåknapp og istervier. En mindre, delvis grøftet intermediær myr finnes N for Sag (lok. 12, fig. 11). Myra er delvis tresatt, men arter som myrfiol, skjoldbærer, takrør og smalmarihånd forekommer fortsatt.

I Norge er intermediær myr vanlig helt opp til høyfjellet. Myrtypen er svært kompleks med mange utforminger og geografiske typer.

4.5. Eng-, ugras- og knausvegetasjon

4.5.1. Ødeenger og ugrassamfunn (R-serien)

Ødeengene er tidligere dyrkede arealer, beitemark eller slåttemark som er gått ut av produksjon. Når områdene ikke lenger er i aktiv kultur dannes det en halvnaturlig graseng. Denne vil med tiden vokse til med lauvskog, og i de fleste områder vil sannsynligvis en av granskogtypene utgjøre klimakssamfunnet. Ødeengene finnes i flere utforminger og stadier av igjenvokst, og kjennetegnes ved at de inneholder et stort antall arter som indikerer kulturpåvirkning. Ødeengene har verdi som et spesielt kulturelement, og kan deles i to typer etter næringsinnholdet i jorda: Fattig ødeeng (R3) og rik ødeeng (R4).

Fattig ødeeng (R3) - Nardion

Fattig ødeeng er ikke vanlig i Maridalen. Fragmentariske bestand finnes i forbindelse med de rike ødeengene (R4). Samfunnet er karakterisert av typiske graseng-arter som engkvein, engrapp, rødsvingel, engsoleie, hvitkløver, fuglevikke, firkantperikum og prestekrage.

Rik ødeeng (R4) - Arrhenatherion (tabell 12)

Rik ødeeng finnes på områder med næringsrikt jordsmonn. I Maridalen finnes fine utforminger i Kirkeby-området (lok. 38, 40). Bestandene er meget artsrike, og minner om hestehavreengene på kambro-silurbergarter i lavereliggende deler av Oslo-området. I tillegg til artene i fattig ødeeng forekommer hundegras, markrapp, høymole, gulmaure, enghavre, rødknapp, gjeldkarve, engtjæreblom og flekkgriseøre. Ved Hammeren (lok. 25) og Midtodden (lok. 85) forekommer typiske utforminger av rik ødeeng.

Ugrassamfunn (R5) - Polygono-Poetea, Stellarietea og Artemisietea (tabell 12)

Ugrassamfunn finnes på jordfyllinger, steder der jorda nylig har vært gravd opp, åkerkanter og langs veier, stier og tun. På slike steder etableres samfunn med pionerarter, tråkksterke arter og nitrofile ugras. Ugrassamfunnene er ustabile og kan gjennomgå store forandringer fra år til år. I Maridalen finnes artsrike ugrassamfunn ved parkeringsplassene på Låkeberget (lok. 8) og Hønefoten (lok. 32). Samfunnet er vanlig langs åkrene (lok. 43, 63) og ved veikanter (lok. 5, 20). Typiske arter er steinkløver, burot, åkertistel, svineblom, geitrams, hønsegras, tunrapp, tungras, groblad og borrer.

4.5.2. Fuktenger (S-serien)

Fuktenger er en heterogen vegetasjonstype, og vanligvis vil et par eller et fåtall arter være dominerende. Dette skyldes dels engenes varierende jordfuktighet og næringsinnhold, dels at de har blitt utsatt for menneskets påvirkning gjennom lang tid. Fuktengene er ofte preget av grøfting, gjødsling, slått eller beiting. Ved opphør av kulturpåvirkningen kan samfunnene vokse igjen med lauvskog. Ungskudd av ore-artene, bjørk og vier-arter forekommer ofte i fuktengene. Fuktenger finnes i fuktige forsenkninger i terrenget, i dalbunner eller i kanten av sjøer. I perioder med høy nedbør ligger grunnvannstanden høyt i jordsmonnet. Fukteng i kanten av sjøer kan ofte være oversvømmet i kortere tidsrom. Varigheten av oversvømmelsen influerer sterkt på vegetasjonens utforming og sammensetning. En viss bevegelse i grunnvannet er også av stor betydning for mange av fuktengartene. Jordsmonnet er leiraktig med et humuslag av varierende tykkelse.

I Maridalen finnes en rekke utforminger av fukteng og 9 fuktengsamfunn ble undersøkt. Fuktengene er utbredt i hele Norge, men artsinventaret vil variere avhengig av hvor i landet man befinner seg.

Fattig fukteng (S1) - Molinion

Fattig fukteng er ugjødslet eller moderat gjødslet eng på surt substrat med vekslende fuktighet. Vanlige arter er blåtopp, hanekam, myrtistel, blåknapp og nyseryllik. Samfunnet finnes ofte i mosaikk med rik fukteng (S2). Velutviklet, fattig fukteng ble ikke registrert i Maridalen.

Figur 12. Lokalitet 58: Rik fukteng (S2) dominert av mjøddurt på Ø-siden av Skarselva. Foto: C. Bronger.

Rik fukteng (S2) - Calthion (tabell 13)

Rik fukteng er artsrike fuktenger på kalkrik grunn eller fuktenger som er næringsrike på grunn av stor gjødseltilførsel. Naturlig rike fuktenger, som ikke er gjødselsbetinget, dekker sannsynligvis små arealer i Norge.

Det største fuktengområdet i Maridalen finnes ved Skarselvas utløp i N-enden av Dausjøen (lok. 64). Her finnes en frodig rik fukteng dominert av mjøddurt, vassrørkvein, mjølkerot og blåtopp, dessuten stor myrfiol, fuglevikke og sumpmaure. Ved overgangen mot fattig starrsump (W1) er vassrørkvein enerådende.

På tørrere partier finnes sølvbunke, vierkratt og ungsudd

av bjørk. En slik utforming finnes NV for Låkeberget (lok. 11) og ved deltaområdet i N-enden av Maridalsvannet (lok. 42, fig. 13). På to lokaliteter (lok. 21, 58, fig. 12) forekommer mye ballblom og hvitbladtistel i tillegg til mjødukt. En type dominert av skogsivaks finnes ved Bertnsberg (lok. 75) og S for Maridalsvannet (lok. 1). På den siste lokaliteten ble også brei dunkjevle og greinmjølke registrert. På de fleste lokalitetene forekommer dessuten arter fra fattig fukteng (S1) som soleiehov, skogsivaks og vassrørkvein.

4.5.3. Knaussamfunn (V-serien)

Berg- og knaussamfunn finnes i sprekker på knauser med svært tynt jorddekke. Bestandene er ofte små. Vegetasjonen tåler mye tørke og sterk vindslitasje. På flate berg og knauser danner de ofte gradvis overgang mot mer stabile tørrengsamfunn (Q-serien). Berg- og knaussamfunnene kan deles i tre typer etter de økologiske forholdene: Klippesamfunn (V1), morene- og snøleiesamfunn (V2) og bergknappsamfunn (V3).

Klippesamfunn (V1) - Asplenion septentrionalis

Klippesamfunn forekommer i sprekker og på smale hyller i bergvegger. Bestandene er små, og finnes der det har samlet seg nok jord til at plantene kan få rotfeste. Karakteristiske arter er svartburkne, olavsskjegg, lodnebregne, murburkne og småsmelle. Samfunnet opptrer ofte i mosaikk med bergknappsamfunn (V3).

Bergknappsamfunn (V3) - Sedo-Scleranthion (tabell 12)

Bergknappsamfunn forekommer oftest på silikat- eller sjeldnere kalkrike bergarter. Samfunnet finnes særlig på nakne, lysåpne berg og knauser med grunt jordsmonn. Bestandene finnes ofte i mosaikk med tørrengsamfunn (Q-serien).

Bergknappsamfunnene er artsfattige og domineres av bitterbergknapp og hvitbergknapp, dessuten er sandarve og sølvmure vanlige. Bunnsjiktet er dominert av gråmoser. Etter næringsforholdene kan det skilles mellom to typer: (a) artsfattige utforminger på silikatbergarter og (b) artsrike utforminger på kalkrike bergarter. I Maridalen forekommer kun fragmenter av den artsfattige typen. Ved Hammeren (lok. 24) finnes et lite bestand med hvitbergknapp, nakkebær, sølvmure og bakketimian.

Jordsmonnet utgjøres av tørr, sandig, humusrik jord. I bratte sørskråninger på kambro-siluriske bergarter i Oslo-området kan jordsmonnet bestå av ustabil skifergrus uten humuslag.

I Norge er bergknappsamfunn vanlige langs kysten. De rike utformingene er hovedsaklig utbredt i de lavereliggende strøk rundt Oslofjorden.

4.6. Vann- og sumpvegetasjon

4.6.1. Starrsummer (W-serien)

Starrsummer finnes i kanten av sjøer og elver (fig. 13,14) eller i forsenkninger hvor grunnvannet står i dagen i store deler av vegetasjonssesongen. Samfunnet er best utformet på beskyttete steder med sand- eller leir-bunn. På eksponerte steder er bestandene glisne og står på grus- eller steinbunn.

Figur 13. Lokalitet 41,42: Fattig starrsump (W1) og rik fukteng (S2) ved deltaet til Lautabekken. Foto: Ø.H. Rustan.

Fattig starrsump (W1) - Fattige deler av Magnocaricion
(tabell 14)

Fattig starrsump opptrer i kanten av fattige og middels næringsrike vann. De største bestandene finnes på vanddybder fra 5 til 40 cm. Flere fine bestand finnes i N-enden av Maridalsvannet ved utløpene til Dausjøelva (lok. 77) og Skjærsljøelva (lok. 22). I deltaet ved Lautabekken (lok. 41,42, fig. 13) finnes et meget velutviklet bestand med flaskestarr, sennegras, stolpestarr og elvesnelle. Mot dypere vann grenser samfunnet mot rene elvesnelle-bestand, tjønnaks-enger eller nøkkerose-samfunn (Y-serien). Mot landsiden grenser samfunnet vanligvis til fuktenger (S-serien) eller åpne sumpsamfunn med vierkratt. I Øgårdshagan (lok. 49) er et vann igjengrodd av flaskestarr, hesterumpe og vassgro. Fattig starrsump er vanlig i hele landet.

Rik starrsump (W2) - Rikere deler av Magnocaricion

Rik starrsump finnes ved svært næringsrike vann, ofte utenfor gråor-trollheggskog (G7). Det høye næringsinnholdet kan skyldes tilsig fra jordbruksområder eller kloakkutslipp. Samfunnet kjennetegnes ved krevende starrarter. I Maridalen er rik starrsump sjelden. Ved Skjærsljøelva (lok. 22) finnes fragmenter av rik starrsump med langstarr, skogrørkvein og mjølkerot. Samfunnet forekommer hovedsaklig i Sørøst-Norge.

4.6.2. Takrørsumper (X) - Phragmition

Takrørsump er artsfattige samfunn på mudder ved næringsfattige innsjøer. Sumpene er ofte helt dominert av det mannshøye graset takrør, sjøsivaks eller elvesnelle. Artene kan danne soneringer fra land og utover i det åpne vannet. Takrør og/eller sjøsivaks vokser innerst, mens den ytterste sonen mot åpent vann kan domineres av elvesnelle. Arter fra starrumpene (W-serien) som bukkeblad, gulldusk og flaskestarr forekommer spredt. Samfunnstypen er sjelden i Maridalen. Bare noen få bestand ble registrert på nordsiden av Maridalsvannet. Takrørsumper er vanlige i Sørøst-Norge.

4.6.3. Nøkkerose- og tjønnakssamfunn (Y-serien)
Nymphaeion og Potamogetonion

Nøkkerose- og tjønnaksengene utgjøres av bunnfaste vannplanter med bladverket nede i vannet eller flytende på vannoverflaten. Samfunnene er vanlige både i næringsrike- og næringsfattige innsjøer og myrtjern. De danner gjerne den ytterste vegetasjonssonen mot åpent vann (fig. 14). Fine utforminger finnes i N-enden av Maridalsvannet (lok. 41) og Dausjøen (lok. 65). Karakteristiske flytebladsplanter er gul og hvit nøkkerose og tjønnaks-arter. Vanlige undervannsplanter er hesterumpe, botnegras, brasmegras og tjønngras. Mange av disse kan gå ned på flere meters dyp. Nøkkerose- og tjønnaksenger er vanlige i hele landet.

4.6.4. Nålesivakssamfunn (Æ1) - Littorellion (tabell 14)

På grusete eller steinete innsjøstrender innenfor nøkkerose- og tjønnaksengene (Y-serien) opptrer av og til lavvokste nålesivakssamfunn. Et velutviklet bestand forekommer i S-enden av Maridalsvannet (lok. 2). Her vokser artene sylblad, evjesoleie, nålesivaks, vasspepper og vassgro.

Figur 14. Dausjøelva med nøkkerosesamfunn (Y) og starrsump (W).
Foto: Ø.H. Rustan.

5. Flora

Floraen ble bare registrert på lokaliteter hvor det ble gjort vegetasjonsundersøkelse. Artslisten er derfor ikke fullstendig. Totalt ble 361 arter registrert. For hver art er forekomst i vegetasjonstype og plantegeografisk plassering angitt i tabell 5.

Tabell 2. Plantegeografiske elementer i Maridalen.

Element	Antall arter
1. Vestlig element	2 (0,6%)
1.1. Sterkt vestlige arter	0
1.2. Vestlige arter	0
1.3. Svakt vestlige arter	0
1.4. Vidt spredte arter med vestlig tendens	2
2. Sørlig element	48 (13,6%)
2.1. Sterkt sørlige arter	0
2.2. Sørlige arter	1
2.3. Svakt sørlige arter	18
2.4. Vidt spredte arter med sørlig tendens	29
3. Sørøstlig element	37 (10,3%)
3.1. Sterkt sørøstlige arter	0
3.2. Sørøstlige arter	7
3.3. Svakt sørøstlige arter	15
3.4. Vidt spredte arter med sørøstlig tendens	15
4. Østlig element	14 (4,0%)
4.1. Østlige arter	3
4.2. Svakt østlige arter	11
5. Alpint element	6 (1,7%)
5.1. Ekte alpine arter	0
5.2. Boreal-alpine arter	6
5.3. Sørlig høyboreale arter	0
6. Sterkt kulturbetingete arter	86 (24,0%)
7. Ubikvister eller uregelmessig utbredelse	168 (46,5%)

5.1. Plantegeografiske elementer

For å kunne plassere Maridalen plantegeografisk er karplantene ordnet i plantegeografiske elementer. Inndelingen i elementer bygger på artenes nordiske utbredelsesmønster, og følger Bendiksen & Halvorsen (1981). Det opereres med 5 hovedelementer: vestlig, sørlig, sørøstlig, østlig og alpint element. De fem elementene er oppdelt i 17 grupper. Artene er gruppert på grunnlag av kartene i Hultén (1950, 1971). Plasseringen er subjektiv fordi mange arter står i en mellomstilling mellom to eller flere elementer. Ubikvister og arter med uregelmessig utbredelsesmønster er ikke behandlet spesielt. Sterkt kulturbetingete arter er plassert i en egen gruppe. Fordelingen av artene på de forskjellige elementene er vist i tabell 2.

5.2. Vestlig element

Elementet omfatter 4 utbredelsesgrupper hvorav 1 er representert i Maridalen.

5.2.1. Vidt spredte arter med vestlig tendens (Gruppe 1.4)

Artene har sin utbredelsestygnde i kyststrøk, men går også et stykke inn i innlandet. I Sverige når de også over til østkysten. Humiditet antas å være viktigste begrensende faktor. Gruppen er representert med 2 arter i området:

Pors (*Myrica gale*)
Rognasal (*Sorbus hybrida*)

5.3. Sørlig element

Elementet omfatter 4 utbredelsesgrupper, hvorav 3 er representert i Maridalen.

5.3.1. Sørlige arter (Gruppe 2.2)

Arter med utbredelse i et bredt kystbelte fra Ringerike til Bergensområdet. Artene vokser i Danmark og Sør-Finnland og har "limes norrlandicus" som nordgrense i Sør-Sverige. Viktigste begrensende faktor er en nedre temperaturgrense om vinteren og krav om relativt høy sommertemperatur. Gruppen er representert med 1 art i området:

Greinmjølke (*Epilobium roseum*) - fig. 15

5.3.2. Svakt sørlige arter (Gruppe 2.3)

Arter med utbredelse i et bredt kystbelte, vanlige til Trøndelag og med absolutt nordgrense ved grensen Nordland-Troms. Artene finnes i Danmark, Sør- og Sørvest-Finnland og har en markert frekvensgrense i Sør-Sverige ved "limes norrlandicus". Viktigste begrensende faktor er antagelig kravet om en bestemt sommervarme slik at artene har en modningsgrense. Gruppen er representert med 18 arter i området:

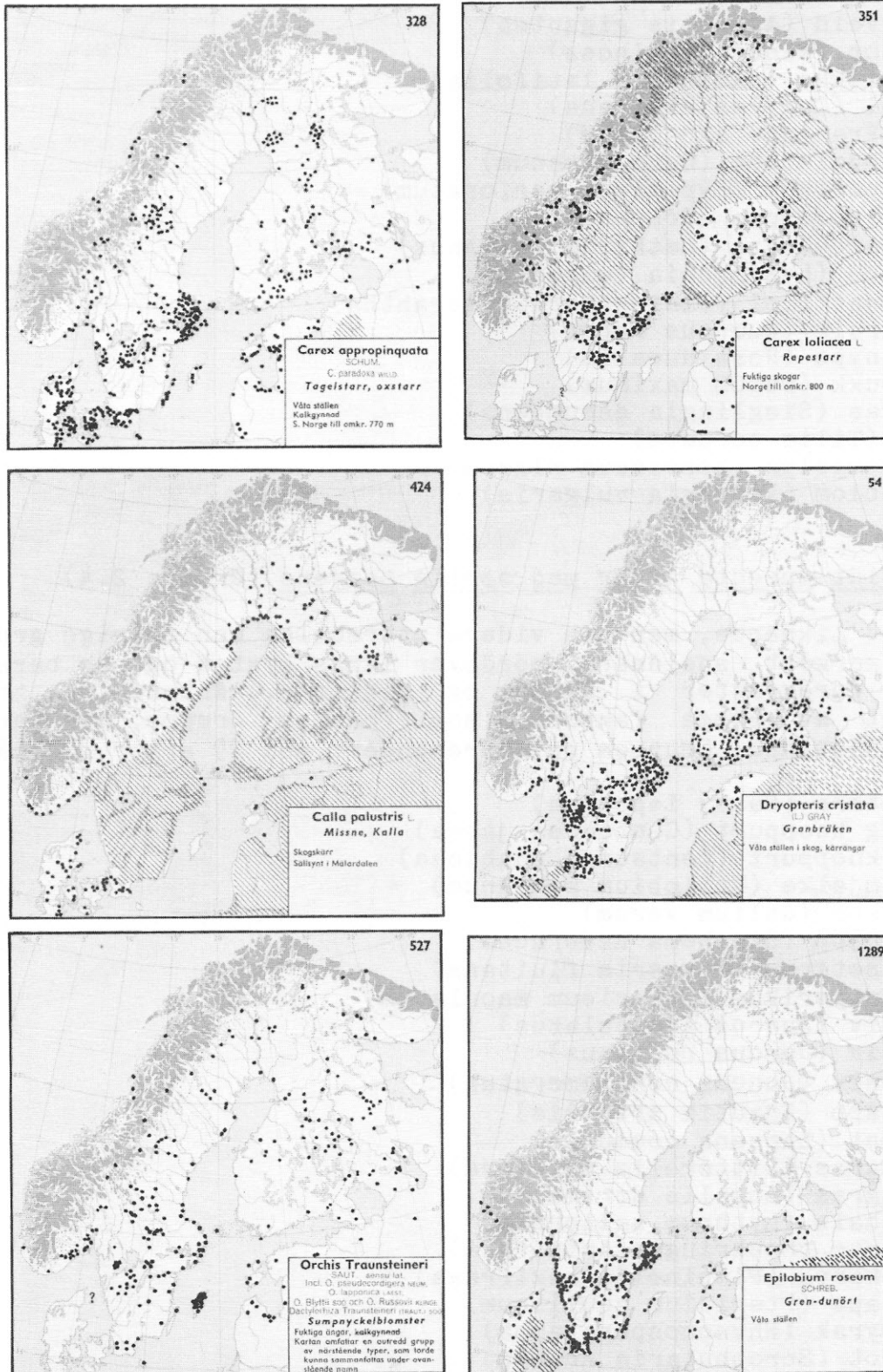
Storkvein (*Agrostis gigantea*)
Svartor (*Alnus glutinosa*)
Storklokke (*Campanula latifolia*)
Hassel (*Corylus avellana*)
Ask (*Fraxinus excelsior*)
Kratthumleblom (*Geum urbanum*)
Prikkperikum (*Hypericum perforatum*)
Lyssiv (*Juncus effusus*)
Knollerteknapp (*Lathyrus montanus*)
Fredløs (*Lysimachia vulgaris*)
Grov nattfiol (*Platanthera chlorantha*)
Sommereik (*Quercus robur*)
Kjøtttype (*Rosa dumalis*)
Smørbukk (*Sedum maximum*)
Knegras (*Sieglingia decumbens*)
Lind (*Tilia cordata*)
Mørkkongslys (*Verbascum nigrum*)
Tjæreblom (*Viscaria vulgaris*)

5.3.3. Vidt spredte arter med sørlig tendens (Gruppe 2.4)

Arter med liknende, men noe videre utbredelse enn forrige gruppe. De er markert sjeldnere nordover langs kysten og har bare få, spredte forekomster i Troms og Finnmark. Artene er trolig begrenset av samme faktorer som forrige gruppe, men har noe større toleranse. Gruppen er representert med 29 arter i området:

Harestarr (*Carex leporina*)
Vanlig knoppurt (*Centaurea jacea*)
Fagerknoppurt (*Centaurea scabiosa*)
Krattmjølke (*Epilobium montanum*)
Gulmaure (*Galium verum*)
Korskknapp (*Glechoma hederacea*)
Mannasøtgras (*Glyceria fluitans*)
Firkantperikum (*Hypericum maculatum*)
Ryllsiv (*Juncus articulatus*)
Krypsiv (*Juncus bulbosus*)
Knappsiv (*Juncus conglomeratus*)
Rødknapp (*Knautia arvensis*)
Haremat (*Lapsana communis*)
Tjønngras (*Littorella uniflora*)
Botnegras (*Lobelia dortmanna*)
Kattehale (*Lythrum salicaria*)
Maurarve (*Moehringia trinervia*)
Gjeldkarve (*Pimpinella saxifraga*)
Einstape (*Pteridium aquilinum*)
Hvitmyrak (*Rhynchospora alba*)
Brunrot (*Scrophularia nodosa*)

Figur 15. Nordisk utbredelse for enkelte sjeldne arter i Maridalen (Hultén 1971). a. taglstarr (*Carex appropinquata*), b. nubbestarr (*Carex loliacea*), c. myrkongle (*Calla palustris*), d. vasstelg (*Dryopteris cristata*), e. smalmarihånd (*Dactylorhiza traunsteineri*), f. greinmjølke (*Epilobium roseum*).

Åkersvinerot (*Stachys palustris*)
Skogsvinerot (*Stachys sylvatica*)
Bekkestjerneblom (*Stellaria alsine*)
Blåknapp (*Succisa pratensis*)
Alm (*Ulmus glabra*)
Tveskjeggveronika (*Veronica chamaedrys*)
Korsved (*Viburnum opulus*)
Skogfiol (*Viola riviniana*)

5.4. Sørøstlig element

Elementet omfatter 4 utbredelsesgrupper, hvorav 3 er representert i Maridalen.

5.4.1. Sørøstlige arter (Gruppe 3.2)

Arter med tydelig sørøstlig utbredelse i Fennoskandia. Finnes vest til Kristiansand-området og nordover i dalene på Østlandet, men ikke over til Vestlandsfjordene og Trøndelag. Artene er sterkt varmekjære og begrensende faktorer er vintertemperaturen eller kravet om høy sommertemperatur. Gruppen er representert med 7 arter i området:

Lønn (*Acer platanoides*)
Vasstelg (*Dryopteris cristata*) - fig. 15
Nakkebær (*Fragaria viridis*)
Blåbringeblom (*Rubus caesius*)
Gråselje (*Salix cinerea*)
Bakketimian (*Thymus pulegioides*)
Bred dunkjevle (*Typha latifolia*)

5.4.2. Svakt sørøstlige arter (Gruppe 3.3)

Arter som er alminnelige på Østlandet og over til indre deler av fjordene på Østlandet og Trøndelag. De forekommer spredt til sjelden til midtre del av Vestlandsfjordene og i Nordland til grensen mot Troms. Artene er ofte vidt utbredt i sørlige deler av Sverige og Finland og har i Danmark avtakende frekvens mot vest. Artene har antagelig liknende økologiske krav som artene i foregående gruppe, men noe større toleranse. Gruppen er representert med 15 arter i området:

Enghavre (*Arrhenatherum pratense*)
Flikbrønsle (*Bidens tripartita*)
Snerprørkvein (*Calamagrostis arundinacea*)
Myrkongle (*Calla palustris*) - fig. 15
Bekkekarse (*Cardamine amara*)
Kvass-starr (*Carex acuta*)
Taglstarr (*Carex appropinquata*) - fig. 15
Blåveis (*Hepatica nobilis*)
Flekkgrisøre (*Hypochoeris maculata*)
Skogsalat (*Lactuca muralis*)
Leddved (*Lonicera xylosteum*)
Mjølkerot (*Peucedanum palustre*)

Skogsivaks (*Scirpus sylvaticus*)
Hvitbergknapp (*Sedum album*)
Geitskjegg (*Tragopogon pratensis*)

5.4.3. Vidt spredte arter med sørøstlig tendens (Gruppe 3.4)

Arter med markert sørøstlig tendens, men noe videre utbredt enn forrige gruppe. De er markert sjeldnere nordover langs kysten og har bare få, spredte forekomster i Troms og Finnmark. Mange er vanlige langt nordover i Sverige og Finland. Artene har liknende økologiske krav som forrige gruppe. Gruppen er representert med 15 arter i området:

Vassgro (*Alisma plantago-aquatica*)
Vassørkvein (*Calamagrostis canescens*)
Fingerstarr (*Carex digitata*)
Langstarr (*Carex elongata*)
Vanlig maigull (*Chrysosplenium alternifolium*)
Engnellik (*Dianthus deltoides*)
Springfrø (*Impatiens noli-tangere*)
Evjebrodd (*Limosella aquatica*)
Gul nøkkerose (*Nuphar lutea*)
Takrør (*Phragmites communis*)
Sølvmore (*Potentilla argentea*)
Trollhegg (*Rhamnus frangula*)
Myksivaks (*Scirpus mamillatus*)
Sumpsivaks (*Scirpus palustris*)
Skogkløver (*Trifolium medium*)

5.5. Østlig element

Elementet omfatter 2 utbredelsesgrupper som begge er representert i Maridalen.

5.5.1. Østlige arter (Gruppe 4.1)

Arter som tilnærmet når hele Norge østfra på brei front, men som ikke finnes vest for vannskillet. I Sverige har de frekvensgrense mot en linje nordvest-sørøst, mens de mangler i Danmark. Gruppen er representert med 3 arter i området:

Trefelt evjebloom (*Elatine triandra*)
Myskemaure (*Galium triflorum*)
Vasshøymole (*Rumex aquaticus*)

5.5.2. Svakt østlige arter (Gruppe 4.2)

Arter med videre utbredelse mot vest enn forrige gruppe, men med markert avtakende frekvens mot ytre strøk på Vestlandet. En del arter når også Danmark. Gruppen er representert med 11 arter i området:

Tyrihjelm (*Aconitum septentrionale*)

Klubbestarr (*Carex buxbaumii*)
Strengstarr (*Carex chordorrhiza*)
Nubbestarr (*Carex loliacea*) - fig. 15
Tysbast (*Daphne mezereum*)
Gran (*Picea abies*)
Myrrapp (*Poa palustris*)
Istervier (*Salix pentandra*)
Ballblom (*Trollius europaeus*)
Gytjeblererot (*Utricularia intermedia*)
Stor myrfiol (*Viola epipsila*)

5.6. Alpint element

Elementet omfatter 3 utbredelsesgrupper, hvorav 1 er representert i Maridalen.

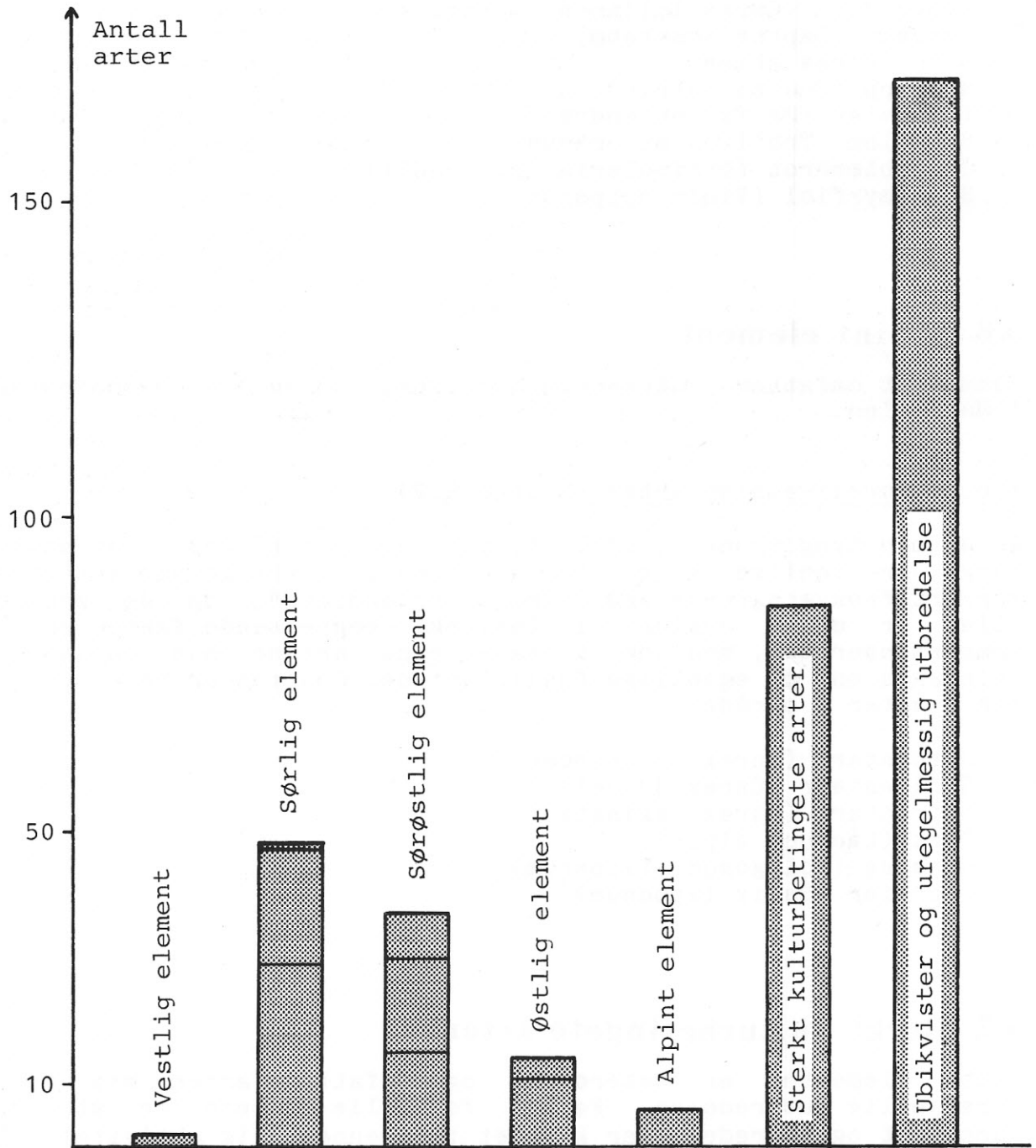
5.6.1. Boreal-alpine arter (Gruppe 5.2)

Arter med tyngdepunkt i fjellet, men som også finnes i lavlandet. Mange er vanlige i de boreale soner. I Sverige har artene er markert frekvensgrense ved "limes norrlandicus", og de mangler eller er meget sjeldne i Danmark. Begrensende faktor er høy sommertemperatur, men de boreal-alpine artene har en videre toleranse enn de egentlige fjellplantene. Gruppen er representert med 6 arter i området:

Seterstarr (*Carex brunnescens*)
Stolpestarr (*Carex juncella*)
Slirestarr (*Carex vaginata*)
Turt (*Lactuca alpina*)
Harerug (*Polygonum viviparum*)
Lappvier (*Salix lapponum*)

5.7. Sterkt kulturbetingete arter

Dette elementet er heterogent og omfatter arter med svært forskjellig utbredelse. Felles for alle artene er at deres forekomst og utbredelse er knyttet til menneskelig aktivitet. De både spres og begunstiges av kulturen og har derfor fått forandret sitt opprinnelige utbredelsesmønster. Artene er ikke nødvendigvis kulturbetingete i hele sitt utbredelsesområde. Et eksempel er strandplanter som også opptre som åkerugras. Gruppen er representert med 86 arter i Maridalen.

Figur 16. Artenes fordeling på plantegeografiske elementer.

5.8. Karakteristiske trekk ved floraen

Av de 17 plantegeografiske gruppene er 10 representert i Maridalen. De tre mest oseaniske, de to mest varmekjære og de to mest alpine gruppene faller ut. Fordelingen av artene på plantegeografiske elementer (fig. 16), gjenspeiler områdets varmekjære og kontinentale trekk. Varmekjære arter fra det sørlige og sørøstlige element er sterkest representert. Dette samsvarer godt med områdets beliggenhet og klima. Forekomsten av en del østlige arter og den nesten totale mangelen på vestlige arter viser at området har et svakt kontinentalt preg. Det lave antallet alpine arter skyldes at hele området ligger lavt med høyeste punkt 260 m o.h. og har et varmt sommerklima. Bare boreal-alpine arter med stor utbredelse i lavlandet finnes derfor i Maridalen.

Til tross for relativt høyt artsantall (361), er floraen triviell i størstedelen av området. Dette skyldes hovedsaklig den fattige berggrunnen. De mest interessante artene finnes i fuktige lauvskoger på marin leire og på myrene. Sjeldne arter med få lokaliteter eller liten utbredelse i Norge er greinmjølke (fig. 15), vasstelg (fig. 15), blåbringeber, myrkongle (fig. 15), trefelt evjebloom, smalmarihand (fig. 15), taglstarr (fig. 15) og nubbestarr (fig. 15).

Antall kulturbetingete arter er høyt i Maridalen. Dette skyldes den sterke kulturpåvirkningen av vegetasjonen. Store deler av området er et jord- og skogbrukslandskap med åkrer, enger og hogstflater. I tillegg er de mange veikanter, grøftekanter og gårdstun voksesteder for slike arter.

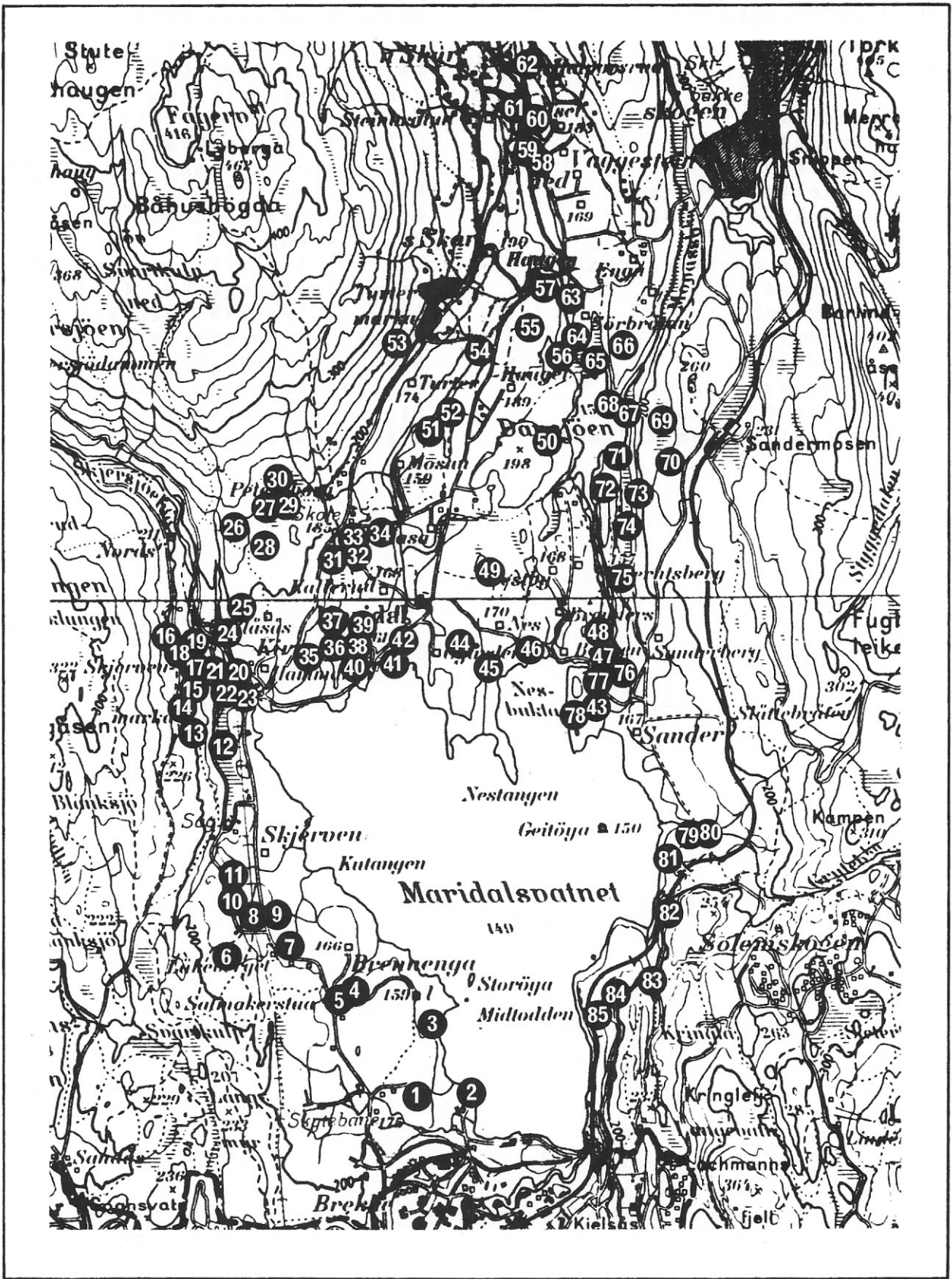
6. Undersøkte lokaliteter

Beliggenheten til de undersøkte lokalitetene er vist på fig. 7. En oversikt over verneverdige lokaliteter er gitt i tabell 3.

Tabell 3. Verneverdige lokaliteter i Maridalen. Dominerende vegetasjonstype er angitt for hver lokalitet.

Lokalitet	Vegetasjonstype
<u>Nasjonal verneverdi</u>	
61. Skarselvas V-side	Gråor-askeskog (E2), gråor-heggeskog (E3)
65. Sørbråtemyra	Intermediær myr (H3), fattigmyr (H2)
<u>Regional verneverdi</u>	
20. Skjærsjøelva ved Hammeren	Gråor-heggeskog (E3)
31. Dråg ved Hønefoten	Svartorsumpskog (G6)
41. Delta ved Lautabekken	Fattig starrsump (W1)
42. Delta ved Lautabekken	Rik fukteng (S2)
56. Sørbråtemyras V-side	Rik fukteng (S2)
60. Skarselvas Ø-side	Svartorsumpskog (G6)
62. Bekkedal ved Nordbråten	Høystaudegranskog (C4)
72. Dausjøberget	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
<u>Lokal verneverdi</u>	
2. Bukt S for Lille Brennengen	Nålesivakssamfunn (Æ1)
3. Lille Brennengen	Gråor-trollheggeskog (G7)
10. Låkeberget	Gråor-istervierkratt (G4)
11. Låkeberget N	Rik fukteng (S2)
12. Sag N	Intermediær myr (H3)
13. Ås NV for Sag	Blåbærgranskog (B2)
14. Ås NV for Sag	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
15. Dråg NV for Sag	Høystaudegranskog (C4)
16. Skjervenmarka	Blåbærgranskog (B2)
18. Bekkedal ved Skjærsjøelva	Høystaudegranskog (C4)
22. Skjærsjøelva ved Hammeren	Fattig starrsump (W1)
23. Skjærsjøelva ved Hammeren	Lågurtgranskog (C2)
25. Hammeren	Rik ødeeng (R4)
26. Kjerkebymarka	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
27. Kjerkebymarka	Gransumpskog (G3)
28. Kjerkebymarka	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
29. Kjerkebymarka	Gransumpskog (G3)
30. Kjerkebymarka V for Petersborg	Bærlyng-furumyrskog (G2)
33. Hønefoten	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
34. Bekkedal ved Hønefoten	Høystaudegranskog (C4)
36. Kirkeby Ø	Alm-lindeskog (E1)

37. Øvre Kirkeby	Gråor-heggeskog (E3)
45. Sommerro	Gråor-heggeskog (E3)
46. Nesbukta	Lågurtgranskog (C2)
47. Bakken Ø	Vanlig hagemarkskog (C3)
49. Øgardshagan	Fattig starrsump (W1)
50. Grønndalen	Gråor-istervierkratt (G4)
54. Haugermosan N	Småbregnegranskog (B3)
58. Skarselvas Ø-side	Rik fukteng (S2)
59. Skarselvas Ø-side	Gråor-istervierkratt (G4)
64. Sørbråtemyra	Rik fukteng (S2)
66. Ås Ø for Sørbråtemyra	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
68. Dausjøens Ø-side	Gråor-trollheggskog (G7)
70. Sanderåsen	Lav- og lyngrik furuskog (A2)
71. Dausjømyra	Gråor-istervierkratt (G4)
73. Dausjømyra	Gråor-istervierkratt (G4)
77. Dausjøelvas utløp	Fattig starrsump (W1)
82. Kløft S for Sanderstuen	Storbregnegranskog (B4)
83. Bekkedal NØ for Midtodden	Gråor-askeskog (E2)

Figur 17. Beliggenhet og numre på undersøkte lokaliteter i Maridalen.

LOKALITET 1: Bekken

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 988 498. H.o.h: 155 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Lite bestand med dominans av trådsiv og skogsivaks.

FLORA: Noen sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi på grunn av liten størrelse og stor kulturpåvirkning. Tilgrensende vegetasjon er svært kulturpåvirket og uten verneverdi.

LOKALITET 2: Bukta S for Lille Brennengen

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 992 499. H.o.h: 150 m. Dato: 20.8.82.

VEGETASJON: A1 (nålesivakssamfunn). Nålesivakssamfunn og starrsump på grus i vannkanten. Svartorsumpskog innenfor. Stor forekomst av evjesoleie, evjebrodd, myksivaks, nordlandsstarr og vasspepper.

FLORA: Flere sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Bukta har forskjellige samfunn typiske på gruset innsjøstrand. Vegetasjonstypene er sjeldne innenfor undersøkelsesområdet. Tilgrensende vegetasjon er delvis kulturpåvirket.

LOKALITET 3: Lille Brennengen

Verneverdi: Lokal.

UTM: NM 990 503. H.o.h: 150 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: G7 (gråor-trollheggskog). Dominans av ørevier, innslag av istervier. Feltsjikt dominert av vassrørkvein, sennegrass og flaskestarr.

FLORA: Enkelte sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er velutviklet og har lokal verneverdi. Påvirkningen fra innenforliggende dyrka mark er liten. Bestandet er omtalt av Bronger & Rustan (1983:94).

LOKALITET 4: Lille Brennengen V

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 985 505. H.o.h: 160 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: C3 (vanlig hagemarkskog). Lysåpent tresjikt dominert av bjørk og rogn. Busksjikt med rogn, bjørk, osp og ørevier, innslag av rognasal. Feltsjikt med lundrapp, gulaks, snerprørkvein og blåbær.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter samt en vestlig art.

KONKLUSJON: Bestandet er karakteristisk for hagemarkskogene rundt gårdene i Maridalen, men lite av størrelse.

LOKALITET 5: Salmakerstua

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 984 504. H.o.h: 175 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: R5 (ugrassamfunn). Artsrikt bestand i veikant.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi.

LOKALITET 6: Ås V for Låkeberget

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 983 504. H.o.h: 185 m. Dato: 26.9.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av furu, innslag av gran. Busksjikt med bjørk, ørevier og gran. Feltsjikt med bærlyng og røsslyng. Bunnsjikt mosedominert med lav på bart fjell.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi og bærer sterkt preg av hogst og tynning. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 7: Salmakerstua V

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 984 506. H.o.h: 175 m. Dato: 26.9.82.

VEGETASJON: B2 (blåbærgranskog). Tresjikt dominert av høyvokst gran. Busksjikt sparsomt utviklet. Feltsjikt med blåbær, tyttebær og stedvis mye nikkevintergrønn. Bunnsjikt med torvmoser i forsenkningene.

FLORA: En sørøstlig art.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi. Det er velutviklet, men lite og omgitt av sterkt kulturpåvirket vegetasjon.

LOKALITET 8: Låkeberget parkeringsplass

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 979 508. H.o.h: 175 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: R5 (ugrassamfunn). Artsrikt bestand langs kanten av parkeringsplass.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi.

LOKALITET 9: Låkeberget parkeringsplass V

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 980 508. H.o.h: 175 m. Dato: 26.9.82.

VEGETASJON: C2 (lågurtgranskog). Tresjikt dominert av gran. Busksjikt dårlig utviklet. Feltsjikt dominert av gaukesyre, blåbær og legeveronika.

FLORA: En sørlig art.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi. Det er velutviklet, men sannsynligvis et gammelt plantefelt. Artsinventaret i feltsjiktet kan tyde på tidligere beiting.

LOKALITET 10: Låkeberget

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 978 509. H.o.h: 160 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: G4 (gråor-istervierkratt). Tett tresjikt med bjørk, gråor og vier-arter. Busksjikt dominert av istervier, ørevier og bjørk. Feltsjikt med mjødukt, hvitveis, enghumleblom, bekkeblom og myrfiol.

FLORA: Enkelte sørlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og urskogspreget (fig. 9). Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 11: Låkeberget N

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 979 508. H.o.h: 155 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Heterogent bestand med vekslende tørre og fuktige partier. Dominans av mjødurt og sølvbunke på tørre steder. På svært våte steder dominerer skogsivaks. Innslag av kulturbetingete arter som timotei, engkvein, engsyre, grasstjerneblom, marikåpe, ryllik og løvetann.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi på grunn av størrelsen og stor artsrikdom. Mange av artene er kulturbetingete og tyder på stort beitepress tidligere. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket.

LOKALITET 12: Sag N

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 977 518 H.o.h: 150 m. Dato: 15.7.82.

VEGETASJON: H3 (intermediær myr). Delvis tresatt og noe kulturpåvirket bestand. Dominans av trådstarr, flaskestarr, hvitlyng, molte og røsslyng. Innslag av sveltestarr, smalmarihånd, jåblom og mjølkerot. Åpent vannspeil med takrør i kanten.

FLORA: Flere sørlige og sørøstlige arter. Enkelte østlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi, men er delvis grøftet og i ferd med å gro igjen (fig. 11). Søndre og nordre del er allerede sterkt tresatt. Igjenfylling av grøftene bør forsøkes for å redde bestandet. Floraen er interessant med flere sjeldne arter.

LOKALITET 13: Ås NV for Sag

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 975 519. H.o.h: 200 m. Dato: 15.7.82.

VEGETASJON: B2 (blåbærgranskog). Tresjikt dominert av gran. Feltsjikt dominert av bærlyng, innslag av snerprørkvein og einstape.

FLORA: En sørlig og en østlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og karakteristisk for blåbærgranskogene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 14: Ås NV for Sag

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 975 520. H.o.h: 200 m. Dato: 15.7.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av småvokst furu og gran. Feltsjikt dominert av lyngarter.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og karakteristisk for lav- og lyngfuruskogene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 15: Dråg NV for Sag

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 975 518. H.o.h: 185 m. Dato: 15.7.82.

VEGETASJON: C4 (høystaudegranskog). Tresjikt dominert av gran, innslag av gråor, svartor og bjørk. Busksjikt med trollhegg og bringebær. Feltsjikt dominert av fuktighetselskende arter som sumphaukeskjegg, sløke, myrfiol og mjødurt. Innslag av snerprørkvein, hengeaks, enghumbleblom og bleikstarr.

FLORA: Flere sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er frodig og velutviklet. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 16: Skjervenmarka

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 974 524. H.o.h: 200 m. Dato: 19.7.82.

VEGETASJON: B2 (blåbærgranskog). Tresjikt dominert av gran. Feltsjikt dominert av bærlyng, innslag av bregner som einstape, skogburkne, geittelg og hengeving.

FLORA: En sørlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og noe mer artsrikt enn de vanlige utformingene. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 17: Ås NV for Sag

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 975 519. H.o.h: 175 m. Dato: 15.7.82.

VEGETASJON: C2h (hogstflate). Eldre hogstflate med oppslag av bjørk og hassel. Feltsjikt dominert av kulturbetinga arter som gulaks, sølvbunke, engkvein, grasstjerneblom, geitrams og krypsoleie.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi i sin nåværende tilstand. Flere interessante arter forekommer på lokaliteten.

LOKALITET 18: Bekkedal ved Skjærsjøelva

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 976 527. H.o.h: 165 m. Dato: 19.7.82.

VEGETASJON: C4 (høystaudegranskog). Tresjikt dominert av gran. Busksjikt med korsved og trollhegg. Feltsjikt dominert av skogburkne, tyrihjelm, sumphaukeskjegg, fugletelg og hengeving.

FLORA: Noen sørlige, sørøstlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er lite, men fint utviklet. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 19: Vei ved Hammeren

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 977 524. H.o.h: 155 m. Dato: 19.7.82.

VEGETASJON: R5 (ugrassamfunn). Bestand i veikant.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi.

LOKALITET 20: Skjærsjøelva ved Hammeren

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 978 523. H.o.h: 150 m. Dato: 19.7.82.

VEGETASJON: E3 (gråor-heggeskog). Godt utviklet gråor-heggeskog med urskogspreg. Tresjikt dominert av gråor og hegg, innslag av gran og ask. Busksjikt tett og frodig med dominans av hegg

samt innslag av rips. Feltsjikt glissent og artsfattig med hvitveis, gaukesyre, skogburkne, springfrø, ormetelg, geittelg, mjødurt og vendelrot.

FLORA: Flere sørlige og sørøstlige arter. Dominans av fuktighets- og næringskrevende arter.

KONKLUSJON: Bestandet har regional verneverdi. Det er meget velutviklet, lite kulturpåvirket og blant de fineste utformingene av denne vegetasjonstypen i Oslo. Bestandet er behandlet av Bronger & Rustan (1983:65). Tilgrensende vegetasjonstyper er lite kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 6, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 21: Skjærsjøelva ved Hammeren

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 978 523. H.o.h: 150 m. Dato: 19.7.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Heterogent bestand med mjødurt, fredløs, gulldusk, skogsivaks og vendelrot.

FLORA: Noen sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi. Det er artsrikt, men sterkt påvirket av et skittråkk. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 6, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 22: Skjærsjøelva ved Hammeren

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 977 523. H.o.h: 150 m. Dato: 1.7.83.

VEGETASJON: W1 (fattig starrsump). Dominans av sennegrass, flaskestarr og skogrørkvein. Gradvis overgang mot rikere flora på V-siden med langstarr, mjølkerot og spredte istervierkratt.

FLORA: Noen sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er meget velutviklet og har lokal verneverdi. Tilgrensende vegetasjon er lite berørt. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 6, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 23: Skjærsjøelva ved Hammeren

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 978 524. H.o.h: 150 m. Dato: 19.7.82.

VEGETASJON: C2 (lågurtgranskog). Tresjikt dominert av høyvokst gran. Busksjikt sparsomt. Feltsjikt dominert av gaukesyre, hvitveis, maiblom, skogfiol og fugletelg.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er meget velutviklet og lite kulturpåvirket sammenliknet med tilsvarende samfunn i undersøkelsesområdet. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 6, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 24: Hammeren el-verk

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 978 525. H.o.h: 155 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: V3 (bergknappsamfunn). Artsrikt bestand med lodnebregne, engnellik, hvitbergknapp, nakkebær og bakketimian.

FLORA: Flere varmekjære, sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi på grunn av liten størrelse. Enkelte av artene er plantegeografisk interessante. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 25: Hammeren

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 976 526. H.o.h: 165 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: R4 (rik ødeeng). Frodig eng med dominans av engkvein, hundegras, skogkløver, prikkperikum, stormaure, vanlig knoppurt, ryllik og svever.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er velutviklet og har lokal verneverdi. Det er karakteristisk for ødeengene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 26: Kjerkebymarka

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 975 534. H.o.h: 225 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av furu. Feltsjikt dominert av bærlyng og røsslyng.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og karakteristisk for lav- og lyngfuruskogene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 27: Kjerkebymarka

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 979 534. H.o.h: 205 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: G3 (gransumpskog). Åpent tresjikt dominert av gran. Busksjikt med spredte trollhegg og bjørk. Feltsjikt dominert av myrfiol, trådsiv, slåttestarr og bærlyng.

FLORA: En sørøstlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er noe heterogent og går flere steder over mot fattigmyr. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 28: Kjerkebymarka

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 978 532. H.o.h: 190 m. Dato: 17.8.82

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Lysåpent tresjikt dominert av furu, innslag av gran. Feltsjikt dominert av bærlyng, snerprørkvein, røsslyng og sauesvingel.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er stort, velutviklet og karakteristisk for lav- og lyngfuruskogene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 29: Kjerkebymarka

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 979 535. H.o.h: 220 m. Dato: 10.8.82.

VEGETASJON: G3 (gransumpskog). Tresjikt dominert av gran, innslag av svartor. Busksjikt åpent med spredte trollhegg og bjørk. Feltsjikt dominert av blåtopp, hengeving, myrfiol, sumphaukeskjegg og hvitveis.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er lite i størrelse, men nærmest uberørt. Svartorsumpskog utgjør deler av bestandet. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 30: Kjerkebymarka V for Petersborg

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 980 536. H.o.h: 220 m. Dato: 10.8.82.

VEGETASJON: G2 (furumyrskog). Lysåpent tresjikt dominert av furu. Busksjikt sparsomt, med bjørk og ørevier. Feltsjikt dominert av bærlyng, røsslyng, bjønnskjegg og duskmyrull.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er meget velutviklet og representerer det mest uberørte av denne vegetasjonstypen i undersøkelsesområdet. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 31: Dråg ved Hønefoten

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 983 532. H.o.h: 175 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: G6 (svartorsumpskog). Dominans av svartorsumpskog, men innslag av gråor-heggeskog. Tresjikt dominert av gråor og bjørk, innslag av gran og svartor. Busksjikt med gran, trollhegg og rogn. Feltsjikt variabelt med myrkongle, bekkedarse, sumphaukeskjegg, mjødurt, enghumleblom, skogburkne og stor myrfiol som viktigste arter.

FLORA: Flere sjeldne sørøstlige og østlige arter, samt enkelte sørlige arter. Dominans av fuktighetselskende arter.

KONKLUSJON: Bestandet har regional verneverdi. Det er svært velutviklet, lite berørt og har urskogs preg (fig. 18). Utformingen er spesiell på grunn av dominansen av gråor. Sjeldne arter som nubbestarr og myrkongle forekommer på lokaliteten. Nordre del er noe kulturpåvirket på grunn av en vei. Lokaliteten er behandlet av Bronger & Rustan (1983:67). Den inngår i et område med regional verneverdi (område 5, fig. 23, tabell 4).

Figur 18. Lokalitet 31: Svartorsumpskog (G6) med storbregner ved Hønefoten. Foto: Ø.H. Rustan.

LOKALITET 32: Hønefoten parkeringsplass

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 983 533. H.o.h: 180 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: R5 (ugrassamfunn). Artsrikt bestand langs kanten av parkeringsplass.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi.

LOKALITET 33: Hønefoten

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 984 533. H.o.h: 185 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av furu, spredte gran. Busksjikt dårlig utviklet med spredte bjørk, rogn og einer. Feltsjikt dominert av bærlyng og røsslyng.

FLORA: En sørlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og karakteristisk for lav- og lyngfuruskogene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 34: Bekkedal ved Hønefoten

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 987 533. H.o.h: 165 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: C4 (høystaudegranskog). Tresjikt dominert av gran, spredte gråor. Busksjikt frodig med hegg, rips og bringebær. Feltsjikt velutviklet med høystauder som tyrihjel, strutseving og mjødur. Dominans av skogburkne, hengeving, gaukesyre, krypsoleie og skogsalat.

FLORA: Flere sørlige og sørøstlige arter, samt en alpin art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er frodig og velutviklet.

LOKALITET 35: Kirkeby Ø

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 982 524. H.o.h: 155 m. Dato: 1.7.83.

VEGETASJON: E1 (alm-lindeskog). Ungt, delvis kulturpåvirket bestand. Tresjikt dominert av hassel, innslag av ask. Feltsjikt dominert av liljekonvall, hvitveis, markjordbær, skogfiol og ormetelg.

FLORA: Flere sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er lite i størrelse og noe kulturpåvirket. I sør er det gradvis overgang mot varmekjær hagemarkskog. Tilgrensende vegetasjon er sterkt kulturpåvirket.

LOKALITET 36: Kirkeby Ø

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 983 525. H.o.h: 155 m. Dato: 1.7.83.

VEGETASJON: E1 (alm-lindeskog). Ungt bestand dominert av tette klynger med hassel. Feltsjikt dominert av hvitveis, kranskonvall, liljekonvall, gaukesyre og blåveis.

FLORA: Flere sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er ungt, men velutviklet. Flere av artene er sjeldne i Maridalen. Tilgrensende områder og vegetasjon er sterkt kulturpåvirket.

LOKALITET 37: Øvre Kirkeby

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 983 526. H.o.h: 160 m. Dato: 1.7.83.

VEGETASJON: E3 (gråor-heggeskog). Ungt bestand med tresjikt dominert av gråor og hegg. Busksjikt dominert av ask og hassel. Feltsjikt dominert av hvitveis, ormetelg, mjødurt, strutseving og gaukesyre.

FLORA: En sørøstlig og en østlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er lite, men velutviklet. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 38: Øvre Kirkeby

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 985 527. H.o.h: 170 m. Dato: 1.7.83.

VEGETASJON: R4 (rik ødeeng). Heterogent bestand med fragmenter av bergknappsamfunn. Feltsjikt med innslag av kattedot, engtjæreblom, gulmaure, gjeldkarve og flekkgrisøre.

FLORA: Enkelte varmekjære, sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er svært heterogent og med gradvis overgang mot fattig ødeeng og bergknappsamfunn. Tilgrensende vegetasjon er sterkt kulturpåvirket.

LOKALITET 39: Øvre Kirkeby

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 985 527. H.o.h: 170 m. Dato: 1.7.83.

VEGETASJON: C1 (kalkfuruskog). Lysåpent bestand med furu i tresjiktet. Busksjikt med spredt hassel, einer og roser. Feltsjikt dominert av smyle og med noe blåbær, tyttebær, hvitveis og engfiol.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er det eneste av denne vegetasjonstypen i Maridalen, men er dårlig utviklet og lite representativt for kalkfuruskog. Tilgrensende vegetasjon er sterkt kulturpåvirket.

LOKALITET 40: St. Margaretha-kirken

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 985 525. H.o.h: 155 m. Dato: 11.9.82.

VEGETASJON: R4 (rik ødeeng). Artsrikt, men heterogent bestand. Dominerende arter er ryllik, hundegras, gulmaure, gjeldkarve, rødsvingel, enghavre og bitterbergknapp.

FLORA: Flere varmekjære sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er heterogent og svært slitt på grunn av tråkk. Floraen har innslag av enkelte interessante, varmekjære arter. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket.

LOKALITET 41: Delta ved Lautabekken

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 987 526. H.o.h: 150 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: W1 (fattig starrsump). Dominans av flaskestarr, sennegras, vassrørkvein, stolpestarr og krypkvein. Vanlige er mjølkerot, vasshøymole, myrmaure, bekkeblom og bekkekarse.

FLORA: Noen sørlige, sørøstlige, østlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestandet har regional verneverdi. Det er stort og meget velutviklet. Fine soneringer (fig. 13,19) finnes fra åpent vann og inn mot fuktengsamfunn (lok. 42). Ute i vannet finnes elvesnelle og tjønnakssamfunn. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 4, fig. 23, tabell 4).

Figur 19. Lokalitet 41: Elvesnellesamfunn ved deltaet til Lautabekken. Foto: Ø.H. Rustan.

LOKALITET 42: Delta ved Lautabekken

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 987 526. H.o.h: 150 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Dominans av vassrørkvein, mjødurt, sølvbunke, trådsiv og enghumleblom. Spredte kratt med istervier og ørevier. Enga går gradvis over i fattig starrsump (lok. 41) på våte steder ut mot vannet (fig. 13).

FLORA: Noen sørlige, sørøstlige, østlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestandet har regional verneverdi. Det er stort og meget velutviklet. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 4, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 43: Sander V

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 998 524. H.o.h: 160 m. Dato: 17.8.82.

VEGETASJON: R5 (ugrassamfunn). Bestand langs åkerkant.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi.

LOKALITET 44: Sommerro

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 992 527. H.o.h: 160 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: C3 (vanlig hagemarkskog). Tresjikt lysåpent, dominert av osp og bjørk. Busksjiktet har innslag av dvergmispel. Feltsjikt grasdominert med smyle, engkvein, stormarimjelle og sølvbunke.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Vegetasjonen er svært glissen og har et stort innslag av kulturbetingete arter. Lokaliteten utgjør trolig gammel, igjengrodd beitemark. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 45: Sommerro

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 993 525. H.o.h: 155 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: E3 (gråor-heggeskog). Heterogent bestand med tresjikt dominert av hegg og gråor, innslag av hassel, lønn, ask og alm. Busksjikt med hegg og ask. Feltsjikt dominert av korsknapp, gaukesyre og stornesle.

FLORA: Flere sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er heterogent, men stedvis fint utviklet. Søndre del er noe kulturpåvirket. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket. Lokaliteten er nevnt av Bronger & Rustan (1983:94).

LOKALITET 46: Nesbukta

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 996 527. H.o.h: 155 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: C2 (lågurtgranskog). Tresjikt dominert av høyvokst gran. Busksjikt med bringebær og rogn. Feltsjikt frodig med dominans av sølvbunke, gaukesyre, engkvein og skogfiol.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er meget artsrikt og velutviklet (fig. 7). Flere av artene i feltsjiktet indikerer tidligere beiting. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 47: Bakken Ø

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 999 526. H.o.h: 155 m. Dato: 3.8.82.

VEGETASJON: C3 (vanlig hagemarkskog). Tresjikt tett, dominert av kraftig bjørk. Busksjikt dominert av osp, rogn og gran. Feltsjikt artsrikt med snerprørkvein, smyle, prikkperikum, knollerteknapp, teiebær, engmarimjelle og blåknapp.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er et godt eksempel på velutviklet hagemarkskog og representerer sannsynligvis gammel beitemark.

LOKALITET 48: Bakken Ø

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 999 527. H.o.h: 165 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: C2 (lågurtgranskog). Artsfattig bestand med tett tresjikt dominert av gran. Busksjikt med spredte gråor og trollhegg. Feltsjikt dominert av gaukesyre, maiblom og skogsnelle.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er velutviklet, men lite. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket.

LOKALITET 49: Øgardshagan

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 993 531. H.o.h: 175 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: W1 (fattig starrsump). Dominans av flaskestarr og hesterumpe. Innslag av vassgro, gråstarr og myrhatt.

FLORA: To sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det ligger i et igjengrodd vann og er meget velutviklet. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 50: Grønndalen

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 997 539. H.o.h: 155 m. Dato: 11.8.82.

VEGETASJON: G4 (gråor-istervierkratt). Tresjikt dominert av gråor, gran, rogn og bjørk. Busksjikt sparsomt utviklet. Feltsjikt dominert av skogburkne, hengeving, bekkekarse, sumphaukeskjegg, krypsoleie og gaukesyre.

FLORA: Flere sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er fint utviklet og har lokal verneverdi. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 51: Haugermosan

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 991 540. H.o.h: 160 m. Dato: 10.8.82.

VEGETASJON: G4 (gråor-istervierkratt). Tresjikt dominert av gran og bjørk. Busksjikt med innslag av istervier, trollhegg og bringebær. Feltsjikt frodig og artsrikt med dominans av skogburkne, geittelg, myrfiol, mjødurt og skogrørkvein. Innslag av næringskrevende arter som myrkongle og greinmjølke.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er stedvis sterkt påvirket på grunn av grøfting og vil sannsynligvis tørke ut. Floraen på lokaliteten er interessant med flere sjeldne arter. Tilgrensende vegetasjon er sterkt kulturpåvirket.

LOKALITET 52: Haugermosan

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 992 544. H.o.h: 160 m. Dato: 10.8.82.

VEGETASJON: G2 (bærlyng-furumyrskog). Kulturpåvirket bestand med lysåpent tresjikt av høyvokst furu (fig. 8). Busksjikt med spredte gran og bjørk. Feltsjikt dominert av bærlyng, molte, hvitlyng og duskmyrull.

FLORA: En vestlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er sterkt påvirket av grøfting. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket.

LOKALITET 53: Turter

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 988 544. H.o.h: 225 m. Dato: 10.8.82.

VEGETASJON: C2h (hogstflate). Artsrik, gammel hogstflate med stort oppslag av meterhøy rogn. I feltsjiktet dominans av snerprørkvein, sølvbunke, smyle, bringebær og blåbær.

FLORA: Noen sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi i sin nåværende tilstand. Over lengre tid vil vegetasjonen sannsynligvis utvikle seg mot blåbærgranskog.

LOKALITET 54: Haugermosan N

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 993 544. H.o.h: 160 m. Dato: 11.8.82.

VEGETASJON: B3 (småbregnegranskog). Tresjikt dominert av gran. Feltsjikt med fugletelg, geittelg, maiblom, gaukesyre og blåbær.

FLORA: En alpin art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er det største av denne vegetasjonstypen i undersøkelsesområdet. Deler av bestandet er ødelagt av grøfting i den tilgrensende furumyrskogen.

LOKALITET 55: Haugen

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 995 544. H.o.h: 175 m. Dato: 11.8.82.

VEGETASJON: B4 (storbregnegranskog). Gran og litt lønn i tresjiktet. Feltsjikt dominert av geittelg, maiblom og einstape, stedvis mye smyle.

FLORA: To sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi på grunn av liten størrelse.

LOKALITET 56: Sørbråtemyras V-side

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 997 544. H.o.h: 155 m. Dato: 11.8.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Dominans av mjødurt, fredløs og vassrørkvein. Stedvis mye sølvbunke, fuglevikke, myrtistel og stor myrfiol.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er stort, velutviklet og har regional verneverdi. Det har sannsynligvis vært beitet tidligere. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 2, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 57: Haugen

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 995 548. H.o.h: 160 m. Dato: 11.8.82.

VEGETASJON: C2h (hogstflate). Gammel hogstflate med utplantet gran. Stort oppslag av meterhøy rogn og bjørk. Feltsjikt dominert av snerprørkvein, sølvbunke, bringebær, svever, gullris, engkvein og gaukesyre.

FLORA: Artsrik, stort innslag av kulturbetingete arter. Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi i sin nåværende tilstand. Over lengre tid vil det sannsynligvis utvikle seg mot lågurtgranskog.

LOKALITET 58: Skarselvas Ø-side

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 995 557. H.o.h: 155 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Dominans av ballblom, mjødukt, fuglevikke, blåbringeber, bringebær, skogrørkvein og hvitbladtistel.

FLORA: Flere interessante sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er meget velutviklet (fig. 12) med innslag av flere interessante arter. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 1, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 59: Skarselvas Ø-side

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 995 557. H.o.h: 155 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: G4 (gråor-istervierkratt). Tresjikt dominert av svartvier, istervier og ørevier. Feltsjikt dominert av skogrørkvein, mjølkerot, blåtopp og mjødukt.

FLORA: Noen sørøstlige, østlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er ungt, men velutviklet med flere interessante arter. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 1, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 60: Skarselvas Ø-side

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 994 558. H.o.h: 160 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: G6 (svartorsumpskog). Tresjikt dominert av svartor. Busksjikt med trollhegg, svartvier og bjørk. Feltsjikt dominert av bekkeblom, sumphaukeskjegg, mjødukt og fredløs.

FLORA: Enkelte sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har regional verneverdi. Det er velutviklet, men artsfattig sammenlignet med karakteristiske utforminger. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket. Lokaliteten er behandlet av Bronger & Rustan (1983:70). Den inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 1, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 61: Skarselvas V-side

VERNEVERDI: Nasjonal.

UTM: NM 994 559. H.o.h: 160 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: E2 og E3 (gråor-askeskog og gråor-heggeskog). Heterogent bestand med tresjikt dominert av gråor, ask, bjørk og svartor, innslag av gran. Busksjikt dominert av ask, osp, gran, trollhegg og korsved. Feltsjikt artsrikt med bekkeblom, bekkese, enghumleblom, fredløs, krypsoleie, myrfiol, firblad, skogburkne, hvitveis og sumphaukeskjegg.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestanden har nasjonal verneverdi. Det er frodig, velutviklet og en av de største edellauvskogene i Oslo. Lokaliteten er behandlet av Bronger & Rustan (1983:70) hvor den gis høyeste verneverdi. Mange interessante arter forekommer i området, hvorav flere er sjeldne i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 1, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 62: Bekkedal ved Nordbråten

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 993 563. H.o.h: 180 m. Dato: 11.9.82.

VEGETASJON: C4 (høystaudegranskog). Artsrikt bestand med tresjikt dominert av gran. Busksjikt med hassel og gråor. Feltsjikt frodig med høystauder som tyrihjel, turt, kranskonvall, sumphaukeskjegg og geittelg.

FLORA: Mange sørlige, sørøstlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestanden har regional verneverdi. Det er stort og meget velutviklet. Lokaliteten representerer den fineste utformingen av denne vegetasjonstypen i Maridalen. Flere steder forekommer overganger mot gråor-askeskog, storbregnegranskog og småbregnegranskog. Mange interessante arter finnes i området. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 1, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 63: Sørbråten

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 997 548. H.o.h: 155 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: R5 (ugrassamfunn). Bestand langs åkerkant.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er uten verneverdi.

LOKALITET 64: Sørbråtemyra

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 998 544. H.o.h: 155 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Heterogent bestand med dominans av vassrørkvein, mjødur, sennegrass, flaskestarr og fredløs.

FLORA: Enkelte sørøstlige og alpine arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det danner gradvis overgang mot myrvegetasjon og inngår i et foreslått verneområde på Sørbråtemyra (Bronger 1984). Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 2, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 65: Sørbråtemyra

VERNEVERDI: Nasjonal.

UTM: NM 998 544. H.o.h: 155 m. Dato: 22.7.82.

VEGETASJON: H3 (intermediær myr). Dominans av flaskestarr, stolpestarr, blåknapp, pors og takrør. Innslag av taglstarr, vasstelg, strengstarr og lappvier.

FLORA: En rekke sjeldne arter med sørlig, sørøstlig, østlig og alpin utbredelse.

KONKLUSJON: Bestandet har nasjonal verneverdi. Det er meget velutviklet og vurderes som verneverdig i nasjonal sammenheng av Bronger (1984). Lokaliteten utgjør et kompleks av forskjellige myrtyper med overgang mot nøkkerosesamfunn i åpent vann (fig. 20). Flere sjeldne arter forekommer i området. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 2, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 66: Ås Ø for Sørbråtemyra

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 999 545. H.o.h: 190 m. Dato: 3.8.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av furu. Busksjikt sparsomt utviklet. Feltsjikt dominert av bærlyng og røsslyng.

Figur 20. Lokalitet 65: Sørbråtemyra sett mot Dausjøen. Foto: C. Bronger.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og karakteristisk for furuskogene i Maridalen. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 2, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 67: Dausjøens Ø-side

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 000 541. H.o.h: 155 m. Dato: 3.8.82.

VEGETASJON: H3 (intermediær myr). Dominans av kornstarr, flaskestarr og myrfiol. Innslag av mjølkerot, gulstarr og pors.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi på grunn av liten størrelse. Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket.

LOKALITET 68: Dausjøens Ø-side

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: PM 000 541. H.o.h: 155 m. Dato: 3.8.82.

VEGETASJON: G7 (gråor-trollheggskog). Tresjikt dårlig utviklet. Busksjikt dominert av ørevier, istervier og trollhegg. Feltsjikt dominert av mjølkerot, skogrørkvein, trådsiv, myrfiol og engkvein.

FLORA: Enkelte sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og lite berørt (fig. 10). Tilgrensende vegetasjon er lite påvirket. Lokaliteten inngår i et område med nasjonal verneverdi (område 2, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 69: Sanderåsen

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 003 540. H.o.h: 212 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: G2 (bærlyng-furumyrskog). Kulturpåvirket bestand med tresjikt dominert av gran og bjørk. Busksjikt med spredte gran og bjørk. Feltsjikt dominert av røsslyng, skinntryte og molte.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet er grøftet og har ingen verneverdi. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 70: Sanderåsen

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: PM 005 538. H.o.h: 225 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av furu og med spredt gran. Gradvis større innslag av gran mot V-siden av bestandet. Busksjikt sparsomt utviklet. Feltsjikt dominert av blåbær, tyttebær, røsslyng og smyle. Bunnsjikt stedvis velutviklet med dominans av lav.

FLORA: En sørlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er stort og velutviklet. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 71: Dausjømyra

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: PM 001 537. H.o.h: 155 m. Dato: 3.8.82.

VEGETASJON: G4 (gråor-istervierkratt). Tresjikt dominert av gran og gråor. Busksjikt med innslag av ørevier, istervier og bjørk. Feltsjikt dominert av snerprørkvein, myrkongle, skogsnelle, mannasøtgras, gulldusk, bukkeblad og stor myrfiol.

FLORA: Flere sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er fragmentarisk med gradvis overgang mot intermedier myr og rik fukteng. Flere interessante arter forekommer i området. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 3, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 72: Dausjøberget

VERNEVERDI: Regional.

UTM: NM 999 535. H.o.h: 190 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Tresjikt dominert av furu. Busksjikt åpent med innslag av gran, furu, osp, bjørk og rogn. Feltsjikt dominert av røsslyng, stedvis stort innslag av bærlyng. Bunnsjikt lavdominert med islandslav, kvitkrull og reinlav.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har regional verneverdi. Det er meget velutviklet og karakteristisk for lav- og lyngfuruskogene i Maridalen (fig. 21). Lokaliteten har stor estetisk verdi. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 3, fig. 23, tabell 4).

Figur 21. Lokalitet 72: Lav- og lyngrik furuskog (A2) på → Dausjøberget. Foto: Ø.H. Rustan.

LOKALITET 73: Dausjømyra

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: PM 002 534. H.o.h: 155 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: G4 (gråor-istervierkratt). Tresjikt dominert av gran og bjørk, innslag av gråor. Busksjikt dominert av gran, bringebær og rogn. Feltsjikt dominert av stor myrfiol, myrfiol, geittelg, mjødurt, trollurt og hvitveis.

FLORA: Flere sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og har flere interessante arter. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 74: Dausjømyra

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 001 534. H.o.h: 155 m. Dato: 18.8.82.

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Dominans av mjødurt, innslag av bringebær, gulldusk og fuglevikke. Oppslag av gråor og bjørk i kantene. Overgang mot intermedier myr i N-enden og mot gråor-istervierkratt på Ø-siden.

FLORA: Noen sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er sterkt kulturpåvirket og benyttes vinterstid som skitråkk. Tilgrensende vegetasjon er stedvis svært kulturpåvirket. Lokaliteten inngår i et område med regional verneverdi (område 3, fig. 23, tabell 4).

LOKALITET 75: Berntsberg

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 000 531. H.o.h: 160 m. Dato: 18.8.82

VEGETASJON: S2 (rik fukteng). Dominans av skogsivaks, innslag av sennegrass, sølvbunke og flikbrønsle.

FLORA: Enkelte, interessante østlige arter, innslag av sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er lite i størrelse og noe grøftet. Tilgrensende vegetasjon er sterkt kulturpåvirket.

Figur 22. Lokalitet 77: Fattig starrsump (W1) ved munningen til → Dausjøelva. Foto: C. Bronger.

LOKALITET 76: Dausjøelvas Ø-side

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 000 525. H.o.h: 150 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: H3 (intermediær myr). Dominans av trådstarr, myrhatt, bukkeblad, tranebær og myrfiol. Innslag av pors, istervier og myrsaulauk.

FLORA: Enkelte sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er velutviklet, men lite. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 77: Dausjøelvas utløp

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: NM 998 525. H.o.h: 150 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: W1 (fattig starrsump). Dominans av flaskestarr, vassrørkvein, myrhatt og stolpestarr, spredte ørevier. Flere mindre vannspeil med hesterumpe, gul nøkkerose og vanlig tjønnaks.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er velutviklet og med forekomst av flere interessante arter (fig. 22). Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 78: Nesbuktas Ø-side

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 997 552. H.o.h: 155 m. Dato: 12.8.82.

VEGETASJON: C3 (vanlig hagemarkskog). Tresjikt lysåpent med spredt bjørk. Busksjikt åpent med ungsudd av rogn og osp. Feltsjikt dominert av lyngarter, smyle og liljekonvall.

FLORA: Enkelte sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi og er sannsynligvis en gammel hogstflate. Tilgrensende vegetasjon er kulturpåvirket.

LOKALITET 79: Dråg SV for Sanderstuen

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 005 514. H.o.h: 175 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: B3 (småbregnegranskog). Lysåpent tresjikt dominert av gran og bjørk. Feltsjikt dominert av hengeving, skogburkne og gaukesyre. Stor myrfiol finnes på de fuktigste stedene. I V gradvis overgang mot gransumpskog.

FLORA: En sørlig og en østlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er velutviklet, men lite i størrelse. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 80: Dråg SV for Sanderstuen

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 005 514. H.o.h: 175 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: G3 (gransumpskog). Tresjikt dominert av gran, innslag av bjørk og svartor. Busksjikt sparsomt med gran, bjørk og ørevier. Feltsjikt dominert av stor myrfiol og skogsnelle. Bunnsjikt dominert av torvmoser.

FLORA: En sørlig og en østlig art.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er velutviklet, men lite i størrelse. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket.

LOKALITET 81: Ås SV for Sanderstuen

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 004 513. H.o.h: 195 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: A2 (lav- og lyngrik furuskog). Lysåpent tresjikt dominert av furu. Busksjikt med osp, rogn og bjørk. Feltsjikt dominert av røsslyng, blåbær og tyttebær, stedvis mye smyle.

FLORA: Ingen spesielle arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er stort, men ikke spesielt fint utviklet.

LOKALITET 82: Kløft S for Sanderstuen

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: PM 003 508. H.o.h: 190 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: B4 (storbregnegranskog). Tresjikt dominert av gran og bjørk. Busksjikt med spredte korsved, rogn og bjørk. Feltsjikt frodig med storbregner som ormetelg, skogburkne og geittelg. Dessuten innslag av fugletelg, kranskonvall og einstape.

FLORA: Noen sørlige og sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er meget velutviklet og den mest typiske storbregnegranskogen i undersøkelsesområdet.

LOKALITET 83: Bekkedal NØ for Midtodden

VERNEVERDI: Lokal.

UTM: PM 003 506. H.o.h: 185 m. Dato: 14.7.82.

VEGETASJON: E2 (gråor-askeskog). Tresjikt dominert av gråor, osp og selje. Innslag av ask, hegg og hassel. Feltsjikt med snerprørkvein, mjødurrt, tyrihjelm og vendelrot.

FLORA: Et fåtall sørlige og sørøstlige arter, samt en alpin art.

KONKLUSJON: Bestandet har lokal verneverdi. Det er lite, men frodig og velutviklet. Tilgrensende vegetasjon er lite kulturpåvirket. Området er omtalt av Bronger & Rustan (1983:94).

LOKALITET 84: Midtodden

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: PM 000 503. H.o.h: 195 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: B2 (blåbærgranskog). Tresjikt dominert av bjørk, innslag av gran og furu. Busksjikt dominert av rogn og bjørk. Feltsjikt dominert av bærlyng og smyle.

FLORA: To sørøstlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er fint utviklet, men bærer preg av tidligere beiting. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

LOKALITET 85: Midtodden

VERNEVERDI: Ingen.

UTM: NM 999 504. H.o.h: 185 m. Dato: 19.8.82.

VEGETASJON: R4 (rik ødeeng). Dominans av engkvein, sølvbunke, engrapp, grasstjerneblom, marikåpe, tveskjeggveronika, hundekjeks og ryllik.

FLORA: Flere sørlige, sørøstlige og østlige arter.

KONKLUSJON: Bestandet har ingen verneverdi. Det er artsrikt, men svært kulturpåvirket. Lokaliteten utgjør sannsynligvis gammel beitemark. Tilgrensende vegetasjon er noe kulturpåvirket.

7. Verneverdige områder

Av de 85 undersøkte lokalitetene ble 2 klassifisert som nasjonalt verneverdige, 8 som regionalt verneverdige og 38 som lokalt verneverdige (tabell 3). Med utgangspunkt i de nasjonalt og regionalt verneverdige lokalitetene ble 6 områder av stor botanisk interesse avgrenset (tabell 4, fig. 23).

Tabell 4. Verneverdige områder i Maridalen. Nasjonalt verneverdige områder/lokaliteter: ***, regionalt verneverdige områder/lokaliteter: **, lokalt verneverdige områder/lokaliteter: *.

*** Område 1: Skarselva ved Skar

- *** Lok. 61. Gråor-askeskog (E2), gråor-heggeskog (E3)
- ** Lok. 60. Svartorsumpskog (G6)
- ** Lok. 62. Høystaudegranskog (C4)
- * Lok. 58. Rik fukteng (S2)
- * Lok. 59. Gråor-istervierkratt (G4)

*** Område 2: Dausjøen N

- *** Lok. 65. Intermediær myr (H3), fattigmyr (H2)
- ** Lok. 56. Rik fukteng (S2)
- * Lok. 64. Rik fukteng (S2)
- * Lok. 66. Lav- og lyngrik furuskog (A2)
- * Lok. 68. Gråor-trollheggskog (G7)

** Område 3: Dausjøberget

- ** Lok. 72. Lav- og lyngrik furuskog (A2)
- * Lok. 71. Gråor-istervierkratt (G4)
- Lok. 74. Rik fukteng (S2)

** Område 4: Lautabekkens utløp

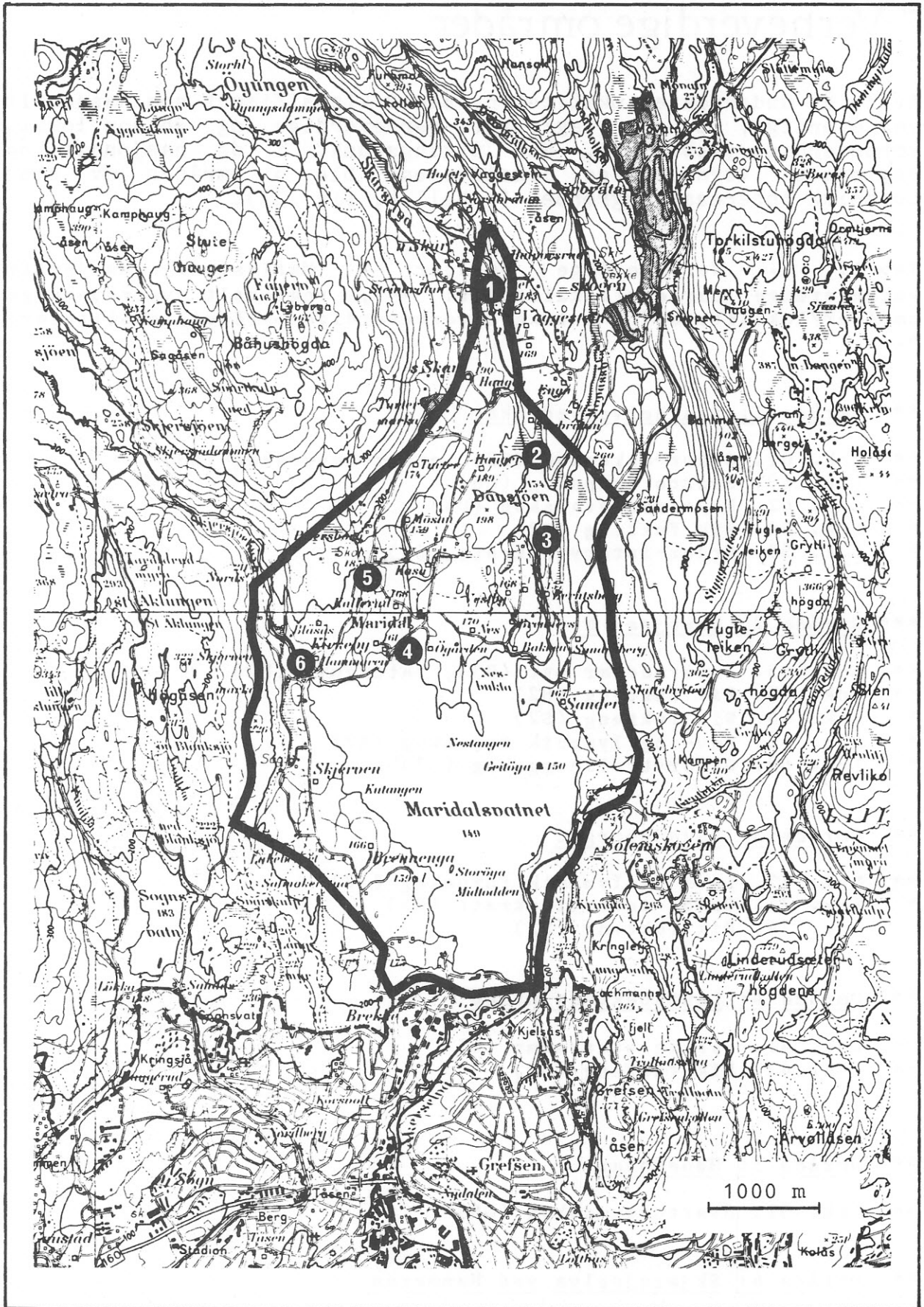
- ** Lok. 41. Fattig starrsump (W1)
- ** Lok. 42. Rik fukteng (S2)

** Område 5: Hønefoten

- ** Lok. 31. Svartorsumpskog (G6)

** Område 6: Skjærsjøelva ved Hammeren

- ** Lok. 20. Gråor-heggeskog (E3)
- * Lok. 22. Fattig starrsump (W1)
- * Lok. 23. Lågurtgranskog (C2)
- Lok. 21. Rik fukteng (S2)

Figur 23. Beliggenhet til verneverdige områder i Maridalen.

7.1. Nasjonal verneverdi

To områder i Maridalen har verneverdier av nasjonal interesse (fig. 23,24, tabell 4). I tillegg til lokaliteter med vegetasjon av nasjonal interesse, inngår bestand med regional og lokal verneverdi, samt bestand uten verneverdi. Karakteristisk for områdene er et stort mangfold både floristisk og av velutviklete vegetasjonstyper. Områdene bør sikres i henhold til lov om naturvern.

Område 1: Skarselva ved Skar

Området omfatter velutviklet, nasjonalt verneverdig edellauvskog av typene gråor-askeskog (E2) og gråor-heggeskog (E3) på lok. 61. I tillegg inngår regionalt verneverdige bestand av svartorsumpskog (G6) på lok. 60 og høystaudegranskog (C4) på lok. 62. Forekomsten av flere typer og utforminger gjør området meget interessant i vernesammenheng (Bronger & Rustan 1983:20). Tilgrensende, lokalt verneverdige bestand av gråor-istervierkratt (G4) på lok. 59 og rik fukteng (S2) på lok. 58 bør inngå i et verneområde. Området har et stort mangfold og er svært artsrikt med flere interessante arter.

Område 2: Dausjøen N

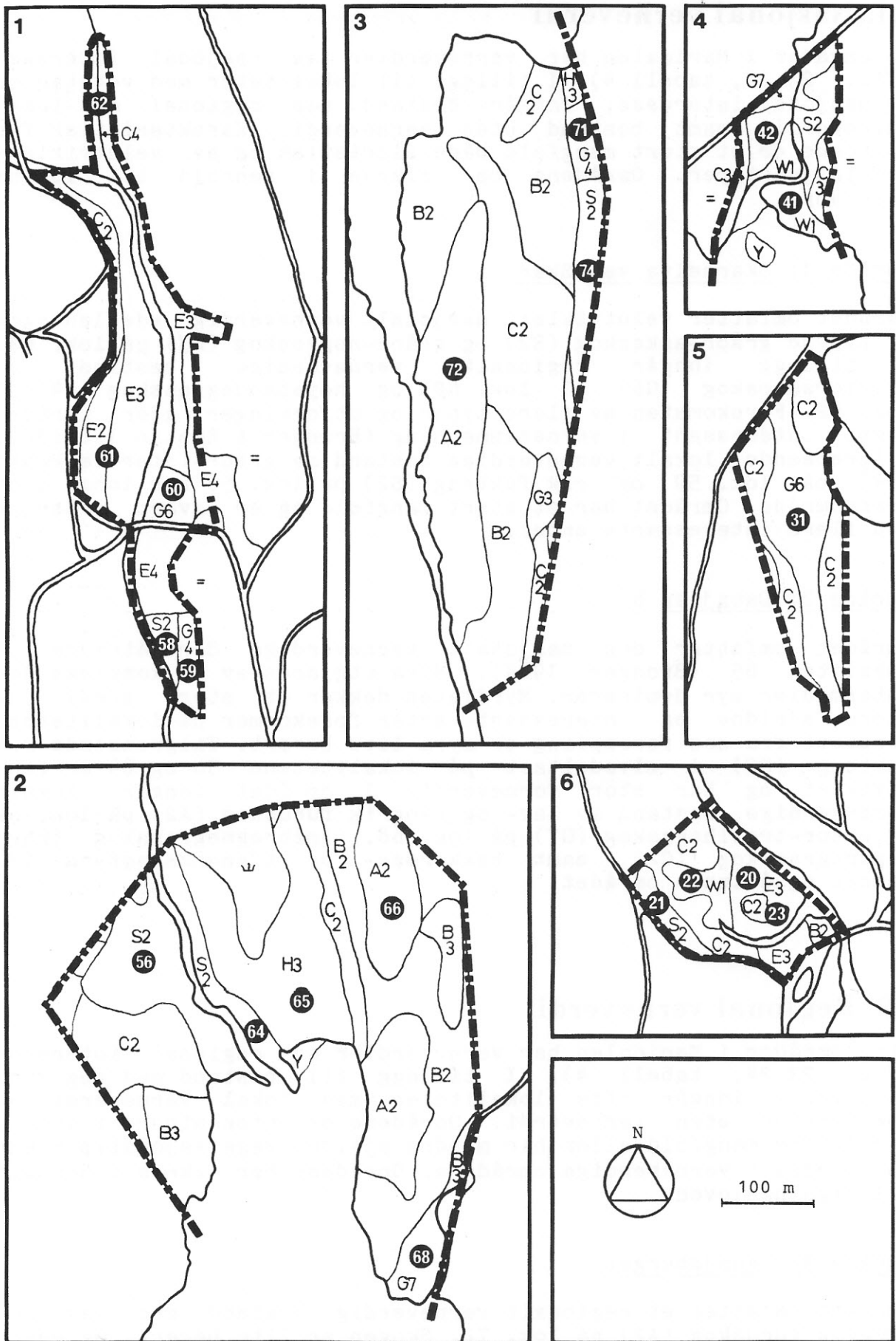
Området omfatter den nasjonalt verneverdige Sørbråtemyra på lokalitet 65 (Bronger 1984). Myra utgjøres av et kompleks der intermediær myr dominerer. Myrflaten dekker et stort areal, og flere sjeldne og interessante arter forekommer på lokaliteten. Bortsett fra noe forsøpling er myra lite berørt. Tilgrensende rik fukteng (S2) i elvedeltaet på lokalitetene 56 og 64 er fint utviklet og har stor verneverdi. I området inngår lokalt verneverdige bestand av lav- og lyngrik furuskog (A2) på lok. 66 og gråor-trollheggskog (G7) på lok. 68. Småbregnegranskog (B3), lågurtgranskog (C2), samt nøkkerose- og tjønnakssamfunn (Y) finnes også innen området.

7.2. Regional verneverdi

Fire områder i Maridalen har verneverdier av regional interesse (fig. 23,24, tabell 4). I tillegg til bestand med regional verneverdi inngår ofte lokaliteter med lokal verneverdi og lokaliteter uten verneverdi. Områdene er enten mindre i areal, har mindre mangfold eller har mindre sjeldne vegetasjonstyper enn de nasjonalt verneverdige områdene. Områdene bør sikres i henhold til bygningsloven.

Område 3: Dausjøberget

Området omfatter et regionalt verneverdig bestand med lav- og lyngrik furuskog (A2) på lok. 72. Skogen er lite berørt, og meget fin estetisk. I området inngår også blåbærgranskog (B2), lågurtgranskog (C2), samt kulturpåvirket gråor-istervierkratt (G4) på lok. 71 og rik fukteng (S2) på lok. 74.

Figur 24. Detaljkart for områder med nasjonal og regional verneverdi.

Område 4: Lautabekken ved Maridalsvannet

Området omfatter et delta med våtmarksområde. Våtmarken utgjøres av velutviklet fattig starrsump (W1) på lok. 41 og rik fukteng (S2) på lok. 42. Ytre soner mot vannet domineres av nøkkerose- og tjønnakssamfunn (Y). Vegetasjonstypene dekker et stort areal og er lite berørte. Langs kantene finnes vanlig hagemarkskog (C3) og i N gråor-trollhegskog (G7).

Område 5: Hønefoten

Området omfatter regionalt verneverdig edellauvskog av typen svartorsumpskog (G6) på lok. 31. Bestanden er av spesiell utforming (Bronger & Rustan 1983:67) og lite kulturpåvirket. Flere av artene er sjeldne og interessante. Tilgrensende gransumpskog (G3) og lågurtgransskog (C2) inngår i området.

Område 6: Skjærsjøelva ved Hammeren

Området omfatter regionalt verneverdig edellauvskog av typen gråor-heggeskog (E3) på lok. 20 (Bronger & Rustan 1983:65). Bestanden har urskogspreget og er lite berørt. Det grenser til lok. 23 med lite berørt lågurtgransskog (C2). På lok. 22, i en sidearm til elva, finnes et velutviklet bestand med fattig starrsump (W1). I området inngår også rik fukteng (S2) på lok. 21 og blåbærgransskog (B2).

7.3. Lokal verneverdi

En stor del av de undersøkte områdene inngår i denne kategorien (fig. 23). Av tilsammen 85 undersøkte lokaliteter har 38 lokal verneverdi. Områdene har bare interesse innenfor Maridalen og omfatter enten små bestand eller mindre sjeldne vegetasjonstyper.

8. Litteratur

- Ahti, T., Hämet-Ahti, L. & Jalas, J. 1968. Vegetation zones and their sections in Northwestern Europe. Ann. Bot. Fenn. 5(3): 169-204.
- Asheim, V. 1978. Kulturlandskapets historie. Oslo-Bergen-Tromsø.
- Bendiksen, E & Halvorsen, R. 1981. Botaniske inventeringer i Lifjellområdet. Kontaktutvalget for vassdragsreguleringer, rapport 28. Univ. i Oslo.
- Bronger, C. 1984. Myrer i Oslo. Botanisk undersøkelse av verneverdier. Oslo Helseråd, kontoret for natur- og miljøvernsaker. (in prep.).
- Bronger, C. & Rustan, Ø.H. 1983. Edellauvskoger i Oslo. Botanisk undersøkelse av verneverdier. Oslo Helseråd, kontoret for natur- og miljøvernsaker.
- Bruun, I. 1967. Standard normals for 1931-60 of the air temperature in Norway. Det norske meteorologiske institutt, Oslo.
- Hafsten, U. 1962. Hva myrer og tjern kan fortelle. Oslo-trakten gjennom 10 000 år. Naturen 86(8): 450-512.
- Hesjedal, O. 1973. Vegetasjonskartlegging. Ås-NLH.
- Hesselman, H. 1932. Om klimatets humiditet i vårt land och dess inverkan på mark, vegetation och skog. Medd. Stat. Skogförs-anst. 26: 515-555.
- Holstedahl, O. 1953. Norges Geologi. N.G.U. 164 (II): 587-1118.
- Holstedahl, O. & Dons, J.A. 1955. Geologisk fører for Oslo-trakten. Oslo.
- Hultén, E. 1950. Atlas över växternas utbredning i Norden. 1.utg. Stockholm.
- Hultén, E. 1971. Atlas över växternas utbredning i Norden. 2.utg. Stockholm.
- Kielland-Lund, J. 1981. Die Waldgesellschaften SO-Norwegens. Phytocoenologia 9: 53-250.
- Kummen, T. & Larsson, J.Y. 1981. Vegetasjonskart over Oslo. Oslo Helseråd, kontoret for natur- og miljøvernsaker.
- Lid, J. 1974. Norsk og svensk flora. 2.utg. Oslo.
- Martonne, E. de, 1926. Une nouvelle fonction climatologique: l'indice d'aridité. Météorologie 2: 449-458.

- Moen, A. et al. 1983. Myrundersøkelser i Nord-Trøndelag i forbindelse med den norske myrreservatplanen. K. norske Vidensk. Selsk. Rapp. Ser. 1983 (1): 1-160.
- Nedbøren i Norge i normalperioden 1931-60. Det Norske Meteorologiske Institutt (stensilert og udatert datautskrift).
- Nihlgård, B. 1980. Skogstyper i Norden. I Nordiska Ministerrådet (ed): Representative naturtyper och hotade biotoper i Norden. Vegetationstyper.
- Rustan, Ø. H. 1984. BDP - Botanical data program. Versjon 3.0. Bruksveiledning. Botanisk hage og museum, Univ. i Oslo.
- Sjörs, H. 1967. Nordisk växtgeografi. 2.oppl. Stockholm.
- Sæther, E. 1962. Studies on the igneous rock complex of the Oslo region. Skr. norske Vid.-Akad. Oslo, I. Mat.-Nat. Klasse, Ny Serie 1: 1-184.
- Telle, K. 1978. Jordbruket i Maridalen. Maridalen '78: 2-3.
- Tuhkanen, S. 1980. Climatic parameters and indices in plant geography. Acta phytogeogr. suec. 67: 1-110.
- Vevle, O. 1983. Norske vegetasjonstypar II. Forarbeid til plantesosiologisk oversikt. Bø.

Vedlegg

Tabell 5. Artsliste for Maridalen med angivelse av plantegeografisk tilhørighet og forekomst i vegetasjonstype. Plantegeografiske elementer er angitt med V: vestlig, S: sørlig, SØ: sørøstlig, Ø: østlig, A: alpint. Undergrupper er definert i kap. 5. Sterkt kulturbetingete arter er angitt med: K. Ubikvister og arter med uregelmessig utbredelse er uten symbol. Vegetasjonstypene er angitt med 1: lav- og lyngrik furuskog (A2), 2: blåbær-bregnegranskoger (B-serien), 3: lågurt- og høystaudeskoger (C-serien), 4: edellauvskoger (E-serien), 5: sumpskoger (G-serien), 6: myrvegetasjon (H-serien), 7: ødeenger og ugras-samfunn (R-serien), knaus-samfunn (V-serien), 8: fuktenger (S-serien), 9: starrsummer (W-serien) og nålesivakssamfunn (E1).

	Element	Vegetasjonstype								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Acer platanoides - lønn	SØ2	.	x	x	x	.	.	x	.	.
Acer pseudoplatanus - platanlønn		.	.	x
Achillea millefolium - ryllik	K	.	.	x	.	.	.	x	x	.
Achillea ptarmica - nyseryllik	K	.	.	x	.	x	x	x	x	.
Aconitum septentrionale - tyrihjel	Ø2	.	.	x	x
Actaea spicata - trollbær		.	.	x	x	x
Aegopodium podagraria - skvallerkål	K	.	.	.	x	.	.	x	.	.
Agrostis canina - hundekvein		x	.	.
Agrostis gigantea - storkvein	S3	x	x	.
Agrostis stolonifera - krypkvein		x	x	.	x	x
Agrostis tenuis - engkvein	K	x	x	x	x	x	x	x	x	.
Alchemilla vulgaris coll. - marikåpe		.	.	x	x	.	.	x	x	.
Alisma plantago-aquatica - vassgro	SØ4	.	.	.	x	x
Alnus glutinosa - svartor	S3	.	.	x	x	x	x	.	.	x
Alnus incana - gråor		.	.	x	x	x	x	.	.	x
Andromeda polifolia - hvitlyng		x	x	.	.	.
Anemone nemorosa - hvitveis		.	x	x	x	x	.	.	.	x
Angelica sylvestris - sløke		.	.	x	x	x	.	x	x	x
Antennaria dioica - kattefot		x	.	.
Anthoxanthum odoratum - gulaks		.	.	x	.	.	.	x	.	.
Anthriscus sylvestris - hundekjeks	K	.	.	x	x	x	.	x	x	.
Arctium tomentosum - ullborre	K	x	.	.
Arctium sp. - borre		x	.	.
Arrhenatherum pratense - enghavre	SØ3	x	.	.
Artemisia vulgaris - burøt	K	x	.	.
Aruncus dioicus - skogskjegg	K	x	.	.
Athyrium filix-femina - skogburkne		.	x	x	x	x	.	.	.	x
Atriplex sp. - melde		x	.	.
Barbarea vulgaris - vinterkarse	K	x	.	.
Betula pubescens - vanlig bjørk		x	x	x	x	x	x	.	x	x
Betula verrucosa - hengebjørk		.	.	.	x
Bidens tripartita - flikbrønsle	SØ3	x	.	.
Brassica rapa - åkerkål	K	x	.	.
Bunias orientalis - russekål	K	x	.	.
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	SØ3	x	x	x	x	x	.	.	.	x
Calamagrostis canescens - vassrørkvein	SØ4	x	x	.	x	x
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein		.	x	x	x	x	x	x	x	.
Calla palustris - myrkongle	SØ3	x
Callitriche palustris - småvasshår		x
Calluna vulgaris - røsslyng		x	x	x	.	x	x	.	.	.
Caltha palustris - bekkeblom		.	.	x	x	x	.	.	.	x
Calystegia sepium - strandvind	K	x	.	.
Campanula glomerata - toppklokke	K	x	.	.
Campanula latifolia - storklokke	S3	.	.	x	x
Campanula rapunculoides - ugrasklokke	K	x	.	.
Campanula rotundifolia - blåklokke		.	.	x	.	.	.	x	.	.
Capsella bursa-pastoris - gjetertaske	K	x	.	.
Cardamine amara - bekkekarse	SØ3	.	.	x	x	x	.	.	.	x
Carex acuta - kvass-starr	SØ3	x
Carex appropinquata - taglstarr	SØ3	x	.	.
Carex aquatilis - nordlandsstarr		x
Carex brunnescens - seterstarr	A2	.	x
Carex buxbaumii - klubbstarr	Ø2	x	.	.

		Vegetasjonstype								
Element		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Carex canescens - gråstarr		.	.	x	.	x	x	.	.	x
Carex chordorrhiza - strengstarr	Ø2	x	.	.	.
Carex digitata - fingerstarr	SØ4	.	.	x	x
Carex echinata - stjernestarr		.	.	x	x	x	x	.	x	.
Carex elongata - langstarr	SØ4	x	.	.	.	x
Carex flava - gulstarr		.	.	x	.	.	x	x	.	.
Carex juncella - stolpestarr	A2	x	x	.	x	x
Carex lasiocarpa - trådstarr		x	.	.	x
Carex leporina - harestarr	S4	.	.	x	x	.
Carex limosa - dystarr		x	.	.	.
Carex loliacea - nubbestarr	Ø2	x
Carex magellanica - frynsestarr		x	.	.	.
Carex nigra - slåttestarr		.	.	x	.	x	x	.	x	x
Carex oederi - beitestarr		.	.	x	x	x	x	.	.	.
Carex pallescens - bleikstarr		.	.	x	x	.	.	.	x	.
Carex panicea - kornstarr		x	.	.	.
Carex pauciflora - sveltestarr		x	x	.	.	.
Carex rostrata - flaskestarr		x	x	x	.	x
Carex vaginata - slirestarr	A2	x	x	x	.	x
Carex vesicaria - sennegras		x	x	.	.	x
Carum carvi - karve	K	x	.
Centaurea jacea - vanlig knoppurt	S4	x	.
Centaurea scabiosa - fagerknoppurt	S4	x	.
Cerastium fontanum - vanlig arve		x	x
Chaenorhinum minus - småtorskemunn	K	x	.
Chamaenerion angustifolium - geitrams		x	.	x	x	.	.	.	x	x
Chenopodium album - meldestokk		x	.
Chrysanthemum leucanthemum - prestekrage	K	.	.	x	x	x
Chrysanthemum vulgare - reinfann	K	x	.
Chrysosplenium alternifolium - vanlig maigull	SØ4	.	.	.	x
Circaea alpina - trollurt		x	.	.	.
Cirsium arvense - åkertistel	K	x	x
Cirsium heterophyllum - hvitblattistel		.	.	x	x	x	x	x	x	.
Cirsium palustre - myrtistel		.	.	.	x	x	.	.	x	x
Cirsium vulgare - veitistel	K	.	.	.	x
Comarum palustre - myrhatt		.	.	.	x	x	x	.	x	x
Convallaria majalis - liljekonvall		.	.	x	x	x	.	.	x	.
Convolvulus arvensis - åkervindel	K	x	.
Corylus avellana - hassel	S3	.	.	x	x	x	.	.	x	.
Cotoneaster integerrimus - dvergmispel		.	.	x
Crepis paludosa - sumphaukeskjegg		.	.	x	x	x	.	.	x	x
Cystopteris fragilis - skjørlok	
Dactylis glomerata - hundegras	K	.	.	x	x	x	.	.	x	x
Dactylorhiza traunsteineri - smalmarihand		x	.	.	.
Daphne mezereum - tysbast	Ø2	x	.	.	.
Deschampsia caespitosa - sølvbunke		.	.	x	x	x	x	x	x	.
Deschampsia flexuosa - smyle		x	x	x	x	.	.	.	x	.
Dianthus deltoides - engnellik	SØ4	x	.
Drosera anglica - smalsoldogg		x	.
Drosera rotundifolia - rundsoldogg		x	x	.	.
Dryopteris carthusiana - broddtelg		x	.
Dryopteris cristata - vasstelg	SØ2	x	.
Dryopteris dilatata - geittelg		x	x	x	x	x
Dryopteris filix-mas - ormetelg		.	x	x	x	x	.	.	x	.
Elatine triandra - trefelt evjebloom	Ø1	x
Elatine sp. - evjebloom		x	.
Elytrigia repens - kveke	K	x	.
Empetrum nigrum - krekling		x	.
Epilobium adenocaulon - amerikamjølke	K	x	.
Epilobium montanum - krattmjølke	S4	x	x
Epilobium palustre - myrmjølke		.	.	.	x	x	x	x	x	.
Epilobium roseum - greinmjølke	S2	x	.	.	.
Epilobium sp. - mjølke		x	.
Equisetum arvense - åkersnelle		.	.	x	x	x
Equisetum fluviatile - elvesnelle		x	x	.	x
Equisetum palustre - myrsnelle		x	x	.
Equisetum pratense - engsnelle		.	.	.	x	x
Equisetum sylvaticum - skogsnelle		.	x	x	x	x	x	x	x	.

		Vegetasjonstype								
Element		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Eriophorum angustifolium - duskmyrull		x	x	.	x	.
Eriophorum latifolium - breimyrull		x
Eriophorum vaginatum - torvmyrull		x	x	.	.	.
Erysimum cheiranthoides - åkergull	K	x	.
Euphorbia helioscopia - åkervortemelk	K	x	.
Euphrasia stricta - vanlig øyentrøst		x
Festuca ovina - sauesvingel		x	.	x	.	x	.	x	.	.
Festuca pratensis - engsvingel	K	x	.
Festuca rubra - rødsvingel		x
Filipendula ulmaria - mjødurt		.	.	x	x	x	x	x	x	x
Fragaria vesca - markjordbær		.	.	x	x	x	.	x	.	.
Fragaria viridis - nakkebær	S02	x	.
Fraxinus excelsior - ask	S3	.	.	x	x	.	.	x	x	.
Fumaria officinalis - jordrøyk	K	x	.
Galeopsis bifida - vrangdå	K	.	.	x	.	x	.	x	x	.
Galeopsis speciosa - guldå	K	x	.	.
Galeopsis tetrahit - kvassdå	K	.	.	x	x	.	.	x	x	x
Galium boreale - hvitmaure		.	.	x	x	x	x	x	x	.
Galium mollugo - stormaure	K	x	x	.
Galium palustre - myrmaure		.	.	x	x	x	x	.	x	x
Galium uliginosum - sumpmaure		x
Galium triflorum - myskemaure	01	x
Galium verum - gulmaure	S4	x	.	.
Geranium sylvaticum - skogstorkenebb		.	.	x	x	.	.	x	x	.
Geum rivale - enghumleblom		.	.	x	x	x	x	x	x	.
Geum urbanum - kratthumleblom	S3	.	.	x	x	.	.	x	.	.
Glechoma hederacea - korsknapp	S4	.	.	x	x
Glyceria fluitans - mannasøtgras	S4	.	.	.	x	x	.	.	x	x
Gnaphalium sylvaticum - skoggråurt		.	.	x	x
Gnaphalium uliginosum - åkergråurt	K	x	x	x
Gymnocarpium dryopteris - fugletelg		.	.	x	x	x	x	.	.	.
Hepatica nobilis - blåveis	S03	.	.	x	x
Hieracium pilosella coll. - hårsveve		.	.	x	.	.	.	x	.	.
Hieracium umbellatum - skjermesveve		.	.	x	x	.	.	x	.	.
Hieracium vulgatum coll. - beitesveve		.	.	x	.	.	.	x	.	.
Hieracium sp. - sveve		.	.	x	x	.	.	x	x	.
Hippuris vulgaris - hesterumpe		x
Hypericum maculatum - firkantperikum	S4	.	.	x	x	.	.	x	x	.
Hypericum perforatum - prikkperikum	S3	.	.	x	.	.	.	x	.	.
Hypochoeris maculata - flekkgrisøre	S03	.	.	x	x	.	.	x	.	.
Impatiens noli-tangere - springfrø	S04	.	.	.	x	x
Isoetes lacustris - stivt brasmegras		x
Juncus alpinus - skogsiv		.	.	x
Juncus articulatus - ryllsiv	S4	.	.	.	x	x	.	.	x	x
Juncus bufonius - paddesiv	K	x	.	.	x	.
Juncus bulbosus - krypsiv	S4	.	.	.	x	x
Juncus conglomeratus - knappsiv	S4	x	.	.	x	.
Juncus effusus - lyssiv	S3	.	.	.	x
Juncus filiformis - trådsiv		x	x	.	x	x
Juniperus communis - einer		x	.	x	x
Knautia arvensis - rødknapp	S4	x	.	.
Lactuca alpina - turt	A2	.	.	x
Lactuca muralis - skogsalat	S03	.	.	x	x	x
Lamium hybridum - fliktvetann	K	x	.	.
Lapsana communis - harematt	S4	x	.	.
Lathyrus montanus - knollerteknapp	S3	.	.	x	x	x	.	x	.	.
Lathyrus pratensis - gulflatbelg		x	x
Leontodon autumnalis - følblom		x	.	x	x	x
Lepidium ruderales - stankkarse	K	x	.	.
Limosella aquatica - evjebrodd	S04	x
Linaria vulgaris - lintorskemunn	K	.	.	x	.	.	.	x	.	.
Linnaea borealis - linnea		x	x
Littorella uniflora - tjønngras	S4	x
Lobelia dortmanna - botnegras	S4	x
Lonicera xylosteum - leddved	S03	.	.	x	x
Lotus corniculatus - tiriltunge	K	x	x	.
Luzula multiflora - engfrytle		.	.	x	.	.	.	x	x	.
Luzula pilosa - hårfrytle		x	x	x

		Vegetasjonstype						
		2	4	6	8			
Element		1	3	5	7	9		
Lychnis flos-cuculi - hanekam		.	.	.	X	.	X	.
Lycopodium annotinum - stri kråkefot		.	X	X	.	X	.	.
Lycopodium clavatum - myk kråkefot		X	.	.	.	X	.	.
Lysimachia thyrsoflora - gulldusk		.	.	X	X	X	.	X
Lysimachia vulgaris - fredløs	S3	.	.	X	X	X	X	X
Lythrum salicaria - kattehale	S4	.	.	.	X	.	X	X
Maianthemum bifolium - maiblom		X	X	X	X	X	.	.
Matricaria inodora - balderbrå	K	X	.
Matricaria matricarioides - tunbalderbrå	K	X	.
Matteuccia struthiopteris - strutseving		.	.	X	X	.	.	.
Medicago lupulina - sneglebelg	K	X	.
Melampyrum pratense - engmarimjelle	K	X	X	X	.	X	.	.
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle		X	X	X	X	X	.	.
Melandrium rubrum - rød jonsokblom		.	.	X	X	X	.	X
Melica nutans - hengeaks		.	X	X	X	.	X	.
Melilotus alba - hvitsteinkløver	K	X	.
Melilotus altissima - strandsteinkløver	K	X	.
Melilotus officinalis - legesteinkløver	K	X	.
Mentha arvensis - åkermynte		.	.	X	X	X	.	X
Menyanthes trifoliata - bukkeblad		.	.	.	X	X	.	X
Moehringia trinervia - maurarve	S4	.	.	X	X	.	.	.
Molinia caerulea - blåtopp		.	.	X	X	X	.	X
Myosotis scorpioides - engforglemmegei		.	.	.	X	.	.	.
Myrica gale - pors	V4	.	.	.	X	X	X	.
Myriophyllum alterniflorum - tusenblad		X
Nuphar lutea - gul nøkkerose	SØ4	X	.
Orthilia secunda - nikkevintergrønn		.	X
Oxalis acetosella - gjøkesyre		.	X	X	X	X	.	.
Oxycoccus quadripetalus - tranebær		X	X	.
Paris quadrifolia - firblad		.	X	X	X	X	.	.
Parnassia palustris - jåblom		X	X	.
Pedicularis palustris - vanlig myrklegg		X	X	.
Peucedanum palustre - mjølkerot	SØ3	X	X	X
Phalaris arundinacea - strandrør		X	.	X
Phleum pratense - timotei	K	.	.	X	.	.	X	X
Phragmites communis - takrør	SØ4	.	.	.	X	X	.	.
Picea abies - gran	Ø2	X	X	X	X	X	X	X
Pimpinella saxifraga - gjeldkarve	S4	.	.	.	X	.	X	.
Pinguicula vulgaris - tettegras		.	X
Pinus sylvestris - furu		X	X	X	X	X	.	X
Plantago major - groblad	K	.	.	X	X	.	X	X
Platanthera chlorantha - grov nattfiol	S3	.	.	.	X	.	X	.
Poa annua - tunrapp	K	.	.	X	.	.	X	X
Poa nemoralis - lundrapp		.	.	X	X	.	X	X
Poa palustris - myrrapp	Ø2	.	.	.	X	.	.	.
Poa pratensis - engrapp	K	X	.
Poa trivialis - markrapp		.	.	.	X	.	X	X
Polygonatum multiflorum x odoratum - kjempekonvall		X	.
Polygonatum verticillatum - kranskonvall		.	X	X	X	.	.	.
Polygonum aviculare - tungras	K	X	X
Polygonum convolvulus - vindelslirekne	K	X	.
Polygonum hydropiper - vasspepper	K	X	X
Polygonum lapathifolium - rødt hønsegras	K	X	.
Polygonum persicaria - vanlig hønsegras	K	X	.
Polygonum tomentosum - grønt hønsegras	K	X	.
Polygonum viviparum - harerug	A2	X	.
Polypodium vulgare - sisselrot		.	.	X
Populus tremula - osp		X	X	X	X	.	X	X
Potamogeton alpinus - rusttjønnaks		X
Potentilla anserina - gåsemure	K	X	.
Potentilla argentea - sølv-mure	SØ4	X	.
Potentilla erecta - tepperot		X	.	X	X	X	X	X
Potentilla norvegica - norsk mure	K	X	.
Potentilla thuringiaca - tysk mure	K	X	.
Prunella vulgaris - blåkoll		.	.	X	.	.	X	.
Prunus padus - hegg		.	.	X	X	X	.	.
Pteridium aquilinum - einstape	S4	X	X	X	.	.	X	.
Pyrola minor - perlevintergrønn		.	.	X

	Element	Vegetasjonstype								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Quercus robur - sommereik	S3	.	.	x
Ranunculus acris - engsoleie		.	.	x	x	x	.	x	x	.
Ranunculus auricomus - nyresoleie		.	.	.	x
Ranunculus repens - krypssoleie	K	.	.	x	x	x	.	x	x	.
Ranunculus reptans - evjesoleie		x
Rhamnus frangula - trollhegg	S04	.	x	x	x	x	x	.	x	.
Rhinanthus minor - småengkall		x	x	.
Rhynchospora alba - hvitmyrak	S4	x	.	.	.
Ribes nigrum - solbær	K	.	.	x
Ribes rubrum - rips		.	.	x	x	x
Ribes uva-crispa - stikkelsbær	K	.	.	.	x
Roegneria canina - hundekveke		.	.	x	x
Rorippa palustris - brønnkarse		x	x	x
Rosa dumalis - kjøtttype	S3	x	.	.
Rosa sp. - rose		.	.	x	x	.	.	x	.	.
Rubus caesius - blåbringeber	S02	.	.	.	x	.	.	.	x	.
Rubus chamaemorus - molte		x	x	.	.	.
Rubus idaeus - bringebær		.	x	x	x	x	.	x	x	.
Rubus saxatilis - telebær		.	.	x	x	x	.	x	.	.
Rumex acetosa - engsyre		.	.	x	.	.	.	x	x	.
Rumex acetosella - småsyre		.	.	x	.	.	.	x	.	.
Rumex aquaticus - vasshøymole	01	x	.	.	x	x
Rumex crispus - krushøymole	K	x	.	.
Rumex longifolius - høymole	K	x	.
Sagina procumbens - tunarve	K	x	.	.
Salix aurita - ørevier		x	.	x	x	x	x	x	x	x
Salix caprea - selje		.	.	x	x	x	.	x	x	.
Salix cinerea - gråselje	S02	x	.
Salix lapponum - lappvier	A2	x	x	.	x	x
Salix nigricans - svartvier		.	.	.	x	x	x	.	x	.
Salix pentandra - istervier	02	.	.	.	x	x	x	.	x	x
Salix pentandra x phyllicifolia - istervier x grønnvier		x
Sambucus racemosa - rødhyll	K	.	x	x	x	.	.	x	.	.
Scirpus acicularis - nålesivaks		x
Scirpus caespitosus - bjønnskjegg		x	.	.
Scirpus hudsonianus - sveltull		x	.	.
Scirpus lacustris - sjøsivaks		x
Scirpus mamillatus - myksivaks	S04	x
Scirpus palustris - sumpsivaks	S04	x
Scirpus sylvaticus - skogsivaks	S03	.	.	.	x	x	.	.	x	x
Scrophularia nodosa - brunrot	S4	x	.	.
Scutellaria galericulata - skjoldbærer		.	.	.	x	x	x	.	x	.
Sedum acre - bitterbergknapp		x	.
Sedum album - hvitbergknapp	S03	x	.
Sedum maximum - smørbukk	S3	.	.	x	x	.	.	.	x	.
Senecio viscosus - klustersvineblom	K	x	.
Senecio vulgaris - åkersvineblom	K	x	.
Sieglingia decumbens - knegras	S3	x
Silene vulgaris - engsmelle		x	.
Solanum tuberosum - potet	K	x	.
Solidago canadensis - kanadagullris	K	x	.
Solidago virgaurea - gullris		.	x	x	x	x	.	.	x	x
Sonchus arvensis - åkerdylle	K	x	.
Sonchus asper - stivdylle	K	x	.
Sorbus aucuparia - rogn		x	x	x	x	x	.	.	x	.
Sorbus hybrida - rognasal	V4	.	.	x
Sparganium angustifolium - flotgras		x
Sparganium minimum - små-piggknopp	
Spergula arvensis - linbendel	K	x	x
Stachys palustris - åkersvinerot	S4	x	.	.	x	.
Stachys sylvatica - skogsvinerot	S4	.	.	x
Stellaria alsine - bekkestjerneblom	S4	x	.	.	.
Stellaria graminea - grasstjerneblom		.	.	x	x	x
Stellaria media - vassarve	K	.	.	x	x	.
Stellaria nemorum - skogstjerneblom		.	.	x
Succisa pratensis - blåknapp	S4	.	.	x	x	x	x	x	x	.
Taraxacum sp. - løvetann	K	.	.	x	x	x
Thelypteris phegopteris - hengeving		.	x	x	x	x

	Element	Vegetasjonstype								
		1	2	3	4	5	6	7	8	9
Thlaspi alpestre - vårpengeurt	K	.	.	x	x	.	.	x	.	.
Thlaspi arvense - pengeurt	K	x	.	.
Thymus pulegioides - bakketimian	S02	x	.	.
Tilia cordata - lind	S3	.	.	.	x	.	.	x	.	.
Tragopogon pratensis - geitskjegg	S03	x	.	.
Trientalis europaea - skogstjerne		x	x	x	x	x	x	.	.	.
Trifolium hybridum - alsikekløver	K	x	.	.
Trifolium medium - skogkløver	S04	.	.	x	x	.	.	x	.	.
Trifolium pratense - rødkløver	K	.	.	x	.	.	.	x	x	.
Trifolium repens - hvitkløver	K	.	.	x	.	.	.	x	x	x
Triglochin palustre - myrsaulauk		x	x	.	.	.
Trollius europaeus - ballblom	02	.	.	x	x	x	.	.	x	.
Tussilago farfara - hestehov		.	.	x	x	.	.	x	x	.
Typha latifolia - bred dunkjerve	S02	x	.
Ulmus glabra - alm	S4	.	.	x	x
Urtica dioica - stornesle	K	.	x	x	x	x	.	x	x	.
Utricularia intermedia - gytjeblererot	02	x	.	.	x
Vaccinium myrtillus - blåbær		x	x	x	x	x	.	x	.	.
Vaccinium uliginosum - skinntryte		x	x	x	.	x	x	.	.	.
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær		x	x	x	x	x	.	x	.	.
Valeriana sambucifolia - vendelrot		.	.	x	x	x	x	.	x	.
Verbascum nigrum - mørkkongslys	S3	x	.	.
Veronica chamaedrys - tveskjeggveronika	S4	.	.	x	x	.	.	x	x	.
Veronica officinalis - legeveronika		.	.	x	x	.	.	x	.	.
Veronica serpyllifolia - glattveronika	K	x	.	.
Viburnum opulus - korsved	S4	.	x	x	x	x
Vicia cracca - fuglevikke	K	x	.	x	x	.
Vicia sepium - gjerdevikke	K	.	.	.	x	.	.	x	x	.
Viola arvensis - åkerstemorsblom	K	x	.	.
Viola canina - engfiol		.	.	x	.	.	.	x	.	.
Viola epipsila - stor myrfiol	02	.	x	x	.	x	x	.	x	.
Viola montana - lifiøl		.	.	x
Viola palustris - myrfiøl		.	x	x	x	x	.	.	x	.
Viola riviniana - skogfiøl	S4	.	.	x	x	.	.	x	.	.
Viscaria vulgaris - tjæreblom	S3	x	.	.
Woodsia ilvensis - lodnebregne		x	.	.

Tabell 6. Artsliste fra lav- og lyngrik furuskog (A2) i Maridalen

Lokaliteter	A2					
	14	28	66	72		
	6	26	33	70	81	
Agrostis tenuis - engkvein	.	.	x	.	x	.
Betula pubescens - vanlig bjørk	x	x	x	x	x	x
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	.	.	x	.	.	x
Calluna vulgaris - røsslyng	x	x	x	x	x	x
Chamaenerion angustifolium - geitrams	.	.	x	.	.	.
Deschampsia flexuosa - smyle	x	x	x	x	.	x
Dryopteris dilatata - geittelg	x	.
Festuca ovina - sauesvingel	.	.	x	.	.	.
Juniperus communis - einer	.	.	x	x	.	.
Linnaea borealis - linnea	.	x
Luzula pilosa - hårfrytle	x	x	x	.	.	.
Lycopodium clavatum - myk kråkefot	.	x
Maianthemum bifolium - maiblom	.	.	x	.	x	.
Melampyrum pratense - engmarimjelle	x	x	x	x	.	x
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle	.	x	.	x	x	.
Picea abies - gran	x	x	x	x	x	x
Pinus sylvestris - furu	x	x	x	x	x	x
Populus tremula - osp	x	.	x	.	x	x
Potentilla erecta - tepperot	.	.	x	.	.	.
Pteridium aquilinum - einstape	.	.	.	x	.	.
Salix aurita - ørevier	x	.	x	.	.	x
Sieglingia decumbens - knegras	.	.	x	.	.	.
Sorbus aucuparia - rogn	x	x	x	x	.	x
Trientalis europaea - skogstjerne	.	x	.	x	.	.
Vaccinium myrtillus - blåbær	x	x	x	x	x	x
Vaccinium uliginosum - skinntryte	x	x	.	x	x	x
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær	x	x	x	x	x	x

Tabell 7. Artsliste fra blåbærgranskog (B2), småbregnegranskog (B3) og storbregnegranskog (B4) i Maridalen.

Lokaliteter	B2		B3		B4	
	13	84	79	82		
	7	16	54	55		
Acer platanoides - lønn	.	.	x	.	.	x
Agrostis tenuis - engkvein	.	.	.	x	.	.
Anemone nemorosa - hvitveis	x	x
Athyrium filix-femina - skogburkne	.	.	x	.	x	x
Betula pubescens - vanlig bjørk	x	x	x	x	.	x
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	.	x	.	x	.	x
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	x
Calluna vulgaris - røsslyng	x
Carex brunnescens - seterstarr	.	.	.	x	.	.
Deschampsia flexuosa - smyle	x	x	x	x	.	x
Dryopteris dilatata - geittelg	x	.	x	.	x	x
Dryopteris filix-mas - ormetelg	.	.	x	.	.	x
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	.	.	.	x	x	.
Gymnocarpium dryopteris - fugletelg	.	.	.	x	x	.
Linnaea borealis - linnea	x	x	x	.	.	x
Luzula pilosa - hårfrytle	x	x	x	x	x	.
Lycopodium annotinum - stri kråkefot	.	.	.	x	x	x
Maianthemum bifolium - maiblom	.	.	x	.	x	x
Melampyrum pratense - engmarimjelle	.	x
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle	x	x
Melica nutans - hengeaks	.	.	.	x	.	.
Orthilia secunda - nikkevintergrønn	x	.	.	.	x	.
Oxalis acetosella - gjøkesyre	.	.	.	x	x	x
Paris quadrifolia - firblad	x	.
Picea abies - gran	x	x	x	x	x	x
Pinus sylvestris - furu	x	.	.	x	.	.
Polygonatum verticillatum - kranskonvall	x
Populus tremula - osp	.	.	.	x	.	.
Pteridium aquilinum - einstape	.	x	x	.	x	x
Rhamnus frangula - trollhegg	x
Rubus idaeus - bringebær	.	.	x	x	.	x
Sambucus racemosa - rødhyll	x
Solidago virgaurea - gullris	.	.	.	x	.	x
Sorbus aucuparia - rogn	x	x	x	x	x	x
Thelypteris phegopteris - hengeving	.	.	x	.	x	.
Trientalis europaea - skogstjerne	.	x	x	.	.	.
Urtica dioica - stornesle	.	.	.	x	.	.
Vaccinium myrtillus - blåbær	x	x	x	x	x	x
Vaccinium uliginosum - skinntryte	x
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær	x	x	x	.	.	.
Viburnum opulus - korsved	x
Viola epipsila - stor myrfiol	x	.
Viola palustris - myrfiol	x	.

Tabell 8. Artsliste fra kalkfuruskog (C1), lågurtgranskog (C2), hogstflater (C2h), vanlig hagemarkskog (C3) og høystaudegranskog (C4) i Maridalen.

Lokaliteter	C1		C2		C2h		C3		C4				
	9	46	17	57	44	78	18	62					
	39	23	48	53	4	47	15	34					
Acer platanoides - lønn	.	x	x	.	.	x	x	x	
Acer pseudoplatanus - platanlønn	x	
Achillea millefolium - ryllik	.	.	x	.	.	.	x	x	x	.	.	.	
Achillea ptarmica - nyseryllik	x	x	
Aconitum septentrionale - tyrihjelm	.	.	.	x	x	x	x
Actaea spicata - trollbær	x	x	x
Agrostis tenuis - engkvein	.	.	x	x	.	x	x	x
Alchemilla vulgaris coll. - marikåpe	.	.	.	x	x	.	.	.
Alnus glutinosa - svartor	x	.	.	.
Alnus incana - gråor	.	.	x	x	x	x	x
Anemone nemorosa - hvitveis	x	x	x	x	x	x	x	x
Angelica sylvestris - sløke	.	.	x	.	.	x	.	x	.	x	x	.	x
Anthoxanthum odoratum - gulaks	.	.	.	x	.	x	x	x	x
Anthriscus sylvestris - hundekjeks	.	.	x	x
Athyrium filix-femina - skogburkne	.	x	x	.	x	x	x	x	x
Betula pubescens - vanlig bjørk	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	.	.	x	x	x	x	.	x	x	x	.	x	x
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	x	x	.	.	x
Calluna vulgaris - røsslyng	x	.	.	.	x
Caltha palustris - bekkeblom	x	x
Campanula latifolia - storklokke	x
Campanula rotundifolia - blåklokke	.	.	x	.	x	.	x	x	x
Cardamine amara - bekkedarse	x	x
Carex canescens - gråstarr	x
Carex digitata - fingerstarr	x
Carex echinata - stjernestarr	x	.	.	.
Carex flava - gulstarr	x
Carex leporina - harestarr	.	.	.	x	.	x	.	x
Carex nigra - slåttestarr	x
Carex oederi - beitesstarr	x	.	.	.
Carex pallescens - bleikstarr	.	.	.	x	.	x	.	x	.	x	.	.	.
Chamaenerion angustifolium - geitrams	.	.	.	x	x	x
Chrysanthemum leucanthemum - prestekrage	.	.	x	.	.	x	.	x
Cirsium heterophyllum - hvitblattistel	.	x	.	.	x	.	.	x
Convallaria majalis - liljekonvall	.	.	x	.	x	x	.	x	x	.	x	x	x
Corylus avellana - hassel	.	x	.	x	.	.	.	x	x
Cotoneaster integerrimus - dvergmispel	x
Crepis paludosa - sumphaukeskjegg	.	x	x	x	.	x
Dactylis glomerata - hundegras	.	.	x	.	.	x	.	x
Deschampsia caespitosa - sølvbunke	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Deschampsia flexuosa - smyle	x	x	x	x	x	x	.	x	x	x	x	.	.
Dryopteris dilatata - geittelg	.	x	.	x	x	x	x	x
Dryopteris filix-mas - ormetelg	.	x	.	x	.	x	.	.	.	x	.	x	x
Equisetum arvense - åkersnelle	.	.	x	x	x
Equisetum pratense - engsnelle	x	x	.	.
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	.	x	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.	x
Festuca ovina - sauesvingel	x	x	.	x	.	.	.
Filipendula ulmaria - mjøduert	x	.	.	.	x	.	x	x
Fragaria vesca - markjordbær	.	x	.	x	.	x	x	x	x
Fraxinus excelsior - ask	.	x	x	x	.	.	x	.	x
Galeopsis bifida - vrangdå	x
Galeopsis tetrahit - kvassdå	.	.	x	.	x
Galium boreale - hvitmaure	x
Galium palustre - myrmaure	x	.	.
Geranium sylvaticum - skogstorkenebb	.	.	x	.	x	x
Geum rivale - enghumleblom	.	.	.	x	x	.	x	.
Geum urbanum - kratthumleblom	x
Glechoma hederacea - korsknapp	x	x
Gnaphalium sylvaticum - skoggråurt	x
Gymnocarpium dryopteris - fugletelg	.	x	x	x	x	x
Hepatica nobilis - blåveis	x
Hieracium pilosella coll. - hårsveve	x
Hieracium umbellatum - skjermesveve	.	.	x	.	.	.	x	x	x
Hieracium vulgatum coll. - beitesveve	.	.	x

Lokaliteter	C1		C2		C2h		C3		C4	
	9	46	17	57	44	78	18	62		
	39	23	48	53	4	47	15	34		
Hieracium sp. - sveve	.	x	.	x x x	x
Hypericum maculatum - firkantperikum	.	.	.	x x . x x
Hypericum perforatum - prikkperikum	x	.	.	.
Hypochoeris maculata - flekkgrisøre	x	.	.	.
Juncus alpinus - skogsiv	x	.	.
Juniperus communis - einer	x	.	.	.	x	.	.	x	.	.
Lactuca alpina - turt
Lactuca muralis - skogsalat	.	x x	.	x x	x x x	.
Lathyrus montanus - knollerteknapp	x	.	x	.	x	.	x x	.	.	.
Linaria vulgaris - lintorskemunn	x
Lonicera xylosteum - leddved	x
Luzula multiflora - engfrytle	x	.	.	.
Luzula pilosa - hårfrytle	.	x x	x x	x x	x x	.	x	.	.	x
Lycopodium annotinum - stri kråkefot	x
Lysimachia vulgaris - fredløs	x	.	.	.	x
Maianthemum bifolium - maiblom	.	x x	x x	x x	.	x	.	x	x x x	x
Matteuccia struthiopteris - strutseving	x x
Melampyrum pratense - engmarimjelle	x x	x x	.	.	.
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle	.	x x	.	x x	.	x	.	x x	.	.
Melandrium rubrum - rød jonsokblom	x
Melica nutans - hengeaks	.	.	.	x	x x	x
Moehringia trinervia - maurarve	x
Molinia caerulea - blåtopp	x
Oxalis acetosella - gjøkesyre	.	x x	x x	x x	.	x	.	x	x x x	x
Paris quadrifolia - firblad	.	x	x	.	x	.	.	.	x x	.
Phleum pratense - timotei	x
Picea abies - gran	x x	x x	x x	x x	x x	.	x x	x x	x x	x
Pinguicula vulgaris - tettegras	x	.
Pinus sylvestris - furu	x	.	.	.	x	.	x x	x x	.	.
Plantago major - groblad	.	.	x
Poa nemoralis - lundrapp	.	x x	.	.	.	x
Polygonatum verticillatum - kranskonvall	.	.	.	x	x
Populus tremula - osp	x x	.	x	.	x	.	x x	x x	.	.
Potentilla erecta - tepperot	x	.	x	.	x x	.	x x	x	.	.
Prunus padus - hegg	.	x x	x x	x x x	x
Pteridium aquilinum - einstape	.	.	.	x x	.	x	.	x x	.	x
Pyrola minor - perlevintergrønn	x
Quercus robur - sommereik	.	x
Ranunculus acris - engsoleie	.	.	x	.	x	.	x	.	.	x
Ranunculus repens - krypssoleie	.	.	x	.	x	.	.	.	x x	x
Rhamnus frangula - trollhegg	.	x x	.	x	.	x	.	x	x x	x
Ribes nigrum - solbær	.	.	x
Ribes rubrum - rips	.	.	x	x
Roegneria canina - hundekveke	.	.	x	x	.
Rosa sp. - rose	x	.	.	x
Rubus idaeus - bringebær	x x	x x	x x	x x	x x	x x	.	.	x x x	x
Rubus saxatilis - teiebær	.	x x	.	x	.	x	.	x	.	x
Rumex acetosa - engsyre	x	x	.	x	.	.
Rumex acetosella - småsyre	.	.	.	x	.	x
Salix aurita - ørevier	x	.	.	.
Salix caprea - selje	x x	.	x x	x x	x x	x x	.	.	.	x
Sambucus racemosa - rødhyll	.	.	x	.	x x	x
Sedum maximum - smørbukk	x	.	.	.
Solidago virgaurea - gullris	x x	x x	.	x x	.	x x	.	x x	.	x x
Sorbus aucuparia - rogn	x x	x x	x x	x x	x x	x x	x x	x x	x x	x x
Sorbus hybrida - rognasal	x
Stachys sylvatica - skogsvinerot	x x
Stellaria graminea - grasstjerneblom	.	.	.	x	.	x
Stellaria media - vassarve	.	.	x	x
Stellaria nemorum - skogstjerneblom	x
Succisa pratensis - blåknapp	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.
Taraxacum sp. - løvetann	.	x	.	.	x
Thelypteris phegopteris - hengeving	.	x	.	.	x	.	.	x	x x x	x
Thlaspi alpestre - vårpenggeurt	.	.	x
Trientalis europaea - skogstjerne	.	.	.	x x x	.	.	x	.	x x	.
Trifolium medium - skogkløver	.	.	x	.	.	.	x	.	.	.
Trifolium pratense - rødkløver	x
Trifolium repens - hvitkløver	x

Lokaliteter	C1		C2		C2h		C3		C4					
	9	46	17	57	44	78	18	62						
	39	23	48	53	4	47	15	34						
Trollius europaeus - ballblom	X	.	.	.	X	X
Tussilago farfara - hestehov	X X
Ulmus glabra - alm	X
Urtica dioica - stornesle	.	.	.	X	X X
Vaccinium myrtillus - blåbær	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Vaccinium uliginosum - skinntryte	X	.	X
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær	X	X	.	X	.	X	.	X	.	X	X	X	.	X
Valeriana sambucifolia - vendelrot	.	.	X	X
Veronica chamaedrys - tveskjeggveronika	.	.	X	.	.	X	.	X
Veronica officinalis - legeveronika	.	X	X	X	.	X	X	X
Viburnum opulus - korsved	.	X	X	.	X	.	.	.	X	X
Viola canina - engfiol	X	X
Viola epipsila - stor myrfiol	X
Viola montana - lifiøl	.	.	X
Viola palustris - myrfiøl	.	X	.	.	X	X	X	X	X
Viola riviniana - skogfiøl	.	X	X	.	X	X	.	X	X

Tabell 9. Artsliste fra alm-lindeskog (E1), gråor-askeskog (E2) og gråor-heggeskog (E3) i Maridalen.

Lokaliteter	E1		E2		E3	
	36		61		37	
	35	83	20	45		
Acer platanoides - lønn	.	x	.	x	x	x
Aconitum septentrionale - tyrihjelm	.	.	x	.	.	.
Actaea spicata - trollbær	x	x	.	.	x	x
Aegopodium podagraria - skvallerkål	x
Agrostis tenuis - engkvein	.	.	.	x	.	.
Alchemilla vulgaris coll. - marikåpe	.	.	.	x	.	.
Alisma plantago-aquatica - vassgro	.	.	.	x	.	.
Alnus glutinosa - svartor	.	.	.	x	.	.
Alnus incana - gråor	x	x	x	x	x	x
Anemone nemorosa - hvitveis	x	x	x	x	x	x
Angelica sylvestris - sløke	.	.	x	x	.	.
Anthriscus sylvestris - hundekjeks	x	.	.	x	.	.
Athyrium filix-femina - skogburkne	.	x	x	x	x	x
Betula pubescens - vanlig bjørk	.	.	x	x	x	x
Betula verrucosa - hengebjørk	.	x
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	.	.	x	x	.	.
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	.	.	.	x	.	.
Caltha palustris - bekkeblom	x	.	x	x	x	x
Campanula latifolia - storklokke	.	x
Cardamine amara - bekkekarse	.	.	.	x	.	.
Carex digitata - fingerstarr	.	x	.	.	x	.
Carex echinata - stjernestarr	.	.	.	x	.	.
Carex oederi - beitestarr	.	.	.	x	.	.
Carex pallescens - bleikstarr	.	.	.	x	.	.
Carex rostrata - flaskestarr	.	.	.	x	.	.
Carex vaginata - slirestarr	.	.	.	x	.	.
Carex vesicaria - sennegras	.	.	.	x	.	.
Chamaenerion angustifolium - geitrams	.	.	x	x	.	.
Chrysosplenium alternifolium - vanlig maigull	x
Cirsium heterophyllum - hvitbladtistel	.	.	.	x	.	.
Cirsium palustre - myrtistel	x	.
Cirsium vulgare - veitistel	.	.	.	x	.	.
Comarum palustre - myrhatt	.	.	.	x	.	.
Convallaria majalis - liljekonvall	x	x
Corylus avellana - hassel	x	x	x	x	x	x
Crepis paludosa - sumphaukeskjegg	.	.	x	x	.	.
Cystopteris fragilis - skjørlok	.	x	.	x	.	x
Dactylis glomerata - hundegras	.	.	.	x	.	.
Deschampsia caespitosa - sølvbunke	x	x	.	x	x	.
Deschampsia flexuosa - smyle	x	x	.	.	x	.
Dryopteris dilatata - geittelg	.	.	x	x	x	x
Dryopteris filix-mas - ormetelg	x	x	x	x	x	x
Epilobium palustre - myrmjølke	.	.	.	x	.	.
Epilobium sp. - mjølke	x
Equisetum pratense - engsnelle	x	.	x	.	.	x
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	x	x	x	x	.	x
Filipendula ulmaria - mjødurt	x	x	x	x	x	x
Fragaria vesca - markjordbær	x	x	x	x	.	.
Fraxinus excelsior - ask	x	.	x	x	x	x
Galeopsis tetrahit - kvassdå	x
Galium boreale - hvitmaure	x
Galium palustre - myrmaure	.	.	.	x	x	.
Geranium sylvaticum - skogstorkenebb	x	x	.	x	x	.
Geum rivale - enghumleblom	x	.	x	x	.	.
Geum urbanum - kratthumleblom	x	.
Glechoma hederacea - korsknapp	x
Glyceria fluitans - mannasøtgras	x	.
Gnaphalium sylvaticum - skoggråurt	x	.
Gymnocarpium dryopteris - fugletelg	.	x	.	x	x	x
Hepatica nobilis - blåveis	.	x
Hieracium umbellatum - skjermesveve	.	.	.	x	.	.
Hieracium sp. - sveve	x	x
Hypericum maculatum - firkantperikum	.	.	.	x	.	.
Hypochoeris maculata - flekkgrisøre	.	x

Lokaliteter	E1 E2 E3			
	36		61 37	
	35	83	20	45
Impatiens noli-tangere - springfrø	.	.	.	x . x
Juncus articulatus - ryllsiv	.	.	.	x . .
Juncus bulbosus - krypsiv	.	.	.	x . .
Juncus effusus - lyssiv	.	.	.	x x . .
Juniperus communis - einer	.	x
Lactuca muralis - skogsalat	.	.	x	. x x x
Lathyrus montanus - knollerteknapp	x x	.	x	. x .
Lonicera xylosteum - leddved	.	.	.	x . .
Lysimachia thyrsoflora - gulldusk	.	.	.	x . . .
Lysimachia vulgaris - fredløs	.	.	.	x x . .
Maianthemum bifolium - maiblom	x	.	.	x . . .
Matteuccia struthiopteris - strutseving x
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle	.	x
Melandrium rubrum - rød jonsokblom x x
Melica nutans - hengeaks	x x x	x x	x
Mentha arvensis - åkermynte	.	.	.	x x . .
Moehringia trinervia - maurarve x .
Molinia caerulea - blåtopp	.	.	.	x . . .
Myosotis scorpioides - engforglemmegei x . .
Myrica gale - pors	.	.	.	x . . .
Oxalis acetosella - gjøkesyre	.	x x x	x x x	x x x
Paris quadrifolia - firblad	x x x	x x	x x x	x x x
Picea abies - gran	x x x	x x	x x	x . x
Pimpinella saxifraga - gjeldkarve	.	x
Pinus sylvestris - furu	.	.	.	x . . .
Plantago major - groblad x . .
Platanthera chlorantha - grov nattfiol x . .
Poa annua - tunrapp	.	.	.	x . . .
Poa nemoralis - lundrapp	x	.	.	x x x . .
Polygonatum verticillatum - kranskonvall	.	x x
Polypodium vulgare - sisselrot	.	x
Populus tremula - osp	x x x	x
Potentilla erecta - tepperot x . .
Prunella vulgaris - blåkoll x x . .
Prunus padus - hegg	x x x	x x	x x x	x x x
Ranunculus acris - engsoleie	x x x	x x	x
Ranunculus auricomus - nyresoleie	x x
Ranunculus repens - krypsoleie	.	.	.	x x x . x
Rhamnus frangula - trollhegg x . .
Ribes rubrum - rips x . .
Ribes uva-crispa - stikkelsbær x
Roegneria canina - hundekveke x . .
Rosa sp. - rose	x x
Rubus caesius - blåbringeber x . .
Rubus idaeus - bringebær	x x x	x x	x x	x . .
Rubus saxatilis - teiebær	x x	.	.	x . . .
Salix aurita - ørevier x . .
Salix caprea - selje x x . .
Salix nigricans - svartvier x . .
Salix pentandra - istervier x . .
Sambucus racemosa - rødhyll	.	x	.	x x x . x
Scirpus sylvaticus - skogsivaks x x . .
Scrophularia nodosa - brunrot x . . x
Scutellaria galericulata - skjoldbærer x . .
Sedum maximum - smørbukk	x
Solidago virgaurea - gullris	x x x	x x	x	x . x
Sorbus aucuparia - rogn	x x x	x x	x x x	x x x
Succisa pratensis - blåknapp x . .
Taraxacum sp. - løvetann x . .
Thelypteris phegopteris - hengeving	.	x x x	x x x	x x x
Thlaspi alpestre - vårpengeurt x . .
Tilia cordata - lind x
Trientalis europaea - skogstjerne x . x
Trifolium medium - skogkløver	x
Trollius europaeus - ballblom	x x x .
Tussilago farfara - hestehov x x x . .
Ulmus glabra - alm x . . x
Urtica dioica - stornesle	.	x	.	x . x x x

Lokaliteter	E1		E2		E3	
	36		61		37	
	35	83	20	45		
Vaccinium myrtillus - blåbær	x	x	x	x	x	.
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær	.	x
Valeriana sambucifolia - vendelrot	.	x	x	x	x	.
Veronica chamaedrys - tveskjeggveronika	x
Veronica officinalis - legeveronika	x
Viburnum opulus - korsved	x	x	.	x	x	.
Vicia sepium - gjerdevikke	x
Viola palustris - myrfiol	.	.	.	x	x	.
Viola riviniana - skogfiol	x	x	.	x	.	x

Tabell 10. Artsliste fra bærlyng-furumyrskog (G2), gransumpskog (G3), gråor-istervierkratt (G4), svartorsumpskog (G6) og gråortrollheggskog (G7) i Maridalen.

Lokaliteter	G2		G3		G4			G6		G7
	52	27	80	50	59	73	60	68		
	30	69	29	10	51	71	31	3		
Achillea ptarmica - nyseryllik	X
Actaea spicata - trollbær	X	.	.
Agrostis stolonifera - krypkvein	.	.	X
Agrostis tenuis - engkvein	.	.	.	X	X	X	.	.	.	X
Alnus glutinosa - svartor	.	.	X	X	X	.	.	X	X	.
Alnus incana - gråor	.	.	X	X	X	X	X	X	X	X
Andromeda polifolia - hvitlyng	X	X	X	X
Anemone nemorosa - hvitveis	.	.	.	X	X	.	.	X	X	.
Angelica sylvestris - sløke	X	X	X	X	.	X
Anthriscus sylvestris - hundekjeks	X	.	.	.	X	.
Athyrium filix-femina - skogburkne	.	.	X	X	X	X	X	X	.	.
Betula pubescens - vanlig bjørk	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	X	.	.	X
Calamagrostis canescens - vassrørkvein	.	.	X	X
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	X	X	X	.	X	X
Calla palustris - myrkongle	X	X	X	.	.	.
Calluna vulgaris - røsslyng	X	X	X
Caltha palustris - bekkeblom	.	.	.	X	X	X	X	X	X	X
Cardamine amara - bekkekarse	X	X	.	X	.	X
Carex canescens - gråstarr	X	.	.	.
Carex echinata - stjernestarr	.	X	X	X	.	.	X	.	.	X
Carex elongata - langstarr	X	.	.
Carex flava - gulstarr	X	X	.	X
Carex juncella - stolpestarr	X
Carex loliacea - nubbestarr	X	.	.
Carex nigra - slåttestarr	.	.	X	.	.	.	X	.	.	X
Carex oederi - beitestarr	X	.	.	.
Carex pauciflora - sveltestarr	.	X
Carex rostrata - flaskestarr	X	.	.	X
Carex vaginata - slirestarr	X
Carex vesicaria - sennegras	X	.	.	X
Circaea alpina - trollurt	X	.	.
Cirsium heterophyllum - hvitbladtistel	.	.	.	X	X	.	X	.	.	.
Cirsium palustre - myrtistel	.	.	.	X	X	X	X	.	X	.
Comarum palustre - myrhatt	.	.	X	.	.	X	X	X	X	X
Convallaria majalis - liljekonvall	X	.	.
Corylus avellana - hassel	X	.	.	X	.	.
Crepis paludosa - sumphaukeskjegg	.	.	X	X	X	.	X	X	X	.
Dactylis glomerata - hundegras	X	.	.	.
Daphne mezereum - tysbast	X	.	X	.	.
Deschampsia caespitosa - sølvbunke	.	.	.	X	X	X	.	X	.	X
Drosera rotundifolia - rundsoldogg	.	.	X
Dryopteris carthusiana - broddtelg	.	.	.	X
Dryopteris dilatata - geittelg	.	.	X	X	X	X	.	X	X	.
Dryopteris filix-mas - ormetelg	X	.	X	.	.
Elatine sp. - evjebloom	X
Empetrum nigrum - krekling	X
Epilobium palustre - myrmjølke	X	.	.	.
Epilobium roseum - greinmjølke	X
Equisetum fluviatile - elvesnelle	.	.	.	X	.	X	.	.	X	X
Equisetum palustre - myrsnelle	X	X	X	.	.	.
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	.	.	X	X	X	X	X	X	.	.
Eriophorum angustifolium - duskmyrull	X
Eriophorum vaginatum - torvmyrull	X	X	X	X
Festuca ovina - sauesvingel	.	.	X
Filipendula ulmaria - mjødurt	.	.	.	X	X	X	X	X	X	X
Fragaria vesca - markjordbær	X	.	.
Galeopsis bifida - vrangdå	.	.	.	X	.	.	.	X	.	.
Galium boreale - hvitmaure	.	.	.	X
Galium palustre - myrmaure	.	.	X	.	X	X	X	.	X	X
Galium triflorum - myskemaure	X	.	.
Geum rivale - enghumleblom	.	.	.	X	X	X	.	X	X	.
Glyceria fluitans - mannasøtgras	X	.	.	X
Gymnocarpium dryopteris - fugletelg	X	.	.	X	.	.

Lokaliteter	G2		G3		G4			G6		G7
	52	27	80	50	59	73	60	68		
	30	69	29	10	51	71	31	3		
Impatiens noli-tangere - springfrø	x	.	.	x	.	.
Juncus articulatus - ryllsiv	x	.	.	.
Juncus bufonius - paddesiv	.	.	x	x
Juncus conglomeratus - knappsiv	x
Juncus filiformis - trådsiv	.	.	x	x	x	.	x	.	.	x
Lactuca muralis - skogsalat	x	.	.	.
Lathyrus montanus - knollerteknapp	x	.	.
Leontodon autumnalis - følblom	x
Lychnis flos-cuculi - hanekam	x	.	x	.	.	.
Lycopodium annotinum - stri kråkefot	.	x	.	x	.	.	x	.	.	.
Lysimachia thyrsoiflora - gulldusk	x	x	.	x
Lysimachia vulgaris - fredløs	x	.	x	x	.	x
Lythrum salicaria - kattehale	x	.	x
Maianthemum bifolium - maiblom	.	.	.	x	.	x	x	x	.	.
Melampyrum pratense - engmarimjelle	.	.	x
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle	.	x	x	.	x	.	x	.	.	.
Melandrium rubrum - rød jonsokblom	x	.	.
Mentha arvensis - åkermynte	x	.
Menyanthes trifoliata - bukkeblad	.	.	x	.	.	.	x	x	.	.
Molinia caerulea - blåtopp	.	.	x	x	.	.	x	x	.	x
Myrica gale - pors	.	x
Oxalis acetosella - gjøkesyre	x	x	.	x	.
Oxycoccus quadripetalus - tranebær	x	.	x	x
Paris quadrifolia - firblad	x	.	x	.	x	x
Parnassia palustris - jáblom	x	.	.
Pedicularis palustris - vanlig myrklegg	x	.	.
Peucedanum palustre - mjølkerot	x	x	.	x
Phragmites communis - takrør	x	.	.
Picea abies - gran	x	x	x	x	x	x	x	x	.	x
Pinus sylvestris - furu	x	x	x	.	x	x
Poa palustris - myrrapp	x	x	.	.
Poa trivialis - markrapp	x	.	.
Populus tremula - osp	x	x	.	.
Potentilla erecta - tepperot	.	.	x	x	.	.	x	x	.	x
Prunus padus - hegg	x	.	x	.
Pyrola minor - perlevintergrønn	x	.	x	.
Ranunculus acris - engsoleie	x	.	.	.
Ranunculus repens - krypssoleie	x	x	x	.	x	x
Rhamnus frangula - trollhegg	.	.	x	x	x	x
Ribes rubrum - rips
Rubus chamaemorus - molte	x	x	x	.	.	.	x	.	.	.
Rubus idaeus - bringebær	x	x	x	.	x	.
Rubus saxatilis - teiebær	x	.	x	.
Rumex acetosella - småsyre	x	.	.
Rumex aquaticus - vasshøymole	x
Salix aurita - ørevier	x	x	.	x	.	x
Salix caprea - selje	x	.	x	.
Salix lapponum - lappvier	x	.	.
Salix nigricans - svartvier	x	.	.
Salix pentandra - istervier	.	.	x	.	x	.	x	x	.	x
Salix pentandra x phyllicifolia - istervier x grønnvier	x
Scirpus sylvaticus - skogsivaks	.	.	.	x	x	.	.	x	x	.
Scutellaria galericulata - skjoldbærer	x	.	.
Solidago virgaurea - gullris	x	x	.	.
Sorbus aucuparia - rogn	.	.	.	x	.	.	x	x	.	.
Sparganium minimum - små-piggknopp	x	.
Stachys palustris - åkersvinerot	x
Stellaria alsine - bekkestjerneblom
Succisa pratensis - blåknapp	x	.	.	.
Thelypteris phegopteris - hengeving	x	.
Trientalis europaea - skogstjerne	.	.	x	x	x	.
Triglochin palustre - myrsaulauk	x	.
Trollius europaeus - ballblom	x	.
Urtica dioica - stornesle	x	.
Vaccinium myrtillus - blåbær	x	x	x	x	x	.	x	x	.	.
Vaccinium uliginosum - skinntryte	x	x	x	x
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær	x	x	x	x	x
Valeriana sambucifolia - vendelrot	x
Viburnum opulus - korsved	x	.
Vicia cracca - fuglevikke	x	.
Viola epipsila - stor myrfiol	x	x
Viola palustris - myrfiol	.	.	x	x	x	x	x	.	x	.

Tabell 11. Artsliste fra intermediær myr (H3) i Maridalen.

Lokaliteter	H3		
	65	76	
	12	67	
Achillea ptarmica - nyseryllik	.	x	.
Agrostis canina - hundekvein	.	x	.
Agrostis stolonifera - krypkvein	x	.	.
Agrostis tenuis - engkvein	.	x	x
Alnus glutinosa - svartor	.	x	.
Alnus incana - gråor	x	x	x
Andromeda polifolia - hvitlyng	x	x	x
Betula pubescens - vanlig bjørk	x	x	x
Calamagrostis canescens - vassrørkvein	.	x	.
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	x	x	.
Calluna vulgaris - røsslyng	x	.	.
Carex appropinquata - taglstarr	.	x	.
Carex buxbaumii - klubbstarr	.	x	.
Carex canescens - gråstarr	x	.	.
Carex chordorrhiza - strengstarr	.	x	.
Carex echinata - stjernestarr	x	x	x
Carex flava - gulstarr	.	x	x
Carex juncella - stolpestarr	.	x	.
Carex lasiocarpa - trådstarr	x	x	.
Carex limosa - dystarr	x	x	x
Carex magellanica - frynsestarr	x	x	.
Carex nigra - slåttestarr	.	x	.
Carex oederi - beitestarr	.	x	.
Carex panicea - kornstarr	.	x	x
Carex pauciflora - sveltestarr	x	.	.
Carex rostrata - flaskestarr	x	x	x
Carex vaginata - slirestarr	x	x	.
Cirsium heterophyllum - hvitbladtistel	.	x	.
Comarum palustre - myrhatt	x	x	x
Dactylorhiza traunsteineri - smalmarihand	x	.	.
Deschampsia caespitosa - sølvbunke	x	.	.
Deschampsia flexuosa - smyle	x	.	.
Drosera anglica - smalsoldogg	x	.	x
Drosera rotundifolia - rundsoldogg	x	.	x
Dryopteris cristata - vasstelg	.	x	.
Epilobium adenocaulon - amerikamjølke	.	x	.
Epilobium palustre - myrmjølke	x	.	.
Equisetum fluviatile - elvesnelle	.	x	.
Equisetum palustre - myrsnelle	.	.	x
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	.	.	x
Eriophorum angustifolium - duskmyrull	x	x	.
Eriophorum vaginatum - torvmyrull	x	.	.
Filipendula ulmaria - mjødukt	.	x	x
Galium boreale - hvitmaure	.	x	.
Galium palustre - myrmaure	x	x	.
Geum rivale - enghumleblom	.	x	.
Juncus filiformis - trådsiv	.	x	.
Luzula multiflora - engfrytle	x	.	.
Lycopodium clavatum - myk kråkefot	.	x	.
Lysimachia thyrsoiflora - gulldusk	x	.	x
Lysimachia vulgaris - fredløs	.	.	x
Maianthemum bifolium - maiblom	.	x	.
Melampyrum sylvaticum - skogmarimjelle	.	.	x
Mentha arvensis - åkermynte	.	.	x
Menyanthes trifoliata - bukkeblad	x	x	x
Molinia caerulea - blåtopp	.	x	x
Myrica gale - pors	.	x	x
Nuphar lutea - gul nøkkerose	x	.	.
Oxycoccus quadripetalus - tranebær	x	.	x
Parnassia palustris - jåblom	x	.	.
Pedicularis palustris - vanlig myrklegg	x	.	.
Peucedanum palustre - mjølkerot	x	x	x
Phalaris arundinacea - strandrør	.	x	.
Phragmites communis - takrør	x	x	.
Picea abies - gran	x	.	x

Lokaliteter	H3	
	65	76
Pinus sylvestris - furu	x . . .	
Potentilla erecta - tepperot	x x x x	
Rhamnus frangula - trollhegg	. x x .	
Rhynchospora alba - hvitmyrak	x . . .	
Rubus chamaemorus - molte	x . . .	
Salix aurita - ørevier	. x x .	
Salix lapponum - lappvier	. x . .	
Salix nigricans - svartvier	x . . .	
Salix pentandra - istervier	. x x x	
Scirpus caespitosus - bjønnskjegg	x x . .	
Scirpus hudsonianus - sveltull	x . . .	
Scutellaria galericulata - skjoldbærer	x . . .	
Succisa pratensis - blåknapp	. x x x	
Trientalis europaea - skogstjerne	. . . x	
Triglochin palustre - myrsaulauk	. . x x	
Utricularia intermedia - gytjeblærerot	x . . .	
Vaccinium uliginosum - skinntryte	. . . x	
Valeriana sambucifolia - vendelrot	. x . .	
Viola epipsila - stor myrfiol	. x . .	
Viola palustris - myrfiol	x . x x	

Tabell 12. Artsliste fra rik ødeeng (R4), ugrassamfunn (R5) og bergknapp-samfunn (V3) i Maridalen.

Lokaliteter	R4		R5			V3					
	38	85	8	32	63						
	25	40	5	19	43	24					
Acer platanoides - lønn	.	.	.	X
Achillea millefolium - ryllik	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	.
Achillea ptarmica - nyseryllik	X	.	X	X	X	X	X	X	X	X	.
Aegopodium podagraria - skvallerkål	X	X	X	.	.	.
Agrostis gigantea - storkvein	X	.	X	X	.	.
Agrostis tenuis - engkvein	X	X	X	X	X	X	X	X	.	.	.
Alchemilla vulgaris coll. - marikåpe	X	.	X	X	.	X	X
Angelica sylvestris - sløke	X
Antennaria dioica - katterfot	.	X
Anthoxanthum odoratum - gulaks	X	.	.	X	.	X
Anthriscus sylvestris - hundekjeks	X	.	X	X	X	X	X	X	X	.	.
Arctium tomentosum - ullborre	X	.	X	.	.	.
Arctium sp. - borre	.	.	.	X
Arrhenatherum pratense - enghavre	.	.	X
Artemisia vulgaris - burot	.	.	X	X	X	X	X
Aruncus dioicus - skogskjegg	X
Atriplex sp. - melde	.	.	.	X
Barbarea vulgaris - vinterkarse	.	X	X	X	X	X	X	.	.	.	X
Brassica rapa - åkerkål	X	.	.	.	X	X	.
Bunias orientalis - russekål	.	.	.	X	.	.	X
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	X
Calystegia sepium - strandvindell	X	.	X	.	.	.
Campanula glomerata - toppklokke	.	.	.	X
Campanula rapunculoides - ugrasklokke	.	.	.	X	X	.	X
Campanula rotundifolia - blåklokke	.	X	X	X	X	.	X	.	.	.	X
Capsella bursa-pastoris - gjetertaske	.	.	X	X
Carum carvi - karve	.	.	X	.	X	X	.	X	.	.	.
Centaurea jacea - vanlig knoppurt	X	X
Centaurea scabiosa - fagerknoppurt	X
Cerastium fontanum - vanlig arve	.	.	X	X	.	X
Chaenorhinum minus - småtorskemunn	.	.	.	X
Chamaenerion angustifolium - geitrams	X	.	X	X	X	X	X
Chenopodium album - meldestokk	.	.	X	.	X
Chrysanthemum leucanthemum - prestekrage	.	.	.	X	.	X
Chrysanthemum vulgare - reinfann	.	.	X	.	X	.	X
Cirsium arvense - åkertistel	.	.	X	X	X	X	.	X	X	X	.
Cirsium heterophyllum - hvitbladtistel	X	X
Cirsium palustre - myrtistel	X
Convallaria majalis - liljekonvall	.	X
Convolvulus arvensis - åkervindel	X
Corylus avellana - hassel	.	X
Crepis paludosa - sumphaukeskjegg	X
Dactylis glomerata - hundegrass	X	.	X	X	X	X	X
Deschampsia caespitosa - sølvbunke	X	.	X	.	X	X	.	X	.	.	.
Deschampsia flexuosa - smyle	.	X	X	X
Dianthus deltoides - engnellik	X
Dryopteris filix-mas - ormetelg	.	.	X
Elytrigia repens - kveke	X	.	.	X	X	X	X	X	X	X	.
Epilobium montanum - krattmjølke	.	.	X	X	.	X	X
Epilobium palustre - myrmjølke	X	.	.	.
Equisetum arvense - åkersnelle	.	.	.	X	X	X	X	X	.	.	.
Equisetum pratense - engsnelle	X
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	X	.	.	X	.	.	X	X	.	.	.
Erysimum cheiranthoides - åkergull	X	.	.	.
Euphorbia helioscopia - åkervortemelk	X	X	.	.
Festuca ovina - sauesvingel	.	X	X
Festuca pratensis - engsvingel	X	.	X	X	.	X	X
Festuca rubra - rødsvingel	.	X	X	X
Filipendula ulmaria - mjødurte	.	.	X	X	.	X
Fragaria vesca - markjordbær	.	X	X	X	.	X	X
Fragaria viridis - nakkebær	X
Fraxinus excelsior - ask	X
Fumaria officinalis - jordrøyk	X	.	.	.
Galeopsis bifida - vrangdå	.	.	X	.	X	.	.	X	X	.	.

Lokaliteter	R4		R5		V3	
	38	85	8	32	63	
	25	40	5	19	43	24
Galeopsis speciosa - gulddå	X
Galeopsis tetrahit - kvassdå	X
Galium boreale - hvitmaure	X	.	.	.	X	.
Galium mollugo - stormaure	X	.	X	X	X	.
Galium verum - gulmaure	.	X	X	.	.	.
Geranium sylvaticum - skogstorkenebb	X	.	X	.	.	.
Geum rivale - enghumleblom	.	.	X	.	.	.
Geum urbanum - kratthumleblom	.	X
Gnaphalium uliginosum - åkergråurt	.	.	X	.	.	X
Hieracium pilosella coll. - hårsveve	.	.	X	.	.	.
Hieracium umbellatum - skjermesveve	X	.	X	X	.	.
Hieracium vulgatum coll. - beitesveve	X
Hieracium sp. - sveve	.	X	X	.	X	.
Hypericum maculatum - firkantperikum	X	.	X	.	X	.
Hypericum perforatum - prikkperikum	X	.	X	.	.	.
Hypochoeris maculata - flekkgrisøre	.	X
Knautia arvensis - rødknapp	.	X	X	.	X	.
Lamium hybridum - fliktvetann	X
Lapsana communis - haremat	.	.	X	X	.	X
Lathyrus montanus - knollerteknapp	.	X	X	.	X	.
Lathyrus pratensis - gulflatbelg	X	.	X	X	X	X
Leontodon autumnalis - følblom	.	X	.	X	X	X
Lepidium ruderales - stankkarse	.	.	.	X	.	.
Linaria vulgaris - lintorskemunn	.	.	X	X	X	.
Lotus corniculatus - tiriltunge	.	.	X	.	X	.
Luzula multiflora - engfryttele	X	.	.	.	X	.
Lysimachia vulgaris - fredløs	X	X
Matricaria inodora - balderbrå	.	X	.	X	X	X
Matricaria matricarioides - tunbalderbrå	.	X	.	X	X	X
Medicago lupulina - sneglebelg	.	.	.	X	.	.
Melampyrum pratense - engmarimjelle	.	.	X	.	X	.
Melandrium rubrum - rød jonsokblom	.	.	X	.	.	.
Melica nutans - hengeaks	.	X	.	.	.	X
Melilotus alba - hvitsteinkløver	.	.	.	X	X	.
Melilotus altissima - strandsteinkløver	X	.
Melilotus officinalis - legesteinkløver	.	.	.	X	.	.
Phleum pratense - timotei	X	.	X	X	X	X
Picea abies - gran	.	.	.	X	.	.
Pimpinella saxifraga - gjeldkarve	.	X
Plantago major - groblad	.	.	X	X	X	.
Platanthera chlorantha - grov nattfiol	.	.	X	.	.	.
Poa annua - tunrapp	.	X	.	X	X	.
Poa nemoralis - lundrapp	.	.	X	.	.	X
Poa pratensis - engrapp	.	X	X	X	X	.
Poa trivialis - markrapp	X	.	X	.	X	.
Polygonatum multiflorum x odoratum - kjempekonvall	.	X
Polygonum aviculare - tungras	.	.	X	X	X	X
Polygonum convolvulus - vindelslirekne	X
Polygonum lapathifolium - rødt hønsegras	X
Polygonum persicaria - vanlig hønsegras	X
Polygonum tomentosum - grønt hønsegras	X	X
Populus tremula - osp	X	.	X	.	.	.
Potentilla anserina - gåsemure	.	.	.	X	.	.
Potentilla argentea - sølvmore	.	X	X	.	X	X
Potentilla erecta - tepperot	X
Potentilla thuringiaca - tysk mure	.	X	X	.	.	.
Prunella vulgaris - blåkoll	.	.	X	.	.	.
Prunus padus - hegg	.	X	X	.	.	.
Pteridium aquilinum - einstape	.	.	.	X	.	.
Ranunculus acris - engsoleie	.	X	X	.	X	.
Ranunculus repens - krypssoleie	.	X	X	X	X	X
Rhinanthus minor - småengkall	.	.	.	X	.	.
Rorippa palustris - brønnkarse	.	.	X	.	.	.
Rosa dumalis - kjøttnype	.	.	X	.	.	.
Rosa sp. - rose	.	X	X	.	X	X
Rubus idaeus - bringebær	X	X	X	X	X	X
Rubus saxatilis - teiebær	.	X
Rumex acetosa - engsyre	X	.	X	.	.	.

Lokaliteter	R4		R5		V3					
	38	85	8	32	63					
	25	40	5	19	43	24				
Rumex acetosella - småsyre	.	x	x	.	x	.	.	x		
Rumex crispus - krushøymole	x	.	.	.	x	x	x	.	.	.
Rumex longifolius - høymole	.	.	x	.	.	x
Sagina procumbens - tunarve	x
Salix aurita - ørevier	.	.	x
Salix caprea - selje	.	.	x	x
Sambucus racemosa - rødhyll	.	.	.	x	.	.	.	x	.	.
Scrophularia nodosa - brunrot	.	.	.	x	.	.	x	.	.	.
Sedum acre - bitterbergknapp	.	.	x	.	x
Sedum album - hvitbergknapp	x
Sedum maximum - smørbukk	x	x	x	x	x
Senecio viscosus - klistersvineblom	.	.	x	.	x	.	.	x	.	.
Senecio vulgaris - åkersvineblom	.	.	x	x	.	.
Silene vulgaris - engsmelle	x
Solanum tuberosum - potet	x	.	.
Solidago canadensis - kanadagullris	x	x	.	x	.	.
Solidago virgaurea - gullris	.	.	x	x	.	.	x	.	.	.
Sonchus arvensis - åkerdylle	x	.
Sonchus asper - stivdylle	x	.
Sorbus aucuparia - rogn	.	x	x	x
Spergula arvensis - linbendel	x	x
Stachys palustris - åkersvinerot	x	.
Stellaria graminea - grasstjerneblom	x	.	x	x	.	x	x	x	.	.
Stellaria media - vassarve	.	.	x	.	x	.	.	.	x	x
Succisa pratensis - blåknapp	.	.	x
Taraxacum sp. - løvetann	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.
Thlaspi alpestre - vårpengeurt	.	.	x	x	x
Thlaspi arvense - pengeurt	x
Thymus pulegioides - bakketimian	.	x	x	x
Tilia cordata - lind	x	.
Tragopogon pratensis - geitskjegg	.	.	x	x	x	.	.	x	.	.
Trifolium hybridum - alsikekløver	x	.	x	.	.
Trifolium medium - skogkløver	x	x	x	.	.	x	x	.	.	.
Trifolium pratense - rødkløver	x	.	x	x	x	x	x	x	x	.
Trifolium repens - hvitkløver	.	.	x	x	x	x	x	x	x	x
Tussilago farfara - hestehov	.	.	x	x	x	x	x	x	x	.
Urtica dioica - stornesle	x	.	x	x	x	x	.	x	.	.
Vaccinium myrtillus - blåbær	.	.	.	x
Vaccinium vitis-idaea - tyttebær	.	.	.	x
Verbascum nigrum - mørkkongsllys	.	.	.	x	x
Veronica chamaedrys - tveskjeggveronika	.	.	.	x
Veronica officinalis - legeveronika	.	.	.	x
Veronica serpyllifolia - glattveronika	x
Vicia cracca - fuglevikke	x	.	x	x	x	x	x	x	.	.
Vicia sepium - gjerdevikke	x	.	x	x	x	x	x	x	x	.
Viola arvensis - åkerstemorsblom	x	x
Viola canina - engfiol	.	x	x
Viola riviniana - skogfiol	.	.	.	x
Viscaria vulgaris - tjæreblom	.	x	x	x	x
Woodsia ilvensis - lodnebregne	x

Tabell 13. Artsliste fra rik fukteng (S2) i Maridalen.

Lokaliteter	S2								
	11	42	58	74					
	1	21	56	64	75				
Achillea millefolium - ryllik	.	X
Achillea ptarmica - nyseryllik	X	X	.	X	X	.	X	.	.
Agrostis gigantea - storkvein	X
Agrostis stolonifera - krypkvein	.	.	X	X
Agrostis tenuis - engkvein	.	X	.	X	.	X	X	.	.
Alchemilla vulgaris coll. - marikåpe	.	X	X	X	.
Alnus incana - gråor	X	.	X	.	.	X	.	.	.
Anemone nemorosa - hvitveis	.	.	.	X	X
Angelica sylvestris - sløke	.	.	.	X	X	X	X	.	.
Anthriscus sylvestris - hundekjeks	X	.	.
Athyrium filix-femina - skogburkne	.	.	X
Betula pubescens - vanlig bjørk	X	X	.	X	.	.	.	X	.
Bidens tripartita - flikbrønsle	X
Calamagrostis arundinacea - snerprørkvein	.	.	X
Calamagrostis canescens - vassrørkvein	.	X	.	X	X	.	X	.	.
Calamagrostis purpurea - skogrørkvein	X	.	X	.	X
Caltha palustris - bekkeblom	.	.	X	.	X	X	.	.	.
Carex echinata - stjernestarr	.	.	X
Carex juncella - stolpestarr	.	.	X	.	.	X	.	.	.
Carex leporina - harestarr	.	X
Carex nigra - slåttestarr	.	.	X	.	.	X	.	.	.
Carex pallescens - bleikstarr	.	.	X
Carex rostrata - flaskestarr	.	.	X	.	.	X	.	.	.
Carex vaginata - slirestarr	.	.	X
Carex vesicaria - sennegras	.	.	X	.	X	.	X	.	X
Chamaenerion angustifolium - geitrams	.	X	X	X	.
Chrysanthemum leucanthemum - prestekrage	.	X
Cirsium arvense - åkertistel	X	X
Cirsium heterophyllum - hvitbladtistel	.	X	X	.	X	X	.	X	.
Cirsium palustre - myrtistel	.	X	X	.	X	.	.	X	X
Comarum palustre - myrhatt	.	.	X	X	X	X	X	X	X
Crepis paludosa - sumphaukeskjegg	.	X	X	.	X
Dactylis glomerata - hundegras	X	.	.
Deschampsia caespitosa - sølvbunke	X	X	X	X	X	.	.	X	X
Elatine triandra - trefelt evjebloom	X
Epilobium montanum - krattmjølke	.	.	X
Epilobium palustre - myrmjølke	.	.	.	X	.	.	.	X	X
Epilobium roseum - greinmjølke	X
Epilobium sp. - mjølke	.	X
Equisetum arvense - åkersnelle	.	X	X	X	.
Equisetum fluviatile - elvesnelle	.	X	.	X	.	X	.	.	.
Equisetum palustre - myrsnelle	.	.	.	X	.	.	.	X	.
Equisetum sylvaticum - skogsnelle	.	.	X	X	.
Eriophorum angustifolium - duskmyrull	X	.	.	.
Filipendula ulmaria - mjøduert	.	X	X	X	X	X	X	X	X
Fraxinus excelsior - ask	.	.	X
Galeopsis bifida - vrangdå	.	X	.	X	.	.	.	X	X
Galeopsis tetrahit - kvassdå	X
Galium boreale - hvitmaure	.	X	.	.	X
Galium mollugo - stormaure	X
Galium palustre - myrmaure	X	X	.	X	X
Galium uliginosum - sumpmaure	.	X	.	X	X
Geranium sylvaticum - skogstorkenebb	X
Geum rivale - enghumleblom	.	X	X	X	X	.	.	X	.
Glyceria fluitans - mannasøtgras	.	X	X	X
Gnaphalium uliginosum - åkergråurt	X
Hieracium sp. - sveve	.	.	.	X
Hypericum maculatum - firkantperikum	.	X
Juncus articulatus - ryllsiv	.	X	X
Juncus bufonius - paddesiv	X
Juncus conglomeratus - knappisiv	.	X
Juncus filiformis - trådsiv	X	X	X	X	X	.	X	.	.
Lathyrus pratensis - gulflatbelg	X	X	.	X	X
Leontodon autumnalis - følblom	.	X
Lotus corniculatus - tiriltunge	.	X

Lokaliteter	S2				
	11	42	58	74	
	1	21	56	64	75
Lychnis flos-cuculi - hanekam	. X
Lysimachia thyrsoiflora - gulldusk	.	. X	.	.	.
Lysimachia vulgaris - fredløs	. X	X	X	X	X
Lythrum salicaria - kattehale	X
Mentha arvensis - åkermynte	. X	X	.	X	.
Menyanthes trifoliata - bukkeblad	.	.	X	.	.
Molinia caerulea - blåtopp	.	.	X	X	.
Peucedanum palustre - mjølkerot	.	.	X	X	.
Phalaris arundinacea - strandrør	X
Phleum pratense - timotei	. X
Picea abies - gran	X
Pinus sylvestris - furu	.	.	.	X	.
Poa nemoralis - lundrapp	X
Poa trivialis - markrapp
Polygonum hydropiper - vasspepper	X
Polygonum viviparum - harerug	.	X	.	.	.
Populus tremula - osp	. X
Potentilla erecta - tepperot	. X	.	X	X	.
Potentilla norvegica - norsk mure	. X
Ranunculus acris - engsoleie	. X	.	.	X	X
Ranunculus repens - krypsoleie	. X	X	.	.	X
Rhamnus frangula - trollhegg	.	.	.	X	X
Rhinanthus minor - småengkall	. X
Rorippa palustris - brønnkarse	X
Rubus caesius - blåbringeber	.	.	.	X	.
Rubus idaeus - bringeber	. X	.	.	X	X
Rumex acetosa - engsyre	. X
Rumex aquaticus - vasshøymole	. X	.	.	.	X
Salix caprea - selje	.	X	X	.	X
Salix cinerea - gråselje	. X
Salix lapponum - lappvier	.	.	.	X	.
Salix nigricans - svartvier	X	X	.	X	.
Salix pentandra - istervier	X	X	.	X	.
Scirpus sylvaticus - skogsivaks	X	X	X	X	X
Scutellaria galericulata - skjoldbærer	.	X	.	.	.
Solidago virgaurea - gullris	X	.	.	.	X
Stellaria graminea - grasstjerneblom	. X
Succisa pratensis - blåknapp	.	.	.	X	X
Taraxacum sp. - løvetann	. X	.	.	X	.
Trifolium pratense - rødkløver	X	X	.	.	.
Trifolium repens - hvitkløver	X	X	.	.	.
Trollius europaeus - ballblom	.	X	.	X	X
Tussilago farfara - hestehøv	X	X	.	.	.
Typha latifolia - bred dunkjevle	X
Urtica dioica - stornesle	.	X	.	.	X
Valeriana sambucifolia - vendelrot	. X	X	.	X	X
Veronica chamaedrys - tveskjeggveronika	. X
Vicia cracca - fuglevikke	X	X	X	X	X
Vicia sepium - gjerdevikke	. X	.	.	.	X
Viola epipsila - stor myrfiol	. X	.	.	X	X
Viola palustris - myrfiol	. X	X	.	X	.

Tabell 14. Artsliste fra fattig starrsump (W1) og nåle-sivakssamfunn (E1) i Maridalen.

Lokaliteter	W1		E1
	41	77	
	22	49	2
Agrostis stolonifera - krypkvein	.	.	X
Alisma plantago-aquatica - vassgro	.	X	X X
Alnus glutinosa - svartor	.	X	.
Alnus incana - gråor	X	.	.
Angelica sylvestris - sløke	.	X	.
Betula pubescens - vanlig bjørk	.	.	X
Calamagrostis canescens - vassrørkvein	.	X	X
Callitriche palustris - småvasshår	.	.	X
Caltha palustris - bekkeblom	X	X	.
Cardamine amara - bekkekarse	.	X	.
Carex acuta - kvass-starr	.	X	X
Carex aquatilis - nordlandsstarr	.	.	X
Carex canescens - gråstarr	X	X	.
Carex elongata - langstarr	X	.	.
Carex juncella - stolpestarr	.	X	X
Carex lasiocarpa - trådstarr	.	.	X
Carex nigra - slåttestarr	.	.	X
Carex rostrata - flaskestarr	X	X	X X X
Carex vesicaria - sennegras	X	X	X X
Cerastium fontanum - vanlig arve	.	.	X
Comarum palustre - myrhatt	X	X	X
Equisetum fluviatile - elvesnelle	.	X	X
Eriophorum latifolium - breimyrull	.	.	X
Euphrasia stricta - vanlig øyentrøst	.	.	X
Filipendula ulmaria - mjødurt	X	.	.
Galeopsis tetrahit - kvassdå	.	X	.
Galium palustre - myrmaure	X	X	.
Glyceria fluitans - mannasøtgras	.	.	X
Gnaphalium uliginosum - åkergråurt	.	.	X
Hippuris vulgaris - hesterumpe	.	X	X
Isoetes lacustris - stivt brasmegras	.	X	X
Juncus articulatus - ryllsiv	.	.	X
Juncus bulbosus - krypsiv	.	.	X
Juncus filiformis - trådsiv	.	.	X
Leontodon autumnalis - følblom	.	.	X
Limosella aquatica - evjebrodd	.	X	X
Littorella uniflora - tjønngras	.	.	X
Lobelia dortmanna - botnegras	.	X	X
Lysimachia thyrsoflora - gulldusk	X	X	X
Lysimachia vulgaris - fredløs	X	X	.
Lythrum salicaria - kattehale	.	X	X
Mentha arvensis - åkermynte	.	.	X
Myriophyllum alterniflorum - tusenblad	.	X	.
Nuphar lutea - gul nøkkerose	.	.	X
Peucedanum palustre - mjølkerot	X	X	X X
Plantago major - groblad	.	.	X
Poa annua - tunrapp	.	.	X
Poa trivialis - markrapp	.	.	X
Polygonum aviculare - tungras	.	.	X
Polygonum hydropiper - vasspepper	.	X	X
Potamogeton alpinus - rusttjønnaks	.	X	.
Ranunculus reptans - evjesoleie	.	X	X
Rorippa palustris - brønnkarse	.	.	X
Rumex aquaticus - vasshøymole	.	X	.
Salix aurita - ørevier	.	X	X
Salix lapponum - lappvier	.	.	X
Salix pentandra - istervier	X	X	X
Scirpus acicularis - nålesivaks	.	.	X
Scirpus lacustris - sjøsivaks	.	.	X
Scirpus mamillatus - myksivaks	.	.	X
Scirpus palustris - sumpsivaks	.	X	.
Scirpus sylvaticus - skogsivaks	X	.	.
Sparganium angustifolium - flotgras	.	X	.
Spergula arvensis - linbendel	.	.	X
Trifolium repens - hvitkløver	.	.	X
Utricularia intermedia - gytjeblærerot	.	.	X